

॥ अथ विवेकसार प्रारंभः ॥

निवेकसार.

साधु बलरामदासजी स्व.

महाराज श्रीनगवतप्रसादजीनी आज्ञाधि सा० बलरामजी की० कुयेरदासे छपावी प्रसिद्ध करवो.

बइमां गणपत रुष्णाजीना छापखानाना मोटेक आत्माराम का० पोवा

अ ओ अ छाप्या

संवत् १९३३. सन १८७७.

छपावी प्रसिद्धकरनारे स० १८१७ ना आकट २५ मुजब कोपी

सइठनो हक राख्योटे.

५७

[illegible]

विवेक
॥ १ ॥

अस्यापिसारमुद्धृत्यजापाटीकां करोम्यहम् ॥ सतांप्रीत्यै गुणातीतानंदस्यादेशतो मुनेः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
आविवेकचंद्रोदयनामेजे ग्रंथतेनोपणजे सारतेनो उद्धारकारेनेकेतं ॥ १ ॥ सद्धंथनासाररूपजेमारोकरेखोविवेकचंद्रो
दयग्रंथ तेमांथिपणसारांसारांथोडांथोडांप्रकरणतेमनेजुदांपाडिनेगुणातीतानंदस्वामीनामेजेमुनितेमनिआज्ञाये
करिनेहुंबलरामदासनामेजेसाधुतेजेतेसंतनेप्रसन्नकरवानेअर्थेजाषाएवीजेटीकातेनेकरुंछुं केतांगुजरातदेशनि
जाष एएएएएएएएएए ॥ श्लोकनिनविनेकेटलाक ॥ श्लोका ॥ एएएएए तनिकरेदितेनेनेलि करिनेलस्युछुं ॥ ३ ॥ ॥ शौ
नकेनोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मोक्षाश्रमेस्मृतं वस्त्रं कथं धारंजितं ॥ कार्यं यज्ञोपवीतं तु सितं न वगुणान्वितमिति ॥ ४ ॥
अर्थः ॥ ॥ तेमं प्रथमसाधुनालक्षणनेप्रतीपादनकरनाराज ॥ श्लोकतेमनेअर्थेसहितद्विखुंछुंतेमांसाधुनेमहा ॥ एएएएए
सां ॥ एएएएए ॥ धारणकर ॥ ॥ ॥ ॥ तेनेशैनिकऋषिजेतेकहेछे ॥ मोक्षाश्रमजेत्यागिनोआश्रमतनेविषेजेव
लकथं ॥ ॥ एएएएए ॥ पिता ॥ ने जेरंगेसांवस्त्रधारणकरवानांकथं छेतेजेतेतोधातुजेगेरुतथामृत्तिकातेणेकरिनेरंगेसां
कथांछेकेतांसाधुनेसाधुनतिक ॥ एएएएए ॥ रंगेसांवस्त्रपेरवां ॥ अनेत्यागेसाधुनेनवगुणजेनवदोरातेणेजुक्तेनधोधुएवुंयज्ञो
पवीतजेतेधारवुं ॥ ४ ॥ ॥ तथोक्तं नारदपंचरात्रे ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ जगवन्नामसद्धर्मप्राप्त्या स रुलभ्यया ॥ जा
त्याददोषनाशत्वाद्ब्रह्मरूपं स चार्हति ॥ ५ ॥ ॥ रंप्राप्यदैक्षं जन्मेदं जातिदोषा मुच्यते ॥ सद्धर्मपाक्षनेनैवततोक्तिप्रया
तिसः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेनारदपंचरात्रनेविषेपणतेजप्रकारेकथुंछे ॥ जेसद्गुरुथकिप्राप्तथईएविजेजगवाननु
नामनेस ॥ ॥ ॥ ॥ मेकेतांसद्गुरुयेकहिएविजे जगव ननानामनांजपकरावानीरत्यनेसाधुनाधर्मपाक्षवानिरीत्यते

॥ १ ॥ एकरिनेवै स्यादिकजातिना जे दोष ते मनुना शपां मवापणुं छे माटे ते त्यागी साधु जे ते ब्रह्मसूत्र जे जनोय तेने धारण करवा
 जोग्य छे ॥ ५ ॥ अने ते त्यागी साधु छे ते क्षाये करिने प्राप्त थयुएवुं जन्म केतां यज्ञोपवीत तुलसीनिमाखाने उर्ध्वपुंड्रति
 लकने जगवां ननानामनोमने मृत्तिका ये करिने रंगे लं जे वस्त्र ए आदिक जे दीक्षारूप बिजो जन्म तेने सद्वृथ किपां मिने
 जातिना जे दोष तेथ ॥ ६ ॥ अने ते केडे ते साधु पुरुष जे ते संतना धर्मनु जे पाववुं ते एकरिने मुक्तिने पां मे छे ॥ ६ ॥
 त्यागिनां रसास्वाद निषेध एकादशे उक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तावज्जितेन्द्रियोऽप्येन्द्रियैः पुमान् ॥ न जये
 ब्रह्म न यावत्तत्सर्वं जिते स ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सर्व इन्द्रियुनु मूलरसना इन्द्रिये माटे त्यागि साधुने रसास्वाद नो
 निषेध जे ते एकादशे धर्मे विषे कथ्यो छे ॥ जे जित्यां छे बिजां सर्वे इन्द्रियो जे एवो जे पुरुष ते जे ते त्यां सुधि जित्यां छे इन्द्रि
 यो जे एवो नथिने त्यां सुधिर सना इन्द्रिये जे ते जित्यां सुधि माटे रस जित्ये रसे वें जे ते जिताय छे केतां रसना
 इन्द्रिये रसे रसे इन्द्रिये जे ते जिताय छे माटे त्यागि साधुने रसना इन्द्रिये जे ते विशेष पण एकरिने जितवि ॥ ७ ॥
 अत्रिरुवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सोमपानसमा निक्षान्निक्षान्नं न प्रतिग्रहः ॥ परान्नं नैव निक्ष्यास्यान्नतस्याः परपाकता
 ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने निक्षामागिने लाव्या जे शुष्क अन्न तेने जमवे करिने रसना इन्द्रिय जिताय छे माटे अत्रि कृषि जे ते
 निक्षानु जे अन्न तेनु पवित्र पणु के छे जे निक्षाम जे ते सोम वस्त्रनु जे पान करवु तेने समान छे माटे निक्षाय करिने पां म्या जे
 अन्न ते जे ते प्रतिग्रहाय ॥ अने निक्षाम जे ते पारकुं अन्न जे ते नथिने ते निक्षाम जे तेने पारको पाक पणन के वाय ॥ ८ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ निदुकरिनाम सर्वपापप्रणाशिनी ॥ निक्षामहारो निराहारः प्रोच्यते निक्षुको नरः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक
॥ २ ॥

अनेमाधुकरीनां ॥ क्षाकेतां जेममधुकरजेतेपुष्पनेनकनडतोथको तेपुष्पनोथोडोथोडोरसलेछेतेमत्यार्गोरुष
जेतेगृहस्थनेनक ॥ यका पोतानादेहनिरवाहनेअर्थेतेगृहस्थुनेघेरथियोडियोडिचिक्षामागिलावेनेतेचिक्षाकेवि
छेतोसर्वपापनेनाशकरेएविछे ॥ अनेतेचिक्षायेकरिनेप्राप्तथयुंजेअन्नतेनेजमनारोएवोजेचिक्षुकुरुषतेजेतेनिरा
हारकथोछे ॥ ९ ॥ ॥ विश्वेश्वरपद्धतौचोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्तात्परश्वोपवासउपवासादयाचितम् ॥ अयाचितात्परं
नैक्षंतस्म द्रक्षेणवर्त्तयंत ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविश्वेश्वरपद्धतिनेविषेपणचिक्षामागिनेलाव्याजेअन्नतेणेकरिने
त्यागेरुषनेदेहनिरवाहकरवानुकत्युंछे जेनक्तजेरात्रिजोनकरवुंतेथिउपवासजेतेअधिकछे नेउपवासकरवोते
थीअयाचितजेनमागतेजेतेश्रेष्ठछे ॥ अनेनक्षत्राधिपणचिक्षानुंजेअन्नतेजेतेश्रेष्ठछेतेमाटेत्यागिसाधुजेतेचिक्षा
येकरिनेम ॥ जेअन्नतेणेकरिनेपोतानोनिरवाहकरे ॥ १० ॥ ॥ व्यासश्वाह ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नीक्षीपटेजसंतक्रे
गोशास्रपटोच्छ्रयं ॥ चिक्षामाधुकरीचैवपवित्राणियुगेयुगे ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेव्यासनेजिजेतेपणचि
क्षानेपवित्रकेहेता ॥ वाजेवस्त्रनेविषेजेगलिनेछासनेविषे जेजसनेम्हेछनामंदिरनेविषेजेगोशाक्षाकेतांजेम्हेछनामं
दिरनेविषेगा ॥ नेरेवानिशाखाहोय एवुंजेम्हेछनुंमंदिरनेमाधुकरीचिक्षाएव्यारवांनाजेतेयुगयुगनेविषेपवित्रछे
॥ ११ ॥ ॥ श्रीचगवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रुपाक्षुरकृतद्रोहस्ति तिक्षुः सर्वदेहिनां ॥ सत्यसारो न बघात्मा स
मः सर्वोपका कः ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेश्रीरुद्रचगवानजेतेउद्धवजिप्रत्येसाधुनांसक्षणकेहेछे ॥ रुपासुकेतांज
ननुजे ॥ ॥ नोछेस्वचावजेनोएवोनेअकृतद्रोहकेतांसर्वजीवप्राणिमात्रनिहंराये रहितनेतितिक्षु

सार

॥ २ ॥

केतांसुखदुःखः॥६॥ ज्ञेयं हनक यानोछे स्वप्नावजेनोनेसत्यसारकेतांसत्यनेहेच्छेतेछेसारतेजेनेएवोनेअनवद्यात्मा
 केतांदोषेरहितछे आत्मा जेनोनेसमकेतं सारानरताविषयनेविषेसमछे दृष्टिजेनिनेसर्वोपकारककेतांपोतानासाम
 अंगप्रमाणेऽर्धेदोषप्रमाणे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कामैरहतधीर्दीतोमृदुःशुचिरकिंचनः ॥ अनाहोदितचक्र
 शांतःस्थिरोमच्छरणोमुनिः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकामैरहतधीकेतांविषयेकरिनेनथिहणायि हितेजोने
 दांतकेतांदम्यांछे इंद्र तेजेणेनेमृ केतांमृदुतायेजुक्तनेशुचिकेतांवात्यनेअंतःकरणनेविषेपवित्रतायेजुक्तएवोने
 अकिंचनकेतं अंगप्रमाणेदोषप्रमाणेनाजेजनतेविनाविजापदार्थनेप्रयोजनेरहित ॥ अनेअनीहकेतांप्राकृतउद्यमेरही
 तनेमित्तमयेछे कछेआचारजेनोनेशांतनेस्थिरकेतांपोतानाधर्मनेविषेस्थिरतायेजुक्तनेमारोजछेआश्रयतेजेवे
 ने निकेतांजावात्मातथापरमात्मानास्वरूपदोषनिष्प्राप्तवोतेछेस्वप्नावजेनो ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अप्रम
 तोगचाराल्मा गतिमान्जितषड्गुणः ॥ अमानीमानदःकल्पोमैत्रःकारुणिकःकविः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 अप्रमत्तकेतं आगवतधर्म जेपाक्षबुं तेमांसावधाननेगंजीरात्माकेतांगंजिरछेबुद्धिजेनिनेधृतिमान्केतांअतिदुः
 खनेविषेपधीरजवाननेजितषड्गुणकेतं जित्याछेकामक्रोधलोभमोहशोकनेमदएछोगुणतेजेणे ॥ अनेअमानी
 केतांपूज्यनेविषेमानेरहितनेमानदकेतांसत्पुरुषनेमाननारोनेकल्पकेतांजनजेतेमनेहेतनो उपदेशकरवोतेमांकुशक्ष
 नेमैत्रकेतां सर्वेनेविषेमित्रतायेजुक्तनेकारुणिककेतां पोतानेबंधननकोएविजेदयातेएसाहृदवर्ततोनेकवीक्रेतां जी
 वईश्वरमायाब्रह्मनेपरब्रह्मनेनास्वरूपनुंजेयथार्थसमजवुंतेमांकुशक्षएसर्वेक्षणेजुक्तसाधुपुरुषजेतेवरतेछे ॥ १४

विवेक

॥३॥

विष्णुधर्मोत्तरेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ विष्णुचक्राः स्वधर्मस्थाः प्रशांतं द्रियवृत्तयः ॥ विरक्ता आत्मनि शश्वयेते
संतः प्रकीर्त्तिताः ॥ १५ ॥ सदासंतोऽभिगंतव्यायदिनोपदिशंति ॥ यायाः स्वैरकथास्तेषामुपदेशाच्चवंतिताः ॥ १६ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने विष्णुधर्मोत्तरनामे जे ग्रंथ तेने विषे पण साधुनां लक्षण कल्यांछे जे नगवानना चक्रने पोताना धर्मने वि
षे रत्याने प्रशांत छे इंद्रियो निवृत्तियुं जे मनिकेतां शब्दस्पर्शरूपरसने गंध ए जे पंचविषय ते मयि निवृत्ति पांम्यांछे इंद्रियो
जे मनां एवा ॥ अने विरक्त केतां आलोकने परशोकना जे सर्वे नोग ते मने विषे प्राप्ति ये रहितने श्रीहरिने विषे प्रीति वाखा
ने लावा छे ॥ ॥ निष्ठा जे मने एवा जे रूप ते जे ते राधुपुरुष कल्यांछे ॥ १५ ॥ अने ते साधुपुरुष
जे ते जां उपदेशन करेतां पण सदा समागम करवा जोग्य छे ॥ कम जे ते जे खरे खरा साधु रूप ते मने जे जे सहज स्वभावि
क कथा केतां ते संत जनने निरंत जे बांल बुं चांल बुं जे म बुं ने जे जे क्रिया करविते जे ते सर्वे जनने उपदेश रूप थाय छे केतां ते सं
त उपदेशन थिकरता तो पण सर्वे जन ते मनो गुण छे एवा रुढा लक्षण वाखा ए संत छे ॥ १६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वे वे
दाश्च यज्ञाश्च तपो दानानि चानघ ॥ जीवा न्नयः दानस्य न कुर्वीर न्कलामपीति ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे विदुरजी
जे ते कहे छे जे हे अनघ केतां निर्दोष एवा हे मैत्रेय मुने सर्वे वेद नगवा तथा यज्ञ करवा तथा तप करवुं तथा दान देवां ए सर्वे
जे ते जीवने अन्न यदान दे केतां जीवुं ने जन्म मरण थि ॥ का विने नगवानना धाम मांसे ईजवा ते निकला जे शोख मोचा
गतेने पण न करतां हवां केतां जीवुं ने धर्म ज्ञान वैराग्य सहित नगवाननि चक्र करवीने सर्वे पाप मारग नो त्याग करवो ए
वोरुढो उपदेश करिने नगवान सन्मुख करवा ए विरित्ये नगवत मां विदुरजि जे ते जीवने अन्न यदान दे वारूप जे परोप

सार

॥३॥

कारतेनेसर्वथिअधिककेताहवा माटेसाधुपुरुषजेतेमणेजीवनेउपदेशकरवारूपजेपरोपकारतेजेतेकरवो ॥ १७ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ धर्मःपरोजीव क्षात्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ यथाशक्तिततोधर्मसाधयेत्पुरुषःसुधीः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेयमराजजेतेपणएमजकेहेताहवा जेजीवनिरक्षाकरवातेजेते धर्मछेनेजीवनिरक्षानकरवितेअधर्मछे ॥ ते
 कारणपणामांटेरुढीबुद्धिवालोपुरुषजेतेपोतानासामर्थ्यप्रमाणेधर्मनेसिद्धकरेकेतां साधुपुरुषजेतेजीवने
 एयिमुकावरूपजेपोतानोधर्मतेनेसिद्धकरे ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तितिक्षवःकारुणिकाःसुहृदःसर्वदेहिनाः ॥
 अजातशत्रवःशांताःसाधवःसाधुनृपणाः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेकपिद्वेदेवन्नगवानजेतेपोतानमातादे
 वदूतिप्रत्येजेसाधुनेप्रसंगेकरिनेजीवनोसेहेजेमोक्षथायतेसाधुनांलक्षणकहेछे ॥ हेमाततेसाधुकेहेवाछेते धैर्यकरि
 नेमानअपमानसुखदुःखनाराद्वेषावाछेअनेअतिशेदयावालाछे अनेसर्वजीवप्राणमात्रनाहृदके
 तांहितकारीएवाछेअनपृथ्वीनेपेनथिउपनोकोईशत्रुजेमनेएवाछेअनेशांतकेतांकामक्रोधदोषादिकेकरिनेक्षो
 ब्ननपामेएवाछेअनेशाखेकत्यांजेसाधुनांलक्षणतेजेजेआनृपणजेमनेएवाछे ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मय्यन
 न्येनन्नावेनन्नक्तिकुर्वीतियेदृढाम् ॥ मत्कृतेत्यक्तकर्माणस्त्यक्तस्वजनबंधवाः ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ वसीसाधुके
 वाछे तांअनन्यन्नावजेसर्वब्रह्मादिकदेवनोत्यागकरिनेपतिव्रतास्त्रीनिपेठेमारेविषेजएकानेःतेणेकरिनेजेसाधुजेते
 मारेविषेदृढनक्तिनेहोछेअनेनेप्रसन्नकरवानेअर्थेत्यागकर्यांछेमारेनक्तिनांविरोधिणांजोएवाछे अ
 नेमारिप्रसन्नतानेअर्थेत्यागकर्यांछेमारेनक्तिनांविरोधिणांस्वजननेबंधुजेमणेएवासाधुछे ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥

卷之五

_____

11211

करनेछे ॥ २३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मन्त्रिदयायाः जनः परितोषमेति नन्वप्रयत्नः सन्नो
 यम् ग्रहो मे ॥ श्रेयार्थिनो हि रुषाः परतुष्टहेतोर्दुःखार्जितान्यापेधनानि परित्यजन्ति ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 साधुः रुषजेतेमणे कोईकपोतानि निंदाकरेतेणे करिने मनमां शोकनकरवोने मूलगुराजिथाः एमजानां दुःखनाभेग्रंथ
 नेविषेकरुंछे जेमारे निंदे ऐष्टद्विष्टोद्वेगः व्यजेते जोसंतोषनेपांमेछे केतां जोराजिथायछे ॥ तोनिश्चेष्टलाले नानो
 सुखन्नए नोद्यापारपारदुष्टदुष्टहेतेष्टोद्वेगः लोपोत्तादा श्रेयने इच्छता एव जे रुषजेतेनिश्चेष्टलाले संतोषथाय
 एहेतुमाटेदुःखेका नेजेसांकरां एव जेधनतेने परित्यागकरे केतं लाराम व्यजेतेमाहामेनत्येकरनेपेदाकरथां
 जेधनतेने आपेदइ नेष्टयादरनिष्कारिनेपणबिजानेरालेष्टेछे नेआतोक ईआप्याविनाकेवलमारिनिंदायेकरिने
 राजिथायछे माटेमाराउप वमोटोअ ग्रहकरथा एमसाधुपुरुषजेते कोईकपोतानि जिल्लेष्टेष्टोपुण्येछे पणमनमां
 शोकन तानथि ॥ २४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सततसुखन्नदन्ये निरुखे जी लोष्टेष्टाद्वेष्टपरिहृत्वा लोष्टेष्टाद्वेष्ट

विवंक्त
॥ ५ ॥

श्रुतं ॥ परिवदत्तयथेष्टमस्स मक्षन्तिरावाजगतिहिवद्बहुः खेदुर्लभः प्रीतियोगः ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सदा सु
खचछे दिनपणु जे मांकतां निरंतरदिनपणे जुक्त एवाने न थि । स्वजे ने विषे कें तांसदा दुःखियो एवो जे आजननास । हते ने
विषे मारिनि दाहु माटे जो को ई प्रतिने पांमत होय के तं मारिनि दा करि ने जो को जनजे ते राजिया ता होय तो मारे दे खते
सांच छेत अथ वा हुं न देखूं सांच धुं ए ममारि वां से थि पोतानिन जरमा आवे ते मझोक जे ते मारिनि दा करो के तां ए मारिनि
दा कर छेत ए करि ने मारे खांट्य आवति न थि ने चलाए तो राजिया यछे । माटे नजरमा आवे ते ममारिनि दा करो ते नो मारे
कांई शोक न थिके मजे घणुं कछे दुःख जे मां ए वुं जे आजगत ते ने विषे निश्चे प्रीतियोग जे कांइ ने राजि करुं ते जे ते दुर्लभ चछे
॥ २५ ॥ ॥ एकादश चांतं ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ क्षिमोऽवमानितोऽसद्रिः प्रत्यब्धो सूयितो यथा ॥ ताडितः सं नि रुद्धो
वाटस्यावापरिहा पितः ॥ २६ ॥ निष्ठितो मूत्रितो वाग्भिर्बहुधैवं प्रकंपितः ॥ श्रेयस्कामः ॥ ॥ ॥
॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे साधु पुरुष जे ते अने क प्रकार नां जे दुःख ते ने न गणि ने न गवान ने न जतो थको पोताना जी
वनो उध । न दशनं विषे श्री कृष्ण न गवान जे ते उद्धव जिप्रत्ये के हेता हवा ॥ जे हेउ बाजे कस्य ए ने इछतो ए
वोजे जन ते जे ते दुष्ट जन जे ते मणे ति रस्कार ने कस्थो ने अपमान ने कस्थो ने ठगिसि धो अथ वा असूया ने कस्थो ॥ अने ताढ
ने थो टे थो रे थिरो कि सिंधो ने पोतानि जे जीविका ते ए रहित कस्थो ॥ अने वसिअज्ञानि जन जे ते मणे उपरध जे युं
हुं ते लोकरि ने परा न्न वपमा ड्यो ने चित्र स्थो ए विरित्ये न गवान ना स्वरूप ने विषे जे निष्ठा ते थकि । कारे डगा भयो ॥
अने ए प्रकारे कष्ट ने पां मतो ए वो थको पणजीवात्माने परगाल्ला रूपनो विचार करवो ते ए जुक्त ए जे मन ते ए करि

सार

11411

नेणसर्वेदुःखथकिजीवात्मा जेतनो उधारकरे ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पदापियुवतिं निक्षुर्न स्पृशेद्वारवीम
 पि ॥ स्पृशन्करीव बध्येत कारं एतच्छृङ्गं पतः ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसाः पुरुष जेतमणे सियो ने अहं न हित
 थाते सियो सं जो बुं नाह एम दसा त्रेय मुः छे ते त्ति तथा पतंगिया नि शिक्षाये करि ने यदुराजा प्रत्ये के हता वा ॥ हेरा
 ज नू निक्षु एवो जे जोग ते जेत का नी पण जे स्त्री ते ने पगे करि ने पण न अहे अने जो अहे तो हस्ति नि पेठे बंधन ने पां मे जे मह
 स्ति जेत का गसनी हाथणी ने देस्वि ने ते नो अंग संग करवा जाय छे तो मोटा खाढ मां पढी ने बंधन ने पां मे छे ते मका नास्ति नो
 पण जो स्पर्श करे तो जोगि बंधन ने पां मे ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाधिगच्छेत्तास्त्रेयं प्राज्ञः कर्हिचिन्मृत्युमात्मनः ॥ ब
 साधिकैः रहन्त्येत गजैरन्यैर्गजो यथा ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देव प्रदेरे विवेका एवो जे योगि ते जेत पोताना आत्मा
 नु मृत्यु रूप एवी जे स्त्री ते ने रक्षा ऐश्वर्य न जाय ने जो जाय तो बक्षे करि ने अधिक ए जेत खाना संबंधि रूप ते जेत एने मा
 रिनां खे जे महाथणी ने समीपे गयो जे हस्ति ते देव सिया एवा जे बिजा हस्ति ते जेत मारिनां खे छे ते मए विरित्य नि जे शिक्षा ते
 मेह स्ति थ कि सि धि छे ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ दृष्ट्वास्त्रियं देवमायं तद्भावे रजितेन्द्रियः ॥ प्रक्षोन्नितः पतत्यंधतमस्य
 भ्रौपतंगवत् ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे पतंगी या थ कि जे शिक्षा सि धि छे ते देव छे ॥ हेरा ज नू नथि जित्या इंद्रियो जे
 एवो जे जोग ते जेत दे जे न गवान तनि मायारूप एवि जे स्त्री ते ने जोई ने ते स्ति ना हाव चावे करि ने सो न ने पां म्यो थ को अ
 धतम जे न रक ते ने बिषे पडे छे जे मपतंगी यो जेत अग्नि ने जो ने अग्नि नारूपे करि ने सो न्नाणो थ को अग्नि ने बिषे पडे छे ते म ॥
 ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ योषिद्विरण्यान्न रणां बरादेद्रव्येषु मायारचितेषु ॥ प्रक्षोन्नितात्मा एव नो गबुद्ध्या

夫樂者，樂也。樂之所由生，必資於和。和之於樂，猶水之於魚。水涸則魚亡，和散則樂絕。故君子必先慎乎德，而後樂作。德薄而樂盛，是猶力不足而任重，其能久乎？昔者聖王將建國，必先正其身，然後治其家；治其家，然後齊其國；齊其國，然後平天下。此所謂修身、齊家、治國、平天下之序也。樂者，天理之和，人情之和，與天地萬物之和相感應者也。故樂者，天地之和氣也。五行之土，其性中和，故能長養萬物。五音之宮，其聲平和，故能調和人倫。此所以為樂之本也。

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

11311

त्यागीपुरुषतेनुचितजेतेअवश्यविकारनेपांमेछे नेविकारपाम्याथकितेजोगिनुचेतजेतेन शपांमिजायछे ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥ ॥ न मस्कंधेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संगंत्यजेतमिथुनव्रतिनांमुमुक्षुःसर्वात्मनानविसृजे हिरिं
 द्वियाणि ॥ एकश्वर- रहसिचित्तमनंतं सोऽं जाततद्वतिपुसाधुपुचेत्संगः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 वोजेमत्स्यतेनेजो नेतपमांथिपद्यातेपछे वैराग्यनेपांम्याएवाजेसौन्नरिऋषितेजेतेजोगिपुरुषजेतेमणेमैथुननेविषे
 आसक्तएवांजेप्राणिमात्रतेजांणिनेक्यारेयजोवांनाहए- एलोसताहवाजे ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 गिपुरुषतेजेतेमै- ननेकरतांएवांजेपशुपक्षिआदि ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 अनेसर्वप्रकारेकरिनेसर्वेजेपांतानं- द्वियोतेमनेयात्यजवादेनहिकेतांविषयनेविषेप्रवर्तवादेजनहि ॥ तारेतेसाधुपुरु
 षंकरेतांएकसोगतिकरतोसतोकेतांमायिकसोक्तजोगमांनयंधातोयकोएकं तमेवेसिने अनंतनेसर्वनानियंताए
 वाजेन्नगानतेमनेविषेपांतानामननेजोडिदेनेप्रसंगजेतेजोकरेकेतांजोन्नगवानविनाबिजेहेतकर- होयतोन्नगवां
 ननांछेव्रतजेमनेएवाजेसाधुपुरुषतेमनेविषेकरं ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 मनसित्यन- स्थितं ॥ यद्विश्रंजाच्चिराच्चीर्णचर- न्दतपऐश्वरम् ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेपंचमस्कंधनेविषेशुकदेवजि
 जेतेराजापरिक्षतप्रत्येकहछेजेचंचलएवुंजेमनतेनेविषेक्यारेयपणमित्रपणुंनकरवुंकेतांविश्वासनकरवां ॥ केमजे
 बहुकासपर्यंतसंच्युएवुंजेशि वजिनेसौन्नरिआ॥ ४० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमैथुनासक्तए
 ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नित्यंददातिकामस्यच्छिद्रंतमनुयेऽरयः ॥ योगिनःकृतमैत्रस्यपत्युर्जायेबपुंश्वस्ती ॥ ४२ ॥

विवेक
॥ ७ ॥

॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकस्थोद्येमननो विश्वासजेणे एवो जे जांगितेनुं जेमन ते जे ते काम तथा काम निके डेवर तता जे क्रोध
झोन्नादिक शत्रु ते मनने नित्ये प्रवेश करुनाना अवकाशने आपेछे ॥ जेमकस्थोद्ये विश्वासजेणे एवो जे पती तेने पुंश्वली एवि
जे स्त्री ते जे ते जार पुरुषने अवकाश आपोने ते पतिने गारिने खावेछे ते ममन पण कामादिके कारे ॥ ३७ ॥ पिदे भ्रष्ट करेछे ॥
॥ ३७ ॥ ॥ स्मृत्यंतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पतत्यसौ ध्रुवं निक्षुर्यस्य निक्षोर्द्वयं न वेत् ॥ धीपूर्वो रितउत्सर्गो द्रव्यसंग्रह ए
व च ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वलिविजिस्मृतियुने विषे न्ह्युंछे जे आत्यागि पुरुष जे ते निश्चय पडेछे केतां पोताना धर्म
मांथि पड्यो थको जरूर मरिने जम पुरि मां जायछे त कियो तो जत्यागी पुरुषने बेवानांछे ते बेवानां ते कियो तो छे ॥ ३८ ॥ ॥
पोताना वीर्यनो पात जे ते करवो तथा द्रव्यनो संग्रह जे ते करवो एवे केतां जत्यागि थईने पोते वीर्य पात करेछे तथा बिजापा
से करावेछे ने द्रव्यने पोतानु करिने बिजापा सेरखावेछे तथा पोते राखेछे एवो जेत्यागिते जे ते जरूर मोटा कष्टने पांमेछे ॥
॥ ३८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कांता कनकसूत्रेण वेष्टितं सकलं जगत् ॥ तासु तेषु विरक्तो यो द्विजुजः परमेश्वरः ॥ ३९ ॥
अर्थः ॥ ॥ हवे कनक कं तानो जेणे त्या गकस्थोद्ये एवा जे साधु ते मनोमहिमा केवोछे जे कनक जे सोने छे ॥ ३९ ॥
ते बे रूप जे सूत्र तेणे करिने समग्र जगत जे ते विंढाय छुंछे ॥ माटे ते स्त्रियोने विषे ने द्रव्यने विषे जे वैराग्यवालोछे एवो जे ते
त्यागी साधु ते तो बेनुजावालो परमेश्वर जे ते जांणवो केतां जेम जगवान मखे ने कक्ष्यं एथाय तेम ते वासाधुने समाग
मे करिने जीवुं नुकक्ष्या एथायछे माटे ते साधु परमेश्वर जेवाछे ॥ ३९ ॥ ॥ दशमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स
र्वस्वं जलदा हित्वा विरेजुः शुभ्रवर्चसः ॥ यथा त्यक्तैषणाः शांता मुनयो मुक्तकिद्विषाः ॥ ४० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने द

सार

॥ ७ ॥

शमनेविषेशुकदेवजीयैकत्वंछेजेमेघजेतेपोतानासर्वस्वनोत्यागकरिनेश्वेतछेकांतिजेमनिएवाथकाशोन्नताहवाने-
 निपेठेतोत्यागकरिछे पुत्रवित्तनेलोहोद्विषणाजंमणेएवाअनंपापथकिमुकांणानेशांतएवाजेमुनितेजेतेजेमशो-
 जेछेतम ॥ ४० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गिरयोमुमुचुःखं चिन्नमुमुचुःशिवं ॥ यथाज्ञादाहं ज्ञानिनोदद-
 तेनवा ॥ ४१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपर्वतजेतेरुंदुंएवुंजेजलतेनेक्यारेकमुकताहवानेक्यारेकनमुकताहवा ॥ केनि-
 पेठेतोज्ञानिएवाजेपुरुषतेजेतेजेमज्ञानरूपिजेअमृततेनेआप्यानासमयनेविषेआपेछे नेआप्यानासमयनहोयतोन-
 थिआपतातेम ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ केदारेच्यस्त्वपोगृह्णन्कर्षुकादृढसेतुनिः ॥ यथाप्राणैःस्रवत्ज्ञानंतन्निरो-
 धेद्व्योषिदः ॥ ४२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेकर्षुकजेखेडनाकरनारागुरुषतेजेतेनथिबांधिपाद्व्यजेमनेएवाजेडां-
 गस्यनांखेतरतेमांथिवहिजातुंजेजलतेनेदृढपाद्व्यबांधवेकरिनेरोकताहवा ॥ केनिपेठेतोन्नगवाननान्नक्तएवाजेयो-
 गीतेजेतेजेमनियमविनानांजइंद्रियुंतमणेकरिनेस्रविजातुंएवुंजेज्ञानतेनेतेइंद्रियुंनेनियमेकरिनेरोकंछेतम ॥ ४२ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ गिरयोवर्षधाराचिर्हन्यमानानविव्यथुः ॥ अग्निचूयमानाव्यरनैर्यथाधोक्षजचेतसः ॥ ४३ ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अनेवर्षातनिजेधाराआंतमणेकरिनेहणांणाएवाजेपर्वततेजेतेपीडानेनपांमताहवा ॥ जेमअधोक्षज-
 जेन्नगवानतेमनेविषेछे चितजंमनांएवाजेसाधुतेजेतेलोकेतेमणेनानाप्रकारनंजेकष्टतेणकरिनेपराजवपमाड्या-
 थकापणपीडानेनथिपांमतातेम ॥ ४३ ॥ ॥ अग्नियुक्तजनैश्चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हृदयानिसतामेवक-
 ठिनार्नातिमेमनः ॥ खलवागूविशिखैस्तीक्ष्णैर्निघ्नंतेनमनागपि ॥ ४४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विअनुजविएवा

विवेक
॥ ८ ॥

जे जनते मणपण कथ्युंछे जे संत पुरुषनां जल्दय जे ते कठिन छे ए प्रकारं मारु मन जे ते जाणेंछे ॥ शामाटे तां ते संतनां त्दय
जे ते अतिशेतिखां एवां जे खल पुरुषना वचन रुपियाण ते मण करिने लगारे यपण चेदातां नथि ते माटे केतां दुर्जन गंते
वांतिखां वचन मारेंछे तो यपण ते साधु पुरुष जे ते लगारे यपण पोताना मन मांक्षोन्नपां मतानथि ॥ ४४ ॥ ॥ श्लोकः ॥
दूरमुंचति बंधुमंधमिव यः संगान्द्रुजंगादिव त्रासं यो विदधाति वेत्ति सदृशं रागं च क्रोधां च यः ॥ खेणे यं तृणवत् पृष्ठां प्रकुरु
ते मित्रेष्वमित्रेष्वपि स्वांतं यस्य समं संगं लभितुं त्रापि मर्त्यांश्चुते ॥ ४५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वल्लि जे साधु पुरुष जे
ते आंध्रलो जे मनुष्य तेने जे मणपोताना बंधु जे संबंधि जन तेने छे टे मुके छे केतां जे मण आंध्रला थि छे टे ते मत्यागी पुरुष जे
ते पोताना संबंधि जन थि छे टे हे तेने ते मनिसाथे हे तराखे नहि ने ते मनिसाथे अंतर पुछे नहि अने नुजंग जे सर्प ए आदिक
थि जे मते मसंग जे कोइ ठेकां ए आसक्ति रहे ते थकि त्रा जे विकतेने धारण करे छे केतां जे मसर्प सह्या घने छि ते थकि
बिये ते मकोई पदार्थ ने विषेत थापोताना बंधि जन ने छे ॥ ४५ ॥ ॥ किरा हे जाय ते थकि निरंतर बितोरे छे ॥ ने जे रोग ने क्रो
तेने सदृश जाणेंछे केतां क्रो जे तेने रोग जे वादुःख दायिक समझे छे ॥ अने सिनु जे सुख तेने तो त्रैणा जे जाणेंछे ने मित्र ने
शत्रु ने विषे पृष्ठा जे दया तेने करे छे ने जे नुमन जे ते यराय रघु सर्व कास ने विषे रहे छे एवां जे त्यागि पुरुष ते जे ते मरण धर्म जे
कछे केतां ह मण तो मरण धर्म वादु जे शरीर तेने जे कछे तो पण आलो कने परलो कने विषे मंगल जे कल्याण तेने पांमे छे
॥ ४५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सज्जनस्य त्दयं न वनीतं यद्दंति विबुधास्तदस्मीकं ॥ अन्यदेहं विद्वत्पतिपात्सज्जनो द्रवति
नोनवनीतम् ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संत जन नु त्दय जे ते मांखण सरखुं कोमल छे ए प्रकारे विबुध जे दया पुरुष ते जे ते

सार

॥ ८ ॥

जेकहेछेतेजेतेखोटुंछेकेमजेतोविजानादेहनेविषेथताजेपरितापतेथकिंकेतांअन्यजननुदुःखदेखिनेसंतजनजेतेद्रवि
 जायछेनेमांखणतोविजानुदुःखदेखिनेद्रवतुंनथितंमाट ॥ ४६ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥तृष्णांछिधिन्नजक्षमांजहिमदं
 पापेरीतमारुथाःसत्यंब्रूयनुयाहिसाधुपदवींसेवस्वविद्वज्जना ॥ मान्यान्मानयविद्विषोप्यनुनयप्रच्छादयस्वान्गु
 णान्कीर्तिपात्रयदुःखितकुरुदयामेतस्सतांचेष्टितम् ॥ ४७ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवद्विसंतनांलक्षणकेछेतेकियांतांत
 मेजेतेतृष्णाजेतेनेछेदोकेतांतृष्णानोनाशकरणेक्षमातेजेतेनेन्नजोनेमदनोत्यागकरणेपापनेविषेरतिजेप्रीतितेनेन
 करोनेसत्यजेपारकोनेपोतनांद्रोहनयायएवुंसत्यवचनबोझोनेसाधुपुरुषनीपदवीजेमारगतेप्रत्येजावोनेज्ञानिपुरु
 षनिसेवाकरो॥अनेमानवाजोग्यएवाजेमनुष्यतेमनेमानोनेपोतानाशत्रुनीपणप्रारथनाकरोनेपोतानाजेगुणतेनेढां
 कोकेतांपोतानेभुखेकरिनेपोतानांवखांणमां करोनेकीर्तिछेतेदेखीक्षाकरोकेतांपोतानासाधुपणानांजेजसतनुरक्षण
 करोनेदुःखितजननेविषेदयाजेतेनेकरोएसर्वेजेतेसंतनुआचरणछेमहेसाधुपुरुषनेपूर्वकत्यांजेलक्षणतमणेजुक्तथा
 वुं ॥ ४७ ॥ ॥श्लोकः॥ ॥नघत्वेनोन्नमंतःपरगुणनुतिन्निःस्वान्गुणान्स्यापयंतः॥ पूर्वतंस्वीयमर्थसततकृतम
 हारंनयन्ताःपरार्थे ॥ क्षांत्यैवाक्षेपरुक्षाक्षरमुखरमुखान्दुर्मुखान्धर्षयंतःसंतःसाश्चर्यचर्यास्त्रिभुवनत्रवनेवंदयन्त्या
 जयन्ति ॥ ४८ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेनघपणकरिनेमोठप्यतेपांमतानेपरनेपारकागुणनांजेवखांणतमणेकरिनेपो
 तानागुणनेविख्यातकरताएवानेपरनेअर्थेनिरंतरकस्थोछे मोटाआंनरूपयत्नजेमणेएवासतापोतानाअर्थनेसि
 द्धकरताएवा ॥अनेविजानांजेतिरस्कारकरवांतेणेकरिनेकठोरछेअक्षरजेमानेजेमतेमबोझतांएवांछे मुखजेमनां

विवेक
॥ ९ ॥

एवाजेदुर्मुखपुरुषतेमनेतां पातानि क्षमायं करिने जपरात्रवपमाडता एवाने आश्रयं सहित छे आचरण जे मनुके तां पो
तानुवृत्तांत जाईने वीजाने आश्रय थाय एवुं छे वर्तवुं जे मनु एवाजे संतजन ते जे ते त्रिचुवन जे स्वर्ग मृत्यु ने पाताल लोक ते
रूपी जे च्रुवन तेने विषे सर्वे जन ते मने वंदना करवा जोग्य एवाथ काजयकारि वत्ते छे ॥ ४८ ॥ ॥ एकादशोक्तम् ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ परिग्रहो हि दुःखाय यद्यस्त्रियनमं नृणाम् ॥ अनंतं सुखमाप्नोति तद्विद्वान्यस्त्वकिंचनः ॥ ४९ ॥
अर्थः ॥ हवे वल्लि एकादशने विषे अवधूत ब्राह्मण जे ते समझा कुरर पक्षि थकि जे शिक्षा लिधि छे तेने यदुराजा प्रत्ये के
हे छे हेराज नमनुप्यने जे जे पदार्थ अति श्रेष्ठ होय ते ते पदार्थ नो जे संग्रह ते जे ते निश्चे जे एने दुःखने अर्थ थाय छे ॥ अने ते
पदार्थ नो जे संग्रह ते जे ते दुःख रूप छे एरित्ये जाणतो थको जे पुरुष सर्वे पदार्थ ना संग्रह नो त्याग करि दे छे ते पुरुष जे ते अपार
सुखने पां मे छे ॥ ४९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सामिपं कुररं जघ्नुर्बलिनो ये निरामिषाः ॥ तदामिषं परित्यज्य सरुखं सम
विदत् ॥ ५० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे ममांसं सहित एवाजे कुरर पक्षि तेने मांसं सहित ने बलिया एवाजे बिजा कुरर प
क्षि ते जे ते मारता हवाने ज्यारे ते कुरर पक्षि मांसं नो त्याग करिने एक कोरे बेटो तारे सुखने पाम तो हवा ते मजोगि पण परिग्रह
नो त्याग हरे तो सुखीयो थाय एविरित्ये नीजे शिक्षा तेने कुरर पक्षि थकि लिधि छे ॥ ५० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ग्राम्यगी
तं न शृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् ॥ शिक्षेत हरिणा दृष्ट्वान्मृगयोगीति मोहितात् ॥ ५१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे मृगलाय
कि जे शिक्षा लिधि छे तेने के हे छे ॥ हेराज नवनने विषे फरतो एवां यति जे मुनि ते जे ते ग्राम्यगीतने क्यारं यन सां नले अने जो
सां नले तो मोहने पाम तो थको बंधनने पां मे ॥ एजे शिक्षा तेने पराधिना गीते करिने मोहने पां म्योने बंधायो एवाजे मृगला

सार

॥ ९ ॥

तेयकिशिखे ॥ ५१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृत्यवादित्रगीतानि पन्ग्राम्याण्योषिताम् ॥ आसांक्राड-एतेवश्य
 ऋष्यशृंगोमृगीसुतः ॥ ५२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेखीएनाक्रीडामृगपट्टाएवाएवंग्राम्यएवांजेनृत्यवाजित्रने
 गीतनेनेसेवताएवामृगलीनापुत्रजे ऋषितेजेतेएखियुनाक्रीडामृगथकाएखीयुनेवशथईजताहवामाटेयोगितेणेपण
 ग्राम्यएवांजे-त्यगीतनेवाजित्रतेनेजोवांनहिने सांचलवांनहिएविरित्यनीजेशिक्षातेमेमृगीपुत्रजेऋष्यशृंगनामेमु
 नितेथकिलिधिछे ॥ ५२ ॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ माघातेप्रमदं दृष्ट्वासुरांपीत्वाचमाद्यति ॥ यस्माद्
 पितृदारातीतस्मात्तंनावलोकयेत् ॥ ५३ ॥ ॥ इतिश्रीविमलैकांतधर्मप्र-दंश्रीसहजानंदसि शिष्यबलराम
 दासमुनिनारुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृते श्रीविवेकसारसाधुलक्षणनिरूपणं नाम प्रथमं प्रकरणम् ॥ १ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेग्रंथांतरनेविषेपणकट्युंछे जेपुरुषजेतेप्रमदाजेखितेनेजोईनेमदनेपांमेछेनेसुराजेदारुतेनेतो
 पानकरिनेमदनेपांमेछे अद्वैतेपणपणामाटेनारीजेतेपोतानिदृष्टिनेविषेछेमदजेनेएविछेजेकारणपणामाटेत्या
 गिसाधुजेतेतेनारीनेक्यारेयजुवेनहि ॥ ५३ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिकधर्मतेनाप्रवर्त्तावनाराजेश्रीसहजानं
 दस्वामितेमनोशिष्यएवोजेहुं बलरामदासमुनितेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामीनिआज्ञायेकरिनेकस्योजेश्रीविवे
 कसार-द्वैततेनेविषेसाधुनांसक्षणनिरूपणकस्यां एनांमेप्रथमनुप्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ १ ॥ ॥ अथोक्त
 लक्षणसंपन्नसतांमहिम्नःसत्संगकर्तव्यतायाःसंगत्यागस्यचोपपादनपराःस्मृतयः ॥ तत्रोक्तंकपिलदेवेन ॥ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्ररंगमजरंपाशमात्मनःकवयोविदुः ॥ सएवसाधुपुरुषतोमोक्षद्वारमपावतम् ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक
॥ १० ॥

हवपूर्वकल्याणवाजेसाधुनांक्षणातेमणजुक्तएवाजेसाधुपुरुषतेमनामहिमानाप्रतिपादनकरनारातयासर्वेनेसत्संगकरवानेकुसंगनात्यागकरवानेनाकेनारातयासत्संगनामहिमानाप्रतिपादकएवाजे श्लोकतेमनेप्राकृतअर्थेसहितखुद्युतेमां ॥ हवकपिलदेवजिजेतेपोतानं माताजेदवहूतितेप्रत्यंब्रह्मनी पमाडनारीजेअगवाननेविषेअक्तितेजेतेसाधुनेसमागमेथायएमकहेछे ॥ हेमातआजेजीवात्मातेनखापुत्रादिकनेविषेजेअतिशेसंगतेनेविवेकिसंतजेतेअजरपाशनेकेहेछेकेतांज वनेस्त्रियादिकनोप्रसंगछेते अने ॥ १ ॥ विषेपणटलतोनथिएमनेएमरहेछेनेअतिशेबंधनकरनारोछेएमकहेछे अनेतेजप्रसंगजोसाधुनेविषेजीवेकर्योहोयतो मोक्षनुंजेद्वारतउघाडुंछे केतांतेवोजप्रसंगसाधुमांजोथायतोएने मोक्षथावामांप्रयासन ॥ २ ॥ वनोमोक्षथायछे कमजेएज ॥ जेवोप्रसंगकरछेतेवोएनोस्वप्नावथायछेनेतेविएनिरुचियायछे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सतांप्रसंगात्ममवीर्यसंविदोन्नवंतिल्लत्कर्णरसायनाः कथाः ॥ तज्जोषणादाश्च पवर्गवर्त्मनिश्रद्धारतिर्भक्तिरनुक्रमिष्यति ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेएवासाधुनांप्रसंगथकिमारिकथाउंजेतेथायछेकेतांएजीवज्यारसाधुनांप्रसंगकरतारेएनेमारिकथानुंश्रवणथायछे तेकथाउंकेविछेतोमा अवतारनांजेपराक्रमतेनुंछेसर्वप्रकारेमाहात्म्येसहितज्ञानजेमनेविषेएविछेअनेहृदयने गनतेनेअतिशेसुखनेके ॥ ३ ॥ अनेतेकथाउं जेप्रितियेजुक्तसेवनकेतांसांअलवुं तेथकिअप गजेमोक्षतेछेमागनेविषेजजेनाकेतं जेअगवाननेमार्गेजीवचासेतोतेनोसेहेजेमोक्षथायछे एवाजेअगवानतेनेविषेतत्कादश्रद्धाप्रीतिनेअक्तितेजेतेअनुक्रमेकरिनेथायछे ॥ २ ॥ ॥ प्रथमस्कंधेचोक्तं ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ येषांसंस्मरणात्पुंसांसयः शुद्धातिवैगृहाः ॥ किंपुनर्दर्शनस्पर्शपादशौ

सार

119011

चासनादिभिः ॥३॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेशुकदेवजीप्रत्येपरिक्षितराजाजेतेकहेछेतेशुंतोजेमोटापुरुषनेरंआस्थायकि
मनुष्यनांधरजेतेतत्काक्षपवित्रथायछे ॥ माटेतेमोटासंतनांदर्शनकरवांतथाते-दोहृशकरवोतथातेमनाचरणार
विंदधोवातथातेसंतनेआसनआपुं एआ॥दकेकरिनेपवित्रथवायतेमांशुंकेवुं॥३॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सान्निध्यात्तेम
हायोगिन्यातकानिमहांत्यपि ॥ सद्योनश्रंतिवैपुंसांविघ्नोरिवसुरेतराः ॥४॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेमोटायोगिआवाशुक
देवजितमारुजेसमिपपणुंतेथकि-रुषजेतेमनां मोटांएवांजेपापतेजेतेपणतरतनाशपांमीजायछेतेकेनिपेठेतोअग
वाननुजेसमिपपणुंतेथकि-रजेदेवतातेथकिइतरजेअरु रतेजेतेजेमनाशपांमेछेतेम ॥ ४ ॥ ॥ पंचमेवांक्तम् ॥
श्लोकः ॥ ॥ महत्सेवांद्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमोद्वारंयोषितांसंगिसंगं ॥ महान्तस्तेसमचित्ताःप्रशांताविमन्यवःसुहृदः
साधवोये ॥५॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवल्लिपंचसमस्कंधनेविषेकत्युंछेजेहेपुत्रोमहतपुरुषनिजेसेवातेनेमोटासाधु
जेतेमुक्तिनुद्वारकहेछे अनेस्त्रीयुंनाजेसंगीतेमनोजेसंगतेनेसंसृतिनुद्वारकहेछे ॥ तेमहत्युरुषकेवाछेतोसुखदुःखनेवि
षेसमछेचित्तजेमनं एवाछेनेअतिशेशांतछेनेक्रोधेरहितछेनेसर्वजीवप्राणि-गहवाःसुहृदःछे नेरुडांएवांजेआचरण
तेणेजुक्तछे ॥५॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ रहूगणैतत्तपरानयातिनचेज्ययानिर्वपणाद्गृहाद्वा॥नच्छन्दसानैवजलाग्निसू
र्यैर्विनामहत्यादरजोऽग्निषेकम् ॥६॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेरहूगणराजाएजेअगवानवासुदेवतेनेआजनजेते
तेपेवतेनेअग्निपांमतोअनेवेदसंबंधिकर्मकरिनेनथिपांमतो अनेअन्नादिनुजेयथोचितदानतेणेकरिनेनथिपांमतो
अनेगृहस्थाश्रममांरहिनेपरोपकारकरवोतेणेकरिनेनथिपांमतो अनेवेदनेअज्यासेकरिनेनथिपांमतोअनेजलअ

विवेक
॥११॥

प्रिनेमूर्यतेनिउपासनायंकरिनेनथीपांमतां तारेशांणकरिनेपांमछेतोमोटापुरुषनाचरणारविंदनारजनोजेअन्निषे
कतंणकरिनेजनजंतेएवासुदेवन्नगवाननंयंमछेपणतेविनाविजेकोईसाधनेकरिनेनथिपांमतो॥६॥ ॥श्लोकः॥
यत्रांतमश्लोकगुणानुवादःप्रस्तूयतेग्राम्यकथाविघातः ॥ निषेव्यमाणेहुद्धंहुमुक्षोर्मतिसतीयच्छतिवासुदेवे ॥
॥७॥ ॥अर्थः॥ ॥ अनेजेमहत्युरुषनिसेवाएकरिनेन्नगवानपमायछेतंमहत्युरुषकेवाछेतोग्राम्यकथाउंनोछे
विघातजंथकिएवोजेन्नगवाननागुणनांअ- वादतंजेजेमहत्युरुषनेविषेनिरंतरथायछे जेन्नगवाननागुणानुवाद
जेतेदिवसदिवसप्रत्येसंब्योथकोमुमुक्षुजननेवासुदेवन्नगवाननेविषेअचक्षमतिनेकरावेछे॥७॥ ॥ग्रंथांतरेचो
क्तम् ॥ ॥श्लोकः॥ ॥यामूर्ध्निधारयेद्वस्त्रमहत्पादजक्षरंजः ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुपुण्यात्मानात्ररंशयः॥८॥
अर्थः॥ ॥ अनेग्रंथांतरनेविषेपणमोटा- रंतनांमहीमाकत्योछे ॥ जेहबस्त्रमोटापुरुषनापगधोयेधुंजेजसतथाते
मनाचरणनीरजतेनेजेपोतानामस्तकनेविषेधारणकरंछे तेपुरुषजेतेसर्वतीर्थनेविषेनलोछेनेपवित्रछेआत्माजेनो
एवोछेतेमांआनेविषेकोईसंशयजेतेनथिएमजाणवुं॥८॥ ॥श्लोकः॥ ॥यस्तुन्नागवतान्दृष्ट्वात्नूत्वाच्चागवतःशु
चिः॥ अच्युत्थानंनकुर्वीतअहंतनापिहिंसितः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥ अनेजेन्नगवाननोन्नक्ततेजेजेन्नगवानना
न्नक्तए- जेसाधुतेमनेदेखिनेशुचिकेतांशुद्धछे चावजेनो एवोथइने अच्युत्थानजेसन्मुखउठवुं तेनेनथिकरतोकेतां
न्नगवाननासंतनआवतादेखिनेतेमनासं मुजावुं तथातेमनेआसनआपवुंतथातेमनेजमाडवातथातेमनिपूजाकर
वीतेनेनथिकरतोतोतेणेहुंजेतेहएयो- केतां जेममनेमारेनेजेमदुखाईजाउतेमसंतनुसन्माननक तोएवोजेमनुष्यते

सार

॥११॥

॥ लोके दुस्वाइजावुंछुं एमपांते नगवानकेहेताहवा ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रीमद्भागवातार्चनं नगवतः पूजावि
 धेरुतमं श्रीवैष्णोरवमाननामरुतरं श्रीवैष्णोर्लक्षणम ॥ तीर्थादच्युतपादजादुरुतरं तीर्थतदीयांघ्रिजंतस्मान्नित्यमतं
 द्वितो नवसतांतेषां समाराधने ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने शोभाये जुक्त एवाजे नगवानना नक्त केतां शिष्टा
 धने करिने शोभाता एवाजे नगवानना संतते मनुजे पूजन करवुंते जे ते नगवाननिजे पूजा करविते थकि उत्तम छे
 ने श्रीविष्णु छेष्टान करवुंते थकि श्रीवैष्णु छेष्टां धन करवुंते जे ते अतिशो मोटुंछे केतां नगवाननो अपराधनुजे
 पापतेकरतां पण वैष्णव एवाजे संतते मनोजे अपराध करवोते नुपाप जे ते बहुलागे छे ॥ अने नगवानना चरणारविंद
 मांथिथयुं जे तीर्थते थकि पण ते संतना चरण मांथिथयुं जे तीर्थते जे ते अतिशो मोटुंछे ते कारण माटे हे नक्त जनतुं जे ते निरं
 तरते संतनुं जे सम्यक् प्रकारे आराधन करत तेने विषे आलसे रहित एवोथा ॥ १० ॥ ॥ नवमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 साधवो न्यासिनः शांता ब्रह्मिष्ठा लोकपावनाः ॥ हरंत्यघंते गसंगात्तेष्वास्तेत्यघनिद्धरिः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
 ने नवमस्कंधने विषे नगिरथ जे ते मणै गंगाजि प्रत्येक छे जे सर्वनो त्याग करयो छे जे एवाने शांतने ब्रह्मना जाणना
 रा एवाने लोकने पवित्र करनारा एवारा ॥ पुरुष ते जे ते तमारु जे पाप तेने अंग संग थकि हरे छे केतां तमारे विषे आविनेना
 सेते एवाने तमारा पापने टालसे तारे तमे केश जे ते संतने पापना हेलागे तो त्यांक हुंछुं जे ते संतने विषे तो पापने हरनारा जे
 हरिते जे ते रत्या छे माटे ते संतने तो पद लागतुं नथि ॥ ११ ॥ ॥ पंचमस्कंधे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मान्नरोऽसंगसुसं
 गजातज्ञानासिनैव हविर्वक्त्रमोहः ॥ हारंतदीहाक नश्रुता न्यांलब्धस्मृतिर्यात्यतिपारमध्वनः ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक

॥ १२ ॥

हवंपंचमनेविपंजडचरतजेतंसंतनेसमागमेकरिनेसंसारसमुद्रतरायछेएमराजारहुगणप्रत्येकहेने ॥ तेकारणपणा
मांठनरजतेअसंगएवाजमहत् रुषतेसंघायेजेरुढोसंगतेणेकरिनेउत्पन्नथयुंजेज्ञानतेरुगीछेवास्थतेणेकरिनेछेदि
नांख्याछेदेहगेह ॥ १२ ॥ नोमोहतेजेणेएवोथको तथाचगवाननाचरित्रनेजेकहेवुंनेसांचलवुंतेणेकरिनेपांमिछे
पोतानास्वरूपनिस्मृतितेजेणेएवोथकोसंसारमार्गनापारनेपांमिनेचगवाननेपांमे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहो नृज
न्माखिलजन्मशांन्ननं किंजन्मन्निस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् ॥ नयद्विषीकेशयशःकृतात्मनांमहात्मनां वः प्रचुरः समागमः ॥ १३
अर्थः ॥ ॥ हवेराजारहुगणजेतेजडचरजिह्वाछेअहोइतिआश्चर्येसमग्रएवांजेजन्मतेमनेविषेमनुप्यनुजन्म
जेतेअतिशेरुढुंछे ॥ अनंएमनुप्यनाजन्मविनाविजाजेजन्मतेणेकरिनेशुंप्रयोजनसिद्ध ॥ ॥ तयास्वर्गनेविषेजेदेवा
दिकनांजन्मतेणेकरिनेपणशुंप्रयोजनसिद्धथायछे कांइनथिथातुंकेमजेजेविजाजन्मनेविषेतयास्वर्गनेविषेकृषी
केशजेवासुंदेवचगवानतेनोजेजसतेणेकरिनेशुद्धकर्युंछेअंतःकरणजेमणेएवामहात्माजेतमेततमारोसमागमजे
तेअतिशेनथि ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न त्वद्दुतं त्वच्चरणान्नरेणुचिर्हतां हसोन्नक्तिरधोक्षजेऽमला ॥ मौहूर्तिकाद्यस्य स
मागमाच्चमेदुस्तर्कमूलोपहतो विवेकः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहब्रह्मनिरंतरउपास्यांएवांजेतमाराचरणारविंद
नारजतेमणेकरिनेहणार्ईगयांछे पापजेनांएवोजेपुरुषतेनेचगनाददेविषेविषेएवीचक्तिथायछेएवार्त्ताकांइअद्भु
तनथिजेतमारामुहूर्तमात्रसमागमथकिमारो अविवेकजेतेचुंढेतर्केकरिनेबंधांछेमूलजेनुंएवोहतोतोपणहणार्ई
जातोहवो ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाहं विशंकं मुरराजवज्रान्नयक्षशूलान्नयमस्य दंडात् ॥ नाभ्यर्कसोमाऽनिल

सार

॥ १२ ॥

वित्तंपासाच्छंकेनृशंभसकुलावमानात् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहुंजेतइंद्रनुजेवज्जतेथकिशंकानेनथिपांमतोतथा
शिवनात्रिप्रसथकिशंकानेनथिपांमतो तथाजमराजानादंडथकिशंकानेनथिपांमतोतथाअग्निसूर्यचंद्रमावायुने
कुबेरएमनंजेअस्रतेथकिशंकानेनथिपांमतो ॥ पणब्राह्मणकुसुनुंजेअपमानतेथकिहुंजेतअतिशंकानेपांमुछुं ॥ १५ ॥
॥ एकादशोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मन्येन्नगवतःसाक्षात्पार्षदान्बोमधुद्विषः ॥ विष्णोर्नृतानिदोकानांपाव
नायचरंतिहि ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहनेविदेहराजाजतेमुनियुंजेदर्शनतेनिअतिप्रेमेकरिनेप्रशंसाकरता
थकातेमुनिप्रत्येबोखेछेजेमधुनामेजेदैत्यतेनामारतएवाजेन्नगवानतेमनाहुंजेतेतमानेसाक्षात्पार्षदएवामानुंछु
तारेतमेकदेशोजेपार्षदएवाजेअमेतेजेतेआइंशुंकरवाआवियेतोविष्णुजेतेमनाचूतजेपार्षदतेजे तदोकजेतेमनेप
वित्रकरवानेअर्थेवीचरेछे माटेन्नगवानन पार्षदएवाजेतमेतेमुनेपवित्रकरवानेअर्थेआइंपधास्याछो ॥ १६ ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ दुर्लभोमानुषोदेहोदेहिनांक्षणचंगुरुः ॥ तत्रापिदुर्लभंमन्येवैकुण्ठप्रियदर्शनं ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥
अनेक्षणगण्डांदाशपामेएवोजेमनुएनेदेहतेजेतेदेहधारिजेतेमनेदुर्लभएवोछे केतांबहुजन्मनांजेपुण्यतेमणे
करिनेप्राप्तथायछे अनेन्नगवाननीजेउपारनाक वातेनेविषेउपयोगिछेमाटेदुर्लभछे अनेदुर्लभएवोजेआमनु
प्यनोदेहतेनेविषेपणविकुंठाजेतेनाएत्रजएवाजेहरितेमने प्रियएवाजेतमुसरखासंततेमनुजेदर्शनतेनेजहुंजेतेदुर्लभ
नएवुंमानुंछुं ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अतआत्यंतिकंक्षेमं पृच्छामोन्नवतोऽनघाः ॥ संसारेऽस्मिन्क्षणाद्दोषिस
त्संगःशेवधिर्नृणां ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेकारणपणामाटेतमसरखानुदर्शनदुर्लभछेतेजकारणपणामा

वि वेक

॥१३॥

देव्यात्मानेकं जे कस्य एते प्रत्यं अमेजे ते तमाने छीये छईये तेशामादे तां हे दो पराहत एवाहे नियो आसंसारने विषे
क्षणनु अर्द्धमात्र एवापण तमां सरखासं तनां जे समागत जे ते मनुष्य जे ते मने शोधिछे केतां पोताने इच्छित एं जे फल
तेने आपे एवोछे ॥१८॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ नराधयति मां यां गोन सांख्यं धर्म एव च ॥ न स्वाध्यायस्तपस्या गोनेष्टा र्त्तन
दक्षिणा ॥१९॥ व्रतानियज्ञश्चंदांसि तीर्थानि नियमायमाः ॥ यथाऽवरुंधे सत्संगः सर्वसंगापहो हि मां ॥२०॥ ॥ अर्थः
॥ हवे श्री कृष्ण जगवान जे ते सत्संग नु जे माहात्म्य तेने उद्भव जि प्रत्ये कहेंछे हे उद्भव जि सर्वे मायिक विषयने विषे जे आस
क्तितेने टासे एवो जे सत्संग ते जे विरित्ये मुने वश करेछे ते विरित्ये यांग जे ते मुने नथिव शकरोत तथा सांख्यने धर्म ते जे ते प
ण मुने नथिव शकरोत तथा वेदादिक नु जण वुं जण वुं नेत पकर वुं नेदं न दे ते जे ते नथिव शकरोतां तथा यज्ञादि देव ते जे ते ने नथिव शकरोति ॥ तथा ब्र
ह्मदेवदेवदेव नियम ते जे ते पण निश्चैनथिव शकरोता केतां जे महुं सत्संगे करिने मनुष्यने वश थावु छुं ते मते जे सर्व यांगा
दिक ते मणे करिने हुं नथिव शकरोता ॥१९॥ ॥२०॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ सत्संगेन हि देते याया तु धाना मृगाः खगाः ॥ गंधर्वाप्सर
सो नानागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ॥२१॥ विद्याधरामनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियोऽन्त्यजाः ॥ रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिंस्तस्मि
न्युगेयुगे ॥२२॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सत्संगे करिने जे पोताने पाय्या छे तेने कहेंछे ॥ हे उद्भव जि दैत्य राक्षसने मृग झांत तथा पक्षि
गंधर्वने अप्सरा तथा नाना गने सिद्ध तथा चारणने गुह्यक तथा विद्याधर तथा मनुष्यने विषे वैश्य शूद्र स्त्रियोने अंत्यज ए स
र्वे जे ते सत युगादे देव ते सर्वे युग ते मने विषे रजोगुणितमोगुणिछे स्वप्नावजं मना एवाथ का सत्संगे करिने जे निश्चेमा

सार

॥१३॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बहवो मत्पदं प्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः ॥ वृषपर्वा बलिर्बाणो मयश्चा
य बिन्नीषणः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वृत्रासुरने कयाधुनो च प्रह्लाद ए छे आदे जे मां ए वा जे घणा क जन ते जे ते सत्सं
गे कारे ने ज मारा स्थान कने पं म्या छे अने वृषपर्वा बलिराजा बाणासुरने मयदानव तथा बिन्नीषण ए सर्वे पण सत्सं गे करि
ने ज मारा पदने पं म्या छे केतां वृत्रासुरने प्रह्लाद ते मने ज न्या मो हो र्य नारद नास माग मरूप सत्संग थयो ने ज न्या त्यां थ
कि ज पोतानि माता ये त्या ग क स्या ए वा जे वृषपर्वा ते मने मुनि नास माग मरूपि सत्संग थयो अने वलिराजाने प्रह्लाद नास
माग मरूपि सत्संग थयो ने बाणासुरने शिवा जे नार माग मरूप सत्संग थयो ने मयदानव ने स चानिर्माण समय ने विषे पां
डवुं नास माग मरूपि सत्संग थयो ने विन्नीषण ने हनुमान नास माग मरूपि सत्संग थयो ए प्रकारे थयो जे सत्संग ते ए करि ने ए
सर्वे मारा पदने पं म्या छे ॥ २३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ सुग्रीवो हनुमान वृक्षो गजो गृध्रो वणिक् पथः ॥ व्याधः कुन्दा ब्रजे गोप्यो यज्ञ
पत्न्यस्तथा परे ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुग्रीव हनुमान वृक्षो गजो गृध्रो वणिक् पथः ॥ व्याधः कुन्दा ब्रजे गोप्यो यज्ञ
तथा ब्रजने विषे गोप्यो ने यज्ञने विषे दीक्षाने पामियुं ए विक्रपि पत्नी युं तथा विजिपण घणिक स्त्री युं ए सर्वे जे ते सत्सं गे करि
ने मारा पदने पं म्या छे ॥ केतां सुग्रीव हनुमान ने जां बुवान ते मने दक्ष मण जी नास माग मरूपि सत्संग थयो ने ग जें द्र ते ने पू
र्व जन्म ने विषे नारद जिज्ञासु पसत्संग थयो ने जटायु जे ते ने गरुड तथा दशरथ नास माग मरूप सत्संग थयो ने ब्र
ह्मराक्षस पणाने पाम्यो जे धर्म व्याध ते ने वराह पुराण ने विषे प्रसिद्ध जे वैष्णव राजा ते नार माग मरूप सत्संग थयो ने गो
पी कायुं ये तो प्रत्यक्ष श्री कृष्ण नो सत्संग कस्यो ने ऋषि पत्नियों ने तो मथुरां ने विषे दहिदुध वेचवा जाति ए बिजें गोपी कायुं ते

विवेक
॥ १४ ॥

मनासमागमरूपसत्संगथयो एविरित्येसर्वेनेथयो जेसत्संगतेणेकरिनेजनिश्र्वतेसर्वेजेतेमारापदनेपांम्याछे ॥ २४ ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ तेनाऽर्थातश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः ॥ अब्रतातप्तपसःसत्संगांन्मामुपागताः ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥
अनेनथीनएयाश्रुतियोनागणतेजेमणेनेनथि सेव्याअतिमोटागुरुपतेजेमणेनेनथिकस्यां ब्रतनेनथिकस्यांतपतेजे
मणेएवाजेएरवेतेजेतेसाधुपुरुषुनासमागमरूपजेसत्संगतेथकिमुनेपांमताहवा ॥ २५ ॥ ॥ अजियुक्तजनोक्त
म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अघौघंप्राचीनं व्यपनयति ॥ एयंप्रथयति प्रसूते सद्गुहिन वनवकलाः पल्लवयते ॥ हरत्यज्ञा
नांधं दिशति च परब्रह्मपदवीं सतां संगः कल्पद्रुम इव च किं किं न तनुते ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेअनुचवेजुक्तएवा
रुडापुरुषजेतेकहेछे ॥ तेशुंतोसत्संगजेतेजीवनापूर्वजन्मनोजेपापनोदगद्योतेनेटाळेछेकेतांबाहिनेनाशकरिनांखेछे
नेपुण्यजेतेनेविस्तारेछेनेरुडिएविद्विजेतेनेउत्पन्नकरेछे अनेवखितेसत्संगजेतेजननाअनिरूपजेअंधकारतेनेह
रेछेनेपरब्रह्मदिजेएव्यां नगवांननाधाममांजावानोजेमारागतेनेदेखाडेछे ॥ ॥ त्संगरूपजेकल्पवृक्षतेजेतेशुं
शुंनथि विस्तारतोकेतं जेमकल्पवृक्षतलेजाइनेजेजेइच्छेतेतेसिद्धथायछे तेमसत्ससंगेकरिनेजेजेइच्छेतेतेसिद्धथा
यछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जाड्यंधियो हरति सिंचति ॥ चिसत्यं मानो न्नतिं दिशति पापमपाकरोति ॥ चेतः प्र
सादयति दिक्षु तनोति कीर्त्तिसत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसां ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवखिसंतनोसमागम
जेतेबुद्धिनुजंजडपणुतेनेहरेछेनेवचननेविषेसत्यपणुजेतेनेसेचनकरेछे नेमाननिउन्नतिजेअधिकपणुतेनेदेखाडेछे
केतांबराथस्थसत्संगकरतोनेखरेखरासर्वेसत्संगनानियमपायतो एवाजेमनुष्यतेनुसर्वेजनजेतेसारिपेठेसन्मानक

सार

॥ १४ ॥

રહે ॥ અનેવલિતેસત્સંગજેતેપાપજેતેનેનાશકરેછેનેચિત્તજેતેનેશુદ્ધકરેછે નેસર્વેદિશાનેવિષેકીર્તિજેતેનેવીસ્તારેછે
માટેસત્સંગજેતે રુપજેતેમનેશુંશુંનકરેતેકહોકેતાંમનુષ્યમેવિષેસર્વેરુઢાગુણજેતેસત્ રુપનેસમાગમેકારનેઆવેછેને
સર્વદેહાધારાંમેછે ॥ ૨૮ ॥ ॥ સ્કાંદિચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ ચાતુર્વર્ણ્યસતાંસંગકુર્યાન્નત્વસતાંકચિન્ ॥
મુક્તિપ્રદોલ્લિસત્સંગઃ સંગોનિરયપ્રદઃ ॥ ૨૮ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અનેસર્વેનેસત્સંગકરવોને સંગનોત્યાગકરવો
એમવારુદેવમાહાત્મ્યમાંકહ્યુંછે જેબ્રાહ્મણક્ષત્રિવૈશ્યનેશૂદ્રાણ્યારેયવર્ણનાજેમનુષ્યતેજેતેસાધુજનનોજેસમાગમતે
નેકરેપણઅસતમનુષ્યનોજેસંગતેનેતોક્યારેયનકરે ॥ કેમજેસત્સંગજેતેમુક્તિનેપમાડેવોછે નેકુસંગજેતેનરકનેપ
માડેવોછે કેતાંસત્ રુપનેસંગેકરિનેધણાકજીવજન્મમૃત્યુકાઢનેઝગવાનનાધામનેપાંમેછે નેઅસત્યુરુપનેસં
ગેકરિનેધણાકજીવજન્મમૃત્યુકાઢનેઝગવાનનાધામનેપાંમેછે ॥ ૨૯ ॥ ॥ હંસગીતાયાંચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ યદિસંતંસેવતેય
ઘરંતંત્રાજેદંત્રાદેવાત્તેનમેવ ॥ વાસોયથારંગવશં પ્રયાતિતથાસતેષાંવશમન્યુપૈતીતિ ॥ ૩૦ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ હવે
જેવામનુષ્યનોસંગકરેતેજેવોપોતેરંગનોકરનારોપણથાયછે એમહંસગીતામાંદેખેજેજોસંતનેસેવેનેજોઅસત્યુરુપને
સેવેનેજોતેવપરિવેસેવેનેજોચોરનેસેવેતોતેસેવાકરનારોમનુષ્યજેતેતેમનાવશપણનેપાંમેછે ॥ કેતાંજેસંતનોસમાગમ
કરેછે તેસંતજેવોથાયછેનેજેદુર્જનનોસમાગમકરેછે તેદુર્જનજેવોથાયછેનેજેચોરનિસોબત્યકરેછેતેમનુષ્યચોરનિ
પેઠેતોચોરિકરેછેતેકેનિપેઠેજેમવસ્ત્રજેતેરંગનાવશપણનેપાંમેછેતેમા ॥ કેતાંજેમધોલુલ્લેખેતેનેજોગલિનારંગમાંબોલે
તોકાલુથાયછેનેજોકસુંબાનારંગમાંબોલેતોલાલથાયછે નેજોહલદરમાંબોલેતોપિલુથાયછેનેજોગુલાવિરંગમાંબો

विवेक
॥१५॥

[illegible]

सार

11950

॥ अने जे मसमर्थ एवा जे अग्निते नोसारि पेंठे आश्रयने करतो एवो जे मनुष्य ते निटाढ्यने अंधकार जे तेना शपां मे छे ते म
सा निसेवा करतो एवो जे पुरुष तेने जन्म मरण लिखे छे ॥ ३४ ॥ ॥ कापल गीतायांचो

म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिशोदररुतो यमैः ॥ आश्रितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ॥ ३५ ॥

अर्थः ॥ ॥ अने वसि कुसंगे करि ने नरक नि प्रामि थाय छे ने शुभ गुण नो नाश थाय छे मोटे संगन करवो एम कपिल गीता
मां करुं छे जे आजो वजे ते वेद मार्गने विषेर त्यो थको पण जो शिशु इंद्रियने जिह्वा इंद्रिय तेना सुखनी प्राप्तीने अर्थे कस्था
छे उद्यम जे मणे एवो जे अधर्म सर्गने विषेर हे नारा असत् पुरुष तेने जे दोरहिने ते असत् पुरुषे स्थापन कस्यो जे इंद्रियोना विष
य सेवन रूप ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ यद्यसद्भिः पथि पुनः शिशोदररुतो यमैः ॥ आश्रितोरमते जंतुस्तमो विशति पूर्ववत् ॥ ३५ ॥

॥ श्लोकः ॥ ॥ सत्यं शौचं दयामौनं बुद्धिर्ज्ञाः श्रीर्यशः क्षमा ॥ शमो दमो जगश्चेति यत्संगायाति संक्षयम् ॥ ३६ ॥

॥ अर्थः ॥ ॥ केम जे सत्य शौच दयामौन बुद्धि ज्ञा शोभा कीर्ति क्षमा शम दम ऐश्वर्य ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेष्वशांतेषु मूढेषु खंडि
सर्वे शुभ गुण ते जे ते जे असत् पुरुष नासंग थकिसर्वे प्रकारे नाशने पां मे छे ॥ ३६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तेष्वशांतेषु मूढेषु खंडि

तात्मस्वसाधुषु ॥ संगं न कुर्याच्छोच्येषु योषिणां क्रीडा मृगेषु च ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे एवा जे ते असत् पुरुष तेना संगने

मुमुक्षु जे तेने करे ते असत् पुरुष केवा छे तो अशांत केतां लो दुप छे ने मूढ केतां विपारेत छे ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे एवा जे ते असत् पुरुष तेना संगने

तात्मस्वसाधुषु ॥ संगं न कुर्याच्छोच्येषु योषिणां क्रीडा मृगेषु च ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे एवा जे ते असत् पुरुष तेना संगने

तात्मस्वसाधुषु ॥ संगं न कुर्याच्छोच्येषु योषिणां क्रीडा मृगेषु च ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे एवा जे ते असत् पुरुष तेना संगने

तात्मस्वसाधुषु ॥ संगं न कुर्याच्छोच्येषु योषिणां क्रीडा मृगेषु च ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे एवा जे ते असत् पुरुष तेना संगने

विवेक
॥१६॥

कथ्रीमहजानंदस्वामि शिष्यवलरामदासमुनिनासद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतंसाधुमाहात्म्यसत्संगकर्त
व्यताकुसंगत्यागनिरूपणं नाम द्वितीयं प्रकरणम् ॥ २॥ ॥ अने आज जीवतेने स्त्रीयुंना प्रसंग थकित था स्त्रीयुंना संगिजे
असत्पुरुष तेना प्रसंग थकित जे बुंधन थाय छे ते जे वा मोह थाय छे ते वा अन्य जे द्रव्यादिक पदार्थ तेना प्रसंग थकित न थि था
तां कम जे द्रव्यादिक नो लोचने उपार्जन ते तो शिखव्यां आवडे छे ते स्त्री निका मना तो मनुष्य देह ने विषेत था पशु पक्षि आदि
कना देह ने विषे शिष्या विना देखाय छे माटे ए अति बुंधन कारि छे ॥ ३८ ॥ ॥ ए विरित्ये निर्मल एवो जे एकं तिक धर्म तेना
प्रवर्तावनारा जे श्रीमहजानंदस्वामी ते मना शिष्य एवो जे दुंगलरामदास निते ए सद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामि नि आ
ज्ञायं करि ने कस्यो जे विवेक सार नाम ग्रंथ तेने विषे संतनु महात्म्य तथा सत्संग करवां ने कुसंगन करवां ए निरूपण नामे वि
जुं प्रकरण जे तेथ युं ॥ २॥ अथ देह स्वरूप निरूपण पराः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तं शारीरक संग्रहे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वसा शुक्रम
सृक् क्षज्जामूत्रं विट् कर्णत्वक् क्लृप्ताः ॥ श्लेष्मा श्रुदूषिका स्वेदा द्वादशैते मलानृणामिति ॥ १॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ह वेदेह नु स्वरूप
निरूपण करनारा जे श्लोक ते मने अर्थे सहित लिखुं छे ॥ ते मां शारीरक संग्रह नामे जे ग्रंथ ते मां शरीर नाबार प्रकार नाम
लक्ष्या छे ते किया तो एक कास जानु मांस बिजु वीर्य त्रिजुरु धिर चोथिम ज्वापां च मुमुत्र छठि विष्टा सात मोकां ननो मेल
ने आठ मोत्वचानो मल अने नव मि लिंछने गल फाने दश मां ने त्रनां आंसुने अगीयार माचि बडाने बार मोपर सेवो ए बार
प्रकार नाम लजे ते मनुष्य ना देह मां छे ॥ केतां जे देह ने विषे जीव अति शे मोह पां म्यो छे ते देह तो ए बार प्रकार ना जे मल तेनो
ज न रेखो छे ॥ १ ॥ ॥ ग्रंथांतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदि ना मास्य कायस्य यदंतस्तद्विर्जवेत् ॥ दंडमा

सार

॥ १६ ॥

दायलोकोयंशुनःकाकांश्ववारयेत् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविजाग्रंथनेविषेपणदेहनुस्वरूपकत्युंछेजेआशरी
 रनेमांहिजेरत्युंछेतेजोबास्यक्षिकोराहोयकेतांजोबास्यदेखायतोआमनुष्यसर्वेहायमांदाकडिळाक्षिनेकुतरांनेकाग
 डाजेतेमनेहाकत ॥ केतांदेहनोनखथितेशिखापर्यंतजेमांहिलोआगतेजोबास्यकरुणेततोतरांकागडानेमांस्युते
 च्यारेकोरफरतांअमतांफरततेनेदाकडिलेइनेमारततोयकोयमनुष्यनेतेजंपवाद्योतनहि एवोआदेहनकारोछेमांटेते
 मांमोहपांमवुंनहि ॥ २ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वाऽशुचिनिधानस्यरुतघ्नस्यविनाशिनः ॥ १ ॥ शरीरकस्यापिकृतेमूढाःपापा
 निकुर्वते ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ केमजेसर्वेअपवित्रवस्तुनेरेवानुष्टानेकनेकस्यागुणनेनजाणेतुनेविशेषपणेकरि
 नेनाशपांनवानोछेस्वप्नाजेंनोएउंछे ॥ शरीरतेनेअर्थः ॥ ॥ जेजनेतेपापजेतेमनेकरेछे ॥ केतांएवातुच्छशरीरमांमो
 हपांमिनेतेनापोषणनेअर्थेपशुपक्षिनिहिंसाकरविनेमद्यमांसनुअक्षणकरवुं नेपरस्त्रीनोसंगकरवोनेचोरिकरविनेम
 नुष्यमारवुंएआदिकपापकर्मनेकरेछेएवाजेमनुष्यतेमनेमोटाएरुषजेतेमणेमहाःखंकत्याछे ॥ ३ ॥ ॥ विदुरनी
 तौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवद्वारमिदंवेदमत्रिस्थूणंपंचभूमिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितंविद्वान्योवेदसपरःकविः ॥ ४ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अनेवक्षिदेहनुजेस्वरूपतेनेविदुरजिजेतेकेहेताहवाजेहेराजनूनवछेइंद्रियोनांछिद्ररूपद्वारजेनेविषेएवुं
 जेआदेहतेगृहतुल्यछे तेकेवुंछेतोअविद्याकामनेकर्मएत्रण्यछेयांचक्षानिपेठ्यधारनारातेजेनाएवुंछेअनेशब्दस्पर्श
 रूपरसनेगंधएपंचविषयरूपछेपांचभूमिकातेजेनेविषेएवुंछे अनेक्षेत्रज्ञजीवात्मातेणेआशस्युंछेएवुंजेआदेहरूप
 गृहतेनेजेविवेकीरुषजेतेक्षेत्रपणेजांणेछेनेपोतानेक्षेत्रज्ञपणेजांणेछेतेपुरुषजेतेसर्वथिउत्कृष्टज्ञानिछे ॥ ४ ॥ ॥ ए

विवेक
॥ १७ ॥

कादशचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदस्थिनिर्निर्मितवंशवंशस्थूणं त्वचारो मनस्वैः पिनद्धम् ॥ क्षरन्नवद्वारमगार
मेतद्विष्णुमूत्रपूर्णमदुपैतिकान्या ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां
ते मणे करि ने रच्याछे थरद्विष्णुमूत्रपूर्णमदुपैतिकान्या ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां
मने नख ते मणे करि ने ठां क्युं एवुं ने मलने क्षरतांछे नवद्वारे जे ने विषे एवुं ने विष्ठाने मूत्रे करि ने पूरण एवुं जे आपुरुषनादे हरू
पघर तेने हुं विना विजि कोण स्त्री जे ते पति द्विये करि ने सेवे छे हुं जे सेवुंछुं माटे मुने धिकार छे ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
देहं मनो मात्रमिमंगृहीत्वाममाहमित्यंधधियो मनुष्याः ॥ एषोह मन्यायमिति भ्रमेण दुरंतपारेतमसि भ्रमंति ॥ ६ ॥ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादशस्कंधमां पणते कट्युंछे जे अस्थि जे हाडकां ते मणे करि ने ठां क्युं एवुं ने मलने क्षरतांछे नवद्वारे जे ने विषे एवुं ने विष्ठाने मूत्रे करि ने पूरण एवुं जे आपुरुषनादे हरू
मात्रे करि ने थयो जे आदे हते ग्रहण करि ने अने आहुं जे ते राजाने बुद्धिमानने धनाढ्य एवो छुं ने विजो जे गुणहीन एवो
आद रिद्रुं छे एविरित्यनो जे भ्रम तेने करि ने अतिशे अपार एवुं जे जन्म मरण रूप अंधकार तेने विषे भ्रमे छे ॥ ६ ॥ ॥
श्लोकः ॥ ॥ कायं मलीमसः कायो दौर्गंध्याद्यात्मको शुचिः ॥ कृगुणाः सौमनस्याद्यात्यध्यासो विद्यया कृतः ॥ ७ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने अतिशे मलिन तेने दुर्गंध्याद्यात्मको शुचिः ॥ कृगुणाः सौमनस्याद्यात्यध्यासो विद्यया कृतः ॥ ७ ॥
जे आदे ते जे ते कयां अने देहने विषे सुगंध पणुं ने सुकुमार पणुं एवुं आदिक जे रुडा गुण ते जे ते कयां थि होय न ज होय माटे निश्चे
मलिन एवुं जे आशरीर तेने विषे सारा पणानो जे अध्यास ते जे ते अज्ञान जे तेने कस्यो छे ॥ ७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वद्भां
सरुधिरस्त्रायुमेदोमज्जास्थिसंहतौ ॥ विष्णुमूत्रपूयेरमतां किमीणां कियदंतरं ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एविरित्येवि

सार

॥ १७ ॥

ષ્ઠામયજેસ્ત્રીનોદેહતેનેવિષેઆસક્તેવોજેપુરુષતેનિનિંદાકરેછે જેત્વકમાંસરુધિરનાઢિયુંમેદમજ્ઞાનેહાઢકાંએસર્વેનો
 સમૂહરૂપઅનેવિષ્ઠામૂત્રનેપાત્રજેમાંનસ્યુંછે એવોજેસ્ત્રીનોદેહતેનેવિષેઆલિંગન ॥ ૮ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ પુરારથેર્હમપ
 વિઃનાજેકિઢાતેમાંશોન્નેદજેતેછેકાંઈઅંતરાયનથિ ॥ ૮ ॥ ॥ દશમોચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ પુરારથેર્હમપ
 રિષ્કૃતૈશ્વરન્મતંગજૈર્વાનરદેવસંજિતઃ ॥ સએવકાલેનદુરત્યયેનતેકલેવરોવિટ્કૃમિન્નસ્મસંજિતઃ ॥ ૯ ॥ ॥ અર્થઃ ॥
 હવેદેહનુજેતુચ્છપણુંતેનેમુચુકુંદરાજાકહેછે જેનરદેવછેનામજેનુંકેતાંબિજાસર્વેનરનેદેવનીપેઠેપૂજવાયોગ્યએવોજે
 રાજાથયોનેસુવર્ણેકરિનેશણગાર્યાજેરથઅથવાહાથીતેનીઉપસ્યવેસીનેફરતોએવોપ્રથમહોયનેતેનોતેજજેરાજાનો
 દેહતેજેતેદુરત્યયકેતાંકોઈથીઉલ્લંઘાયનહિએવોજેકાલેતેણેકરિનેમૃત્યુનેપાંમેછે અનેમૃત્યુપામ્યાપછેજોતેદેહનેજના
 વરસાઈજાયતોવિષ્ઠાથજાયછે નેજોપ્રથવીઉપસ્યપડ્યોરેહેછેતોકિઢાથજાયછેનેજોલાકઢાંનેવિષેઅગ્નિયેકરિને
 બલેછેતોરાખથઈજાયછે ॥ ૯ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ ત્વક્શ્મશ્રુરોમનચ્ચકેશપિન્દ્રમંતર્માસાસ્થિરક્તકૃમિવિટ્કફ
 પિત્તવાતમ્ ॥ જીવચ્છવંનજતિકાંતમતિર્વિમૂઢાયાતેપદાન્નમકરંદમજિઘ્રતીક્ષ્ણીતિ ॥ ૧૦ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અને
 વસિહેનગવન્બાહેરથિતોત્વચાઢાઢિમુછમુવાલાનચનેમાયાનાકેશાદૃલેક ॥ ૧૦ ॥ ॥ એનેમાંહિલિકોરેતોમાંસહાઢ્ય
 કારુધિ કરમિયાવેષ્ટાન્નકફાન્નનેવાયુતેણેજુક્તએવોનેજીવતોથકો મહાતુલ્યએવોજેપુરુષતેનેજોઈનેઆતોમા
 રોપતિછે એવિરિત્યનીછે ॥ ૧૦ ॥ ॥ જિજેનીનેતેપતિનેવિષેમોહનેપાંમીએવીજેતમારાચરણારવિંદનારુગંધનેસુંઘનારીસ્ત્રીતેજે
 તેતેપુરુષનેનજેછે કેતાંસેવેછેપણજેસ્ત્રીતમારાચરણારવિંદનાસુગંધનેસુંઘનારીછેનેતમારામહિમાનેજાણનારીછેતે

विवेक
॥ १८ ॥

सार

ताएवां नृणां जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च
 जन्तूनां च ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ देवसंज्ञितमप्यंतं रुमिविद्वस्मसंज्ञितं ॥ नूतधुक्तलृतेस्वार्थं किं वेदनिरयोयतः
 ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे देहने जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च जन्तूनां च
 पण जे देह ते जे ते मरण समय मं ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे देह ते जे ते मरण समय मं ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे देह ते जे ते मरण समय मं
 मथोपदयोरहेतो किं डापडि जाय एवो देह ते देहने अर्थे जे पुरुष नूत प्राणिना द्रोहने करे छे ते पुरुष जे ते शृं पोताना अर्थने
 जां छे नथि जां एतो ते नूतनो द्रोह के वो छे तो जे द्रोह थकि ए पुरुष ने नरक नि प्राप्ति थाय छे ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
 देहः किमन्नदातुः स्विपेक्षुर्मातुरेव च ॥ मातुः पितुर्वायलिनः क्रतुरग्नेः शुनोपि वा ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने आज
 देह ते जे ते शृं अन्नना देनारानां छे के पितानो छे ॥ के मातानो छे ॥ के मातानो पितानो जे नानो तेनो छे ॥ के कोक बलियो होय
 तेनो छे ॥ के जे एवे चातो लिधो होय तेनो छे ॥ के अग्निनो छे के अथवा श्वाननो छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवं साधा
 रणं देहमव्यक्तप्रज्ञवाप्ययं ॥ कोविद्वानात्मसात्त्वाहंति जंतून् नृतेऽसतः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ए प्रकारे साधारण ए
 वो ने मायाये करिने छे उत्पत्ति स्थिति ने नाश जेनो एवो जे आ देह तेने आत्मानि पेठे मानिने असत पुरुष विना बिजो एवो को
 ए विवेकि पुरुष जे ते ए देहने अर्थे जंतूने मारे छे नथि मारतो ॥ १३ ॥ ॥ सप्तमे चोत्तम ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इदं
 शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथा पृथग्जैतिकमीयते गृहम् ॥ यथोदकैः पार्थिवतैजसैर्जनः कासेन जातो विकृतो ॥ १४ ॥ ॥ इति श्री विमलैकांत धर्म प्रवर्तक श्री सहजानंद स्वामि शिष्य बलराम दास मुनि नासद्वरु श्री गुणातीतानंद स्वा

1196:

म्याज्ञयाकृतेविवेकसारदेहस्वरूपनिरूपणं नाम तृतीयं प्रकरणम् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देहनुजे ॥ ॥
 पणुने नाशपांमवापणुंतेः ममस्कंधमांकल्युंछेजे आपुरुषनुं जेशरीरतेजे ते मोहमंथियुंछे केतां अनादिका लनुं जे जी
 न्द्रु ॥ ॥ तेणे करिने पोते आत्मानि संघाथे एकपणे करिने मां न्युछे ने वस्तुगते तो जीवात्मा थकि जु दुछे ॥ ते के निपेठे तो
 जेम घरने विषेरत्यो जेम नुष्यते थकि मृत्तिकादिके करिने रच्युं जे घरते जे ते जु दु ॥ ॥ यछे ते म ॥ अने जलना परमाणुं ये
 करिने थयो जे परपोटे ते जेम नाशपामे छे ने पृथविना परमाणु ये करिने थयो जे घट ॥ ॥ ॥ ॥ दार्थ ते जेम न शपां मे छे
 ने सुवर्णना परमाणु ये करिने थयो जे कुंडल आदिक पदार्थ ते जेम नाशपां मे छे ते म क ले करिने पंचभूतना विकारमां थिय
 यो एवो जन जेम नुष्यनो देह ते जे ते विकारने पांमतो थको नाशपामि जाय छे ॥ केतां जाडो पातलो पुष्ट दुबलो कालो गोरो
 रूपवान कुरूपवान आंधलो बुडो वेरो बोबडो बालजवान ने वृद्ध इत्यादिक विकारने पांमतो एवो मनुष्यनो देह जे ते काले
 करिने उत्पन्न थाय छे ते नाशपां मे छे ने जीवात्मा तो जन्मतो यन थिने मरतो यन थि एतो सदा अच्छेय अच्छेय अजर अमर
 ने अविनाशि छे ॥ १४ ॥ ॥ एविरित्ये निर्मल एवो जे एकांतिक धर्म तेना प्रवर्त्तक एवा जे श्री सहजानंद स्वामि ते मनो
 शिष्य एवो जे हुंबल रामदास मुनितेणे सदुरु श्री गुणातीतानंद स्वामि नि आज्ञाये करिने करयो जे श्री विवेकसार नामे ग्रंथ
 तेने विषे देहनुस्वरूपनिरूपण कल्युं तेना मे त्रिजुं प्रकरण जे ते संपूर्ण थयुं ॥ ३ ॥ ॥ अथ श्री हररे कान्तिक नक्त लक्षण प्रति
 ॥ ॥ स्मृतयः ॥ ॥ तत्र नवमस्कंधे अंबरीपराज लक्षणान्युक्तानि ॥ ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ अंबरीपो महाजागः सप्त
 दीपवतीं महीम् ॥ अव्ययांच श्रियं ब्रह्मा विभवं चातुलं चुवि ॥ १ ॥ मेने ति दुर्लभं पुंसां सर्वतत्त्वप्रसंस्तुतम् ॥ विद्वान्

विवेक
॥ १९ ॥

विचवनिवाणं तमो विशतियत्पुमान् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवं श्रीहरिना जं एकांतिक चक्रतं मना लक्षणं प्रतिपादन
करनाराजं श्लोकं ते मने अर्थं सहितं लिखुं ॥ ते मां न व मस्कंधने विषे अंबरीषराजानां लक्षणं कथां छेजे महाभाग्यशा
स्त्रि एवा अंबरीषनामेराजा जे ते सात छे द्वीप जे ना ए विजे पृथ्वी तेने पां मिने ॥ अने पृथ्वी तेने विषे नाशन पां मे ए विजे नां ना
प्रकार निराज समर्द्धितेने पां मिने ने कोय नि उपमान देवाय एवुं जे ए श्वर्य तेने पां मिने ने पुरुष ने अति शो दुर्लभ एवुं जे ते सर्वे
तेने स्वप्न तुह्यं ॥ १ ॥ ॥ केम जे विचव जे ए श्वर्य तेना नाशने जां ए तो ए वा जे पुरुष ते जे ते ए श्वर्य करिने अथ वा जे ए श्व
र्य ने नाश करिने मोहने पां मे छे ॥ केतां नां ना प्रकार निजेराज्यादिक समर्द्धितेने नाशवंत जां ए तो थ कोपण पुरुष जे ते सम
र्द्धियुं नि प्राप्ति करिने मोहने पां म्यो थ को उन्मत्त येने कोइ ने गण तो न थि अथ वा ते समर्द्धियुं नाश पां मे तो ते निवां शे मुळाई
ने मर छे ॥ १ ॥ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वासुदेवो जगवति तद्रक्तेषु च साधुषु ॥ प्राप्तो ज्ञावं परं विश्वं येने दंष्ट्रो ष्वस्मृत
म् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अंबरीषराजा तो वासुदेव जगवानने विषे ने ते जगवानना चक्र ए वा जे साधु पुरुष ते म
ने विषे परम ज्ञावने पां मता हवा ॥ केतां जगवानने जगवानना साधु नि अति मेहेदारेने सेवा करता हवा ॥ ने जे ज्ञावे क
रिने केतं जगवानने साधु ने विषे जे अति शो ज्ञावते ए करिने ते अंबरीषराजा जे ते ए आसर्वे विश्व जे ते अति शो ज तुच्छ मां
नी तुं हवुं ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वै मनःरुष्य पदं विद्वद्व्योर्द्वयं सिवै कुण्डगुणानुवर्णने ॥ करौ हरेर्मंदिरमार्जनादि
षु श्रुतिं विद्वत्पुत्रोऽप्युतः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते अंबरीषराजा जे ते पोतानु जे मन तेने जगवानना चरणारवि
दने विषे करता हवाने पोतानां जे वचन ते मने जगवानना गुणनु जे वर्णन करवुं तेने विषे करता हवा ॥ अने पोताना हस्तने

सार

॥ १९ ॥

जग- । ननामंदिरनेविषेपुंजोवाखवोतथाखिपवुंएआदिकक्रियानेविषे करताहवाकेतांपोतानेसेवकजनतोघणाक
 छे तोयपणहरिनामंदिरमाजेपुंजोकाढवोतथाखपनादिबद्धि॥६॥ पोतेजकरताहवा श्रुतिजेपोतानाकांनतेनेजग
 वाननिक॥ नाउदयजेजगवाननिकथावुंथातिहोयतेसांजदवितेनेविषेकरताहवा॥४॥ ॥श्लोकः॥ ॥मुकुंदलि
 गालयदर्शनेदृशैतद्धृत्यगात्रस्पर्शेऽगसंगम्॥घ्राणंचतत्पादसरोजसौरजेश्रीमत्तुल्यस्यारसनांतदर्पिते॥५॥ ॥अर्थः॥
 ॥ अनेतेअंबरीषराजाजेतेजगवाननिमूर्त्तियोनेरेवानांजेमंदिरतेमनादर्शननेविषेनेत्रनेकरताहवाकेतांपोतानीआं
 ख्युंयेकरिनेजगवाननांमंदिरनेतेमंदिरनेविषेरहिजेजगवाननिमूर्त्तियुं तेमनांदर्शनकरताहवानेजगवाननाजेजक्त
 तेमन गात्रनास्पर्शनेविषेपोतानाशरीरनोसंगजेतेनेकरताहवा केतांजक्तजननेअतिशेहेतेकरिनेमलताहवा ॥ अने
 नारि काजेतेनेशोन्नायेजुक्तजेतुलसितेनोतेजगवाननाचरणारविंदनेविषेजेसुगंधतनेविषेकरताहवा केतांपोतानि
 नारि कायेकरिनेजगवाननाचरणारविंदनेकंठनेविषेचढ्यां एवांजेतुलसिनेपुष्पनाहारतेनासुगंधनेलेताहवानेजग
 वाददेष्टाएणद्वहुंजेअन्नतेनेविषेरसनानेकरताहवाकेतांजगवाननेजमाड्युं एवुंजेअन्नफलररा॥६॥ ॥श्लोकः॥
 ताहवापणजगवा- नेधस्यां विद्याद्वंदं द्विजुल्लसतादह ॥५॥ ॥श्लोकः॥ ॥पादौहरेःक्षेत्रपदानुसर्पणेशिरोदृषी
 केशपदाब्जिवंदने॥ कामंचदास्येनतुकामकाम्ययायथोत्तमश्लोकजनाश्रयारतिः॥६॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवक्षिते
 अंबरीषराजाजेतेपोतानाजेपगतेमनेजगवाननाक्षेत्ररूपजेस्थानकतेप्रत्येचाखिनेजावु तेनेविषेकरताहवानेपोता
 नुजेमस्तकतेनेऋषिकजेइं द्विजुंनेनानियंताएवाजेजगवानतेमनाचरणारविंदनेवदनाकरवितेनेविषेकरताहवा ॥

विवेक
॥२०॥

कामजेषु पचंदनादिके करिने नगवाननिसेवा करवितेने नगवानने राजिकरवाने अर्थे करताहवा पण विषय नोग
नेपांमवानि इच्छायें करिने न करताहवा केम जेतो उत्तम श्लोक जे नगवान ते मना नक्त जनने आश्रिने रहिए विप्रीति जे
ते जे प्रकारे थाय ते म करताहवा केतां नगवानना एकांतिक नक्त जन जेत जे म सेवाये नगवानने राजिकरिने जपो तेरा
जि थाय छे पण विषय नोग नेपांमिने राजि थाता नथिते म अंबरी पराजा पण सेवाना फल रूप जे नगवान निप्रसन्नता ते
णे करिने पांते प्रसन्न थाताहवा पण विषय नोग निप्राप्तिये करिने प्रसन्न थाताहवा ॥६॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गृहेषु
दारेषु नुते पुबं धुपु द्विपोत्तमस्यंदनवाजिपत्तिषु ॥ अक्षय्यरत्ना नरणा युधादिष्वनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् ॥७॥ ॥
अर्थः ॥ ॥ अने त अंबरी सराजा जेत पोतानां धरं स्त्रीयुं ने पुत्र ते मने विषे असत्य पणानि बुद्धि करताहवाने श्रेष्ठ एवा जे हाथि
रथ घोडाने पादा ते मने विषे पण असत्य पणानि मति करताहवा ॥ अने कोइ दिवस नाशन पांमे एवां जेरत्न धरांणाने आयु
ध ए आदिक अपार एवा जे द्रव्य ना नंदार ते मने विषे पण असत्य पणानि बुद्धि करताहवा केतां ए सर्वे नाशवंत ने तुच्छ छे ए
म जांण ताहवा ॥७॥ ॥ सप्तमे नृसिंहं प्रति प्रह्लाद वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मामां प्रलो नयत्यत्यासक्तं कामेषु तैर्वरैः ॥
तत्संगं नीतां निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः ॥८॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ नागवतना सप्तमस्कंधने विषे नृसिंहं प्रति
प्रह्लाद कह छे हे नगवन पंचविषय ना जे नोग ते मने विषे स्वप्नावे करिने आसक्त एवा जे हुं ते मुने विषय नोग रूप एवा जे व
र तेणे करिने ते मे लो नवां मां अने हुं ते पंचविषय ना संगथ कि नयने पांम्यो छूं अने ते विषयने विषे दोष दृष्टिये करिने ते थ
कि वैराग्यने पांम्यो छूं अने ते विषय ना संगथ कि मुकावाने इच्छूं छूं ने एवो थ कोत मारा शरण ने पांम्यो छूं ॥८॥ ॥ श्लोकः ॥

सार

॥ २० ॥

नृत्यलक्षणजिज्ञासुर्नक्तंकामेष्वनोदयत् ॥ नवान्संसारबीजेषु हृदयग्रंथिषु प्रभुः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारे तमे के
 शोजेशुंहुं नक्तने लोचावुं एवोच्छ्रुतो एवातो तमेन यितारे कवाछो तोवरने माग्य एविरित्येकहेता एवाजेतमे ते तमारो तो
 विजो अन्नि प्रायछे ते पोताना नक्तनुं जे लक्षण तेने जां एवाने इच्छता थका ते नक्तने पंचविषयने विषे प्रेरता हवा ते विष
 यतो केवाछे तो संसारनाबीजरूपछे कतां चोरा शिलाखजात्यना देहने विषे जन्ममृत्युना पमाडनाराछे ॥ अने वलिके वा
 छे तो जिवना हृदयने ग्रंथीनी पीठे बांधनाराछे ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नान्यथा तेऽखिलगुरो यदेत करुणात्मनः ॥ यस्तु
 आशिष आशास्तेन नृत्यः स तु वै वणिक् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे समग्रनागुरु एवा नगवान करुण ॥ १० ॥ ॥
 जे नि एवाजेतमे ते तमारो नक्तने पंचविषयना नोगने विषे प्रवरता ववुं घटेन हिकेतां तमे अतिशे दयालु छो माटे पोताना
 नक्तनुं अवबुधाय एमतो तमे करो जनहित थापि जेतमे एमक होछो ते तो पोताना नक्तनुं जे निष्कामपणुं ने सकामपणुं ते
 ने जां एवा सारुंक होछो अने वरमाग्य एविरित्ये ज्यारे तमे नक्तप्रत्येक होछो तारे जे नक्ततम थकि पंचविषयना नोगरू
 पिमनोरथने इच्छे ते तमारो नक्तन थिते तो वांणिया जे वोछे जेमवाणीयो होय ते वे पारकरे छे ते दानपां मव ॥ १० ॥ ॥
 छे ते मते नक्त जेतमने नजे छे ते तम थि ॥ १० ॥ ॥ जे विषय सुख तेने पां मवाने नजे छे माटे एतो विषयनो नक्त छे पण तमारो
 नथो ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आशासानो नवै नृत्यः स्वामिन्या शिष आत्मनः ॥ न स्वामी नृत्यतः स्वाम्यमिच्छ ॥ यो रा
 तिचा शिषः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे प्रभो पोताने अर्थे जे पंचविषय नोग संबंधिमनोरथ तेने जे नक्त पोताना स्वामि
 पासं थि इच्छे ते नक्तन कवाय अने पोताना नक्त थकि पोताना स्वामि पणाने इच्छता थको जे स्वामि ते नक्तना मनोर

विवेक
॥ २१ ॥

यनेन आपच्छतेनेस्वामिपणनकेवाय ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहंत्वकामस्त्वद्भक्तस्त्वं चाम्यनपाश्रयः ॥ नान्यथेहाव
योरर्थो राजसेवकयोरिव ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेहेन गवन्हुंतो निष्काम एवौ तमारोन्नतछूं ॥ अनेतमेजेमारास्वा
मितेनेपणकोईनिअपेक्षानथिअनेजेमराजानेराजानाचाअनेपरस्परएकेकनिअपेक्षाछेतममारनेतमारनेनथिकेता
जेमराजानाचाकरराजानिचाकरीकरेछेतधनादिकपदार्थनेअर्थेकरेछेअनेतराजापणएमजांणेछे जेआचाकरहो
यतोमारिमोटपरहेएमजांणिनेतेचाकरनेराखेछे नेतेनेधनादिकपदार्थआहेतेहेछेहुंतोतनास्तिरे॥ देवादिछुंकांइ
तमपासेइच्छतो नथिअनेतमारिपणएमनर्थीजेप्रह्लादजेवामांटांमोटांमुनेअजेछे तेणेकरिनेमारिमोटाईयायएम
नर्थीकेमजेतमोतोपूर्णकामछोअनेअन्ननिउपस्यदयायेकरिनेतेनिसेवानुंअंगीकारकरोछोनेतेनेप्रसन्नथाओछो ॥
॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यदि रासीशमेत्तदा तदा स्त्वं वरदर्षिना ॥ कामानां तद्व्यसंरोहं च वतस्तु वरणं वरम् ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः
हेवरनां देवावाला मध्ये अष्टहंसमर्थ जोतमेमुनेविषयनांगरूप एवामनवांछितवरनेआपताहोतोतमथकिहुं एवरमा
मुंछूं जेनाराहृदयनेविषेएंपंचविषयनांगनिईच्छाजउपजेनहि एवरमागुछूं तेतमेरुपाकरिनेमुनेआपो ॥ १३ ॥
श्लोकः ॥ ॥ इंद्रियाणि मनः प्राण आत्मा धर्मा धृतिर्मतिः ॥ श्रीर्ज्ञेस्तेजः स्मृतिः सत्यं यस्य नश्यंति जन्मना ॥ १४ ॥
अर्थः ॥ ॥ अनेतदनेविषेपंचविषयनांगनिईछानेउपजवेकरिनेजीवनीइच्छे॥ शपांमेछेतथामनतथाप्रा
णतथादेहतथाधर्मतथाधीरज्यतथाबुद्धितथाशोचतथाज्ञातथाज्ञातथातेजतथास्मृति तथासत्यएसर्वेनाशपांमेछेकेतां
तदयमांविषयनांगनी इच्छाउपजवारेइंद्रियुंआदिकसर्वेविषयनांगनिप्राप्तिनाजतनमां प्रवरतेतारेतेएनेनाश

सार

॥ २१ ॥

थयांजांणवाअनेविषयजोगनीप्रामिनाजतननोत्यागकरिनेतमारिअक्तिनेविषेप्रवरतेतारेएनेसुफलथयांजांणवां
 ॥१४॥ ॥श्लोकः॥ ॥विमुंचतियदाकामानमानवोमनसिस्थितान्॥तर्ह्येवपुंडरीकाक्षजगवत्त्वायकल्पते॥१५॥
 अर्थः॥ ॥हेपुंडरीकाक्षकेतांकमलसरखांछेनेत्रजेनांएवाहेजगवन्मननेविषेरहिणविजेपंचविषयजोगनिइच्छा
 ओतेमनेज्यारतमारोअक्तसर्वेप्रकारेत्यागकरेछे तारेजजगवद्भावनेअर्थेकलपायछेकेतांतमारासाधर्म्यपणानेपां
 मेछेअनेतमेजेमपूर्णकामछोतेमतेअक्तपणपोतानेपूर्णकाममानतोथकोअखंडतमारिसेवानेविषेवरतेछे ॥१५॥
 चतुर्थेजगवदितरश्रेष्ठपदेच्छयास्वमनसिखिन्नोध्रुवांवक्ति॥ ॥श्लोकः॥ ॥समाधिनानैकजनेनयत्पदंदिदुःसनं
 दादय ऊर्ध्वरेतसः॥मासैरहंषड्विरमुष्यपादयोश्छायामुपेत्यापगतःपृथङ्मतिः॥१६॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेजगवतना
 चतुर्थस्कंधनेविषेजगत्तादृशनाबिजाश्रेष्ठपदनिइच्छायेकरिने पोतानामनमांखेदपांमताथकाधुवजीजेतेकेहेछेजे
 नैष्ठिकब्रह्मचारिएवारनक॥दकजेतेअनेकजन्मेकरिनेथयुंजे जगवाननिमूर्तिनेविषेपोतानाचित्तनुएकाग्रपणुंतेणे
 करिनेजगवाननापदनेपांमताहवाएवाजेआजगवानतमनाचरणकमलनिछायाकेतां गरुडजिउपस्थबेसिनेमुने
 दर्शनदेवानें पधार्यातेसमयमांमाराउपस्थपडिजेतेजगवाननाचरणारविंदनिछांयातेनेछमासेकरिनेहुंजेतेपांमि
 नेप्रथकछेमतिजेनिएवोथकोपोतोहवोकेतांआलोचयिष्येनिइच्छायेकरिनेजगवानथिविमुखययोजेहुंतेमुने
 धिकारछे॥१६॥ ॥श्लोकः॥ ॥अहोवतममानात्म्यमंदजाग्यस्यपश्यत॥जवच्छिदःपादमूलंगत्वायाचेयदं
 तवत्॥१७॥ ॥अर्थः॥ ॥केमजेअहोइतिआश्चर्येनेयतइतिखेदेमंदजाग्यवालोजेहुंतेमारुंअज्ञानिपणुतोतमे

वि वं क
॥ २२ ॥

जुवांते कियुंता जन्ममरणनाछेदना राजे जगवान ते मना चरण कमलनास मिपने पांमिने नाशवंतने तुच्छ एवुं जे आलो
कनु विषय सुख तेने मागतो हवा ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मयैतत्प्रार्थितं व्यर्थं चिकित्सं वगता युषि ॥ प्रसाद्य
जगदात्मानं तपसा दुःप्रसादनम् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वल्लि जगवान पासे जे मे मायिक सुख माग्युं ते मु
ने मागतां पणन आवड्युं माटे मारु मागवुं ते खोटुछे एम ध्रुव जिकहे छे जे सर्व जग तना आत्मा एवाने दुःखे करिने पण राजि
न थाय एवा जे जगवान ते मने मे जे ते एते प करिने प्रसन्न करिने एज माग्युं के तां ह मारा कुल मां कोय जे पदने न पांम्यो होय
एवुं जे मायिक पद तेने मारे पांम वुंछे एवि इच्छा ये करिने जे मे तप कर्युं ते तपे करिने प्रसन्न थयाने चक्र जदो छे ए
थिरहित करिने पोतानि से वारूप महा सुख ना आपनारा जे जगवान ते मने पांमिने पण मागि छे मां टप्य निमन मां इच्छा
रूप जे मारि प्रार्थना ते जे ते व्यर्थ छे ते के निपे छे तो जे म आविर युंछे आवर दा जे नु एवो जे मनुष्य तेनु सारा वैद्य पासे ओस
धकराव वुंते म ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न वच्छिदमया चेहं न वं न्नाग्यविवर्जितः ॥ स्वाराज्यं यच्छतो मौढ्या
न्मानो मे निक्षितो बत ॥ ईश्वरात् क्षीण पुण्येन फलीकारानि बाधनः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जग्ये रहित ए
वां दुं जे ते जन्म मरण नाकापनारा एवा जे जगवान ते मना पासे जन्म मरण ने मागतो हवा ॥ अने पोताना चक्र जनने पो
ताना स्वरूप नु जे सुख तेने आपता एवा जे जगवान ते पासे थि मारुं जे मूर्ख पणु ते हेतु माटे मान जे आलो कनि मोटा इते जे ते
वत इति खेदे मे जे ते ए मा गिति हवि ॥ ते के निपे छे तो जे म निर्धन एवां मनुष्य जे ते पांता उपस्थ राजि थयो एवो जे चक्र वर्ति
राजा ते पासे थि नाश पणने पांम्युं जे पोतानु जग्य ते ए करिने कुस किये सहित एवि जे कण चिते ने मागे ते म ॥ १९ ॥ ॥

सार

॥ २२ ॥

श्लोकः॥ ॥ नूनं विमुष्टमतस्तव मायया ते ये त्वां न वाप्ययविमोक्षणमन्यहेतोः ॥ अर्चतिकल्पकतरुंकुणपोपन्नो
ग्यमिच्छन्ति यत्स्पर्शजं निरयेऽपि नृणाम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जीवने जन्ममृत्युथिमुकावनारानेकदृष्टक्ष
रूप एवाजेतमेतमने जे जन अन्य जे विषय सुख तेहे माटे पूजे छेने अतिशनकारो जे देह तेणे करिने नो गवाय एवुं जे
विषय सुख तेने इच्छे छे माटे निश्चे जे ते मनुष्य जे ते तमारि माया ये करिने नो रायि गइ छे बुद्धियां जे मनि एवा छे केम जे पंच
विषय ना संबंधे करिने थयुं जे एते लोक जे वने नरकने विषे पण मले छे ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यानि र्दतिस्तनु नृ

तां तव पादपद्मध्यानाद्भवज्जनकथाश्रवणेन वा स्यात् ॥ सा ब्रह्मणि स्वमहिमं न्यपि नाथमात्रं किं त्वंतद्वाप्सिदुःखितात्प
ततां विमानात् ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सकाम न्रावे करिने न जनारा जे मनुष्य ते मने स्वर्गादि सुख निप्राप्ति था
य छेने निष्कामि जनने तो ते सुख निप्राप्ति थाति नथि एम जो तमे केहेता हो तो हे न गवान् त्यां दुंक दुंदुं हेना थ देह धारि जे ते
मने तमारा चरणारविंद नु जे ध्यान करवुं ते मां थि जे सुख थाय छे ने तमारा नक्त जननिक थानु जे सां न द्यवु तेणे करिने जे
सुख थाय छे ते सुख जे ते पोतानो छे महिमा जे मां एवुं जे ब्रह्म ते मने विषे पण नथि तारका लरूपि जे खडग तेणे करिने छे दि
नां स्खुं जे विमान ते थ किहे ठ पडता एवा जे स्वर्गादिक लोक मारि नारा सकाम जन ते मने ते सुख न होय ते मां शुके वुं ॥ २१ ॥

श्लोकः ॥ ॥ नृक्तिमुद्गुः प्रवहतां त्वयि मे प्ररंगो न्यूयादनंतमहताममदाशयानाम् ॥ येनां जसोद्वणमुरुव्यसनं न
वाब्धिनेष्ये न वदुण कथाऽमृतपानमत्तः ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते माटे हे अनंत तमार विषे नृक्ति जे तेन वारं वार क
रताने निर्मल छे अंतःकरण ते जे मनां एवा जे मोटा साधु पुरुष ते मनोखरं खरो समागम जे ते थावां ॥ केम जे जे मां टा पुरु

विवेक

॥ २३ ॥

पनेप्रसंगकरिनेतमारागुणनिकथारूपिजेअमृततेनेपानेकरिने मत्तकेतांतमारागुणनेचरित्रनिकथारूपिजेअमृततेनुं
कांनेकरिनेजेपानकरवुंतमांअतिशेअसक्तएवोहुंजेतेवहुंछेदुःखजेमांनेअतिअयंकरएवोजेसंसाररूपिसमुद्रतेनेअ
नायासेकरिनेतरिजायिश ॥ २२ ॥ ॥ तत्रविदुरंप्रतिमेत्रेयवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नवैमुकुंदस्यपदारविंद
योरजोजुषस्तातत्रवाद्दृशजनाः ॥ वांछंतिदृष्टुं यथामात्मनोयदृच्छयाद्यमनःसमर्द्धयः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेमेत्रेयमुनिजेतेविदुरजिप्रत्येकहेछे हेतातकेतहेविदुरअगवाननाचरणारविंदनुजेरजतेनेसेवताएवाजेतमसर
खाजनतेजेतेअगवाननुजेदासपणुकेतांदासजावेकरिनेअगवाननिसेवाकरवितेविनाबिजोकांईपोतानोअर्थजेप्र
योजनतेनेइच्छतानथिकेतांईश्वरइच्छतेमद्वयुंतेणेकरिनेछेमननेविपेसमर्द्धिजेमनेएवाछे केतांजेवुंतेवुंमद्वयुं
तेणेकरिनेपोतानामनमांसंतोपराखिनेदेहनिरवाहकरताथकाअगवाननिएकांतिकअक्तिकरेछेएवातमसरखाअग
वाननाएकांतिकअक्तछेमांछेधुवजिपणअन्यपदार्थदेखुछेमांनिनेअगवाननिअक्तिनेअगवाननाएकांतिक
अक्तनोसमागममागताहवा ॥ २३ ॥ ॥ वासुदेवमाहात्म्येमरुतेदेववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अक्ताएकांतिकास्ते
क्षरपरमपदेसेवयातेतुहीनंवासैश्वर्यादिनेच्छंत्यतिशयितसुखंतापिकैवल्यमोक्षं ॥ तद्युक्तंत्वात्मनोपिश्वपचकुलज
नुर्मानयंत्युत्तमंवैतंत्वामेकांतधर्माश्रयणमुपगताः श्रीमहापूरुषंस्मः ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेवासुदेवमाहात्म्यने
विषे ॥ मरुतेदेवजतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछे हेअगवन्तमाराएकांतिकएवाजेअक्ततेजेतेतोतमारुअक्षरछेना
मजेनुंनेसर्वथकिश्रेष्ठएवुंजेधामतेनेविषेतमारिसेवायेकरिनेरहितएविसाद्योक्त्यमुक्तितथासाष्टिमुक्तितथासारूप्यमु

सार

॥ २३ ॥

क्तिते मनेन नथि इच्छता तथा अतिशेछे सुख जेने विषे एवो जे कै वदय मोक्ष तेने यपण नथि इच्छता अने तमारि जे सेवा तेणे जु
कएवु तो पोतानु श्वपचना कुलने विषे जे जन्म तेने यपण श्रेष्ठ माने छे माटे एकांतिक एवो जे धर्म तेना आधारने लक्ष्मी जिते
माणे जुक्तने महापुरुष एवा जेतमे ते तमने अमे जेतने श्रेष्ठ पांस्या छइये ॥ २४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रियतया अधिक या त्ददि चिं
तनं विदधते तव ये नु वि ते वि न्नो ॥ न परमेष्ठि सुखं न दिवः सुखं न कमयंति धरैक न रेशताम् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ हवे दुर्गा
जे ते स्तवन करे छे हे वि न्नो नु वि ने विषे अधिक एवि जेत मारे विषे प्रियता तेणिये करि ने जे जन पोताना त्ददयने विषे तमारु
चितवन करे छे ते जे ते ब्रह्मना स्थान कनु जे सुख तेने नथि इच्छता तथा देव लोक नु जे सुखने प्रथवि नु चक्रवर्त्ति जे राज्य तेने
नथि इच्छता ॥ २५ ॥ ॥ षष्ठे इंद्रं प्रति वृत्रासुर वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पुंसां किं द्वैकांतधियां स्वकानां याः संपदो दिवि
न्मौरसायाम् ॥ नराति यद्वेष उद्देग आधिर्मदः कलिव्यसनं संप्रयासः ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे जागवतना छठा स्कंध
ने विषे इंद्र प्रत्ये वृत्रासुर कहे छे हे इंद्र हमारा स्वामी जे जगवान ते जे ते जे समर्द्धियुं स्वर्ग लोकने विषे छे ने जे समर्द्धियुं पृथवि
लोक मां छे ने जे समर्द्धियुं रसातल मां छे ते समर्द्धियुं ने पोताना एकं तिक नक्त जनने नथि आपता ॥ केम जे जे समर्द्धिये क
रिने परस्पर वेर जे ते थाय छे ने जे समर्द्धि ने नाश करिने मनने विषे उद्देगने पिडा जेत थाय छे ने जे समर्द्धि ने जांगे करिने मोटा
पुरुषने पणन गणवापण जे ते थाय छे ने जे समर्द्धि ने अर्थ परस्पर कदह जेत थाय छे ने जे समर्द्धिये करिने व्यसन जेत जुग
दुरम बुं तथा मृगया करवि तथा परस्त्रिना संग करवा तथा दारुमद्यने जांग्य ते मनुपान करवु तथा मांस खावु ए आदिक ना
ना प्रकार नां फल थाय छे ने जे समर्द्धियुं ने पांमवाने अर्थे संप्रयास जे रात्य दिवस दश परदश आथ डबुं ने कोइ कनिचा करि

विवेक
॥ २४ ॥

करविइत्यादिकदाग्वडांथायछे माटेअपारदुःखेजुक्तजेतेसमर्द्धियुंतेमनेसुखदायकएवाजेअगवानतेपोतानाएकां
तिकअक्तनेदतानथि ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्रैवर्गिकायामविघातमस्मत्पतिविधत्तेपुरुषस्यशक्र ॥ ततो
ऽनुमंयोअगवत्प्रसादायादुर्लभोऽकिंचनगोचरोऽन्यैः ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारपोतानाएकांतिकअक्तने
अगवानसुंआपेछेएमजातुंकेहेतोहोयतोहेइंद्रत्याहुंकहुंछुंहेशक्रहेमारापतिजेतेपोतानापुरुषनेकेतांपोतानाएकांति
कअक्तजननेधर्मअर्थनेकामनेअर्थजेप्रयासतेनुंजेनाशकरवापणुंतेनेआपेछे ॥ अनेतेधर्मअर्थनेकामपांमवाने
अर्थजेप्रयासतेमंथिजेनिवर्त्तिपांमवितेणेकरिनेअगवाननिप्रसन्नताजेतेअनुमानकरवाजोग्यछेकेतांधर्मअर्थने
कामपांमवामाटेज्यारेअक्तजनप्रयासनकरेतारेतेनाउपस्यअगवानराजिथयाएमजाणवुंकेमजेएविजेअगवान
निप्रसन्नताजेतेनिष्कामिएवाजेअक्तजनतेमनेजपांमवाजोग्यछे नेअन्यजेसकामिजनतेमाणंतेप्रसन्नतापांम
विघणिदुर्लभछे ॥ २७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहंहरेतवपादैकमूलदासानुदासांचविताऽस्मिञ्चयः ॥ मनः
स्मरेतामुपतेर्गुणांस्तेगृणीतवाक्कर्मकरोतुकायः ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेतेवृत्रारुरजेतेएविरित्येइंद्र
नेपोतानोअचिआहंनेअगवाननिप्रार्थनाकरेछे हेहरेहुंजेतेतमारांचरणकमलछेआश्रयकरवारूपजेमनेए
जेतमाराएकं तिकदासजनतेमनो दासजेतेथायिशकेतांतमाराचरणकमलनिसेव दासहुंछुंछुंथांथिमद्वेपणतमाराच
रणारविंदनासेवकएवाजेएकांतिकअक्तजनतेमनोदासमुनेरुपाकरिनेकरो ॥ अनेमारुमनजेतेप्राणनानाथएवाजे
तमेतेतमारागुणेनजनिरंतरसंचाररेछे ॥ रेवांणिजेतेतमारागुणनुजनिरंतरगानकरोनेमारुशरीरजेतेतमारीसेवाने

सार

॥ २४ ॥

करो ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ननाकपृष्ठं न च पारमं पृष्ठं न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् ॥ न योगसिद्धीरपुनर्न वंवासमंज
 सत्वाविरहप्यकांक्षे ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेतमेव जेतोरेदामपणानुसुं प्रयोजनछे विजामोटां स्थानरूपफल
 हुंतुने आपिस एमजोतमेकेताहोतोत्यं कहुंछुं ॥ हेसमंजसकेतां सर्वसौभाग्यनाचंडारतमाने मुकिने स्वर्गलोक उपस्थर
 लुंजे ध्रुवपदतेने हुंजे तेनथि इच्छतोने ब्रह्मानलोकनेनथि ॥ छतोने सर्वपृथविनुचक्रवर्तिराजापणुतेनेनथि इच्छतोने रसा
 तल्लोकनु अधिपतिपणुतेने पणनथि इच्छतो ॥ अने नानाप्रकारनिष्प्रांगयोगे करिने पमायएविजे सिद्धियुंते मनं पण
 नथि ॥ छतोने चारप्रकारनोजेमोक्षतेने पणनथि इच्छतो ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अजातपक्षा इव मातरं खगास्तन्यं
 यथावत्सतराः क्षुधार्ताः ॥ प्रियं प्रियेव व्युषितं विषण्णमनोऽरविं दाक्षदिव दृक्षते त्वाम् ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तारे शुंइ
 छे छेतो हे कमलनयननथि आविपांखुं जेमने एवां जे पक्षिनां नांवाच्यां ते जे ते परतं चने पुढआदिक विजां पक्षिये पिडा
 ने पमाख्यां थकां जेमपोतानि माताने इच्छे छे ते मत्रिविधितापे करिने बलतुं एवुं मारुमन जे ते तमारि मूर्तिनां दर्शन करवा
 ने ॥ छे छे ने दामणे करिने बांध्याने च्छे करिने पिडातां एवां जे अतिशेनां नांवा छे हां ते जेमपोतानि माना आंचक्षमांथि
 निसलुंजे दुधतेने इच्छे छे ते मकर्म करिने बंधनने पांम्यु एवुं मारुमन जे ते तमारां दर्शनने इच्छे छे अने पोताना पतिने वियोगे
 करिने पीडाने पांमति एविजे पतिव्रतास्त्री ते जे ते जेम परदेश गये जे पोताना पतितेने पामवाने इच्छे छे ते मतमारे वियोगे
 करिने खेदने पांम तुं जेम मारुमन ते तमने जोवाने इच्छे छे ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ममांत्तमश्लोकजने
 पुंसख्यं संसारचक्रे भ्रमतः स्वकर्मभिः ॥ त्वन्मायया त्मात्मजदारगे हेष्वासक्तचित्तस्य न नाथ नृयात् ॥ ३१ ॥ ॥

विवेक
॥ २५ ॥

॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपोतानेकर्मकरिनेसंसाररूपिचक्रनेविषेज्जमतोएवोजेहुंतमारउत्तमछेकीर्त्तिजंमनिएवाजेत
मेततमाराएकांतिकज्जजननेविषेसखापणुंजेतथावोपणह्नाथतमारिमायायेकरिनेदहपुत्रस्त्रीनेघरनेविषेआस
क्तछेचिततेजेनुंएवोजेहुंतमारपाछिफरिनेतंदहादिकनेविषेआसक्तिजेतेनथावो ॥ ३१ ॥ ॥ एकादशजनकंप्रति
योगेश्वरवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शृण्वन्सुन्नद्राणिरथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणिचयानिलोके ॥ गीतानि
नामानितदर्थकानिगायन्विद्वज्जोविचरेदसंगः ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेजागवतनाएगदशस्कंधनेविषेजन
कराजाप्रत्येयोगेश्वरजेतेकहंछे जंमायिकपदार्थनेविषेआरक्तियेराहेतअनेगछेक्षोकनिसाजतेजेथकिएवोजेजा
गवतिपुरुषतेजेतेशास्त्रजेतेनेविषेगानकस्यां एवातथाअत्यंतरुडांएवांजेज्जगवाननंजन्मतथाकर्मतथातेज्जगवान
जछेप्रतिपादनकरवाजोग्यअर्थतेजेमनो एवाजेनांमतेमनेसांज्जतोथकोतथागांनकरतोथकं ॥ ॥ श्लोकनेविषेवि
चर ॥ ३२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवंव्रतःस्वप्रियनामकीर्त्याजातानुरागोद्भूतचित्तः ॥ हसत्यथारोदितिरौतिगाय
त्युन्मादवत्यतिलोकवात्यः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेएप्रकारनुछेव्रतांततेजेनुंएवोअनेपोतानेवासाएवाजे
नारायणतेमनुंजेनामतेनुंजेगांनकरवुं तेणेकरिनेतेज्जगवाननेविषेउत्पन्नथयोनेअनुरागतेजेनेएवोनेद्रविजाछे
चित्ततेजेएवोजेएप्रेमिज्जजनतेजेतेपोतानासमीपेआवताएवाजेज्जगवानतेमनेदेरिदेहंछेदेहेगरेनेहसेछेअने
एद्विधाथकिअनंतरपोताछेदेजाताएवाजेज्जगवानतेमनेजोइनेउचेस्वरेकरिनेरुदनकरेछे तथातेहरिनेबोलावेछेतथा
तेमनुगानकरेछेतथाकोइकगांडानिपेठेक्षोकथकिवास्थएवोथकोअतिनृत्यकरेछे ॥ ३३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नकामकर्म

सार

॥ २५ ॥

बीजानां यस्य चेतसि संभवः ॥ वासुदेवैकनिर्लयः सर्वज्ञगवतोत्तमः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे नक्तनाचित
 ने विषे काम जे विषय अने ते विषयने अर्थे जे कर्म करवाते मने जे वासनायुं ते मनी जे उत्पत्ति ते जे ते जे नक्तनाचित ने विषे
 नष्टि एवो अने वाः देव ते जे छे एक ध्याने करि ने पांमवानुं स्थान कते जे ने एवां जे नक्त ते जे ते नगवानना जे नक्त ते मने
 ध्ये निश्चे उत्तम नक्त छे ॥ ३४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्रिचुवनविभवहेतुः स्य कुंठस्मृतिरजितात्मसुरादिर्निर्विमृग्या
 त् ॥ न च क्षतिर्न गवत्पदं पृथिव्यद्वयनिमिषार्द्धमपि सर्वैर्धनवाय्यः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने नयिकुंठित थई स्मृ
 ति जे नि एवो अने अजित जे हरिते मने विषे छे मने ते जे मनां एवा जे देवता तथा ऋषि आदिक ते मणे पण खोस वाजो ग्य ए
 वुं जे नगवान् चरण कमल ते थकि त्रिचुवन जे स्वर्ग मृत्यु ने पाताल ते ना विभव जे खान पांनादिक नग ते मने अर्थे पण
 सवने निःस्पृह जे अर्था एतलिवार पण चक्षु तो नथि एवो जे नक्त ते जे ते वैष्णव जे ते मने मध्ये मुख्य छे ॥ ३५ ॥ ॥ श्लोकः ॥
 नगवत उरु विक्रमांघ्रि शाखानखमणिचंद्रिकया निरस्ततापे ॥ हृदिकथमुपसीदतां पुनः सप्रभवति चंद्र इवादि तेऽर्क
 तापः ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अध्यात्म अधिभूत ने अधिदैव ए जे अण ताप ते जे मां गे एवो छे एवां सार ते ने
 विषे ते एवा जे नक्त ते जे ते नगवानना चरणारविंद थकि के मन चक्षायमान थाय एम जात मे के हेता होतां हरान्त
 ने त्यां हुं जे ते कहुं छुं ते सुं तो नगवान जे ते मनां मोटां छे विक्रम ते जे नां एवां जे चरण ते मनि शाखारूप जे आंगलियुते मना
 नखरूपिया जे मणिते मनि जे शीतल कांतिते ए येंटा ह्या छे ताप ते जे ना एवां जे पांता ने पांम्या एवा जे नक्त जन ते मने नुह दय
 ते ने विषे ते नगवान ने पांम्या एवा जे नक्त जन ते मने जे संसार ना ताप ते जे ते पाछो के मथाय छे शुं नथि जया तां ते म ॥ ३६ ॥

विवेक
॥ २६ ॥

श्लोकः ॥ ॥ विस्तृतहृदयं नयस्य माक्षादरिवशाच्चिहितोप्यघौघनाशः ॥ प्रणयरशनयाधृतांघ्रिपद्मः सन्नवति
न्नागवतप्रधानउक्तः ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एप्रकारेन्नागवतन्नक्तनां जे समग्रक्षणे तेनु जे केंवुं तेणे करिने जन
कराजानां जे प्रश्रुतेनां जे उत्तरतेने कहिने हवें ते उत्तम एवां जे नक्ततेनु जे असाधारण लक्षण तेने कहें छे ते सुतो कोई कज
न जे तेणे परवशपणे करिने हेनारायण इत्यादिक जे नाम ते मणे करिने बोझाव्याथकापण पापना जे समूह तेना नाशना क
रनारा एवाने नक्तजन जे तेणे प्रेमरूपि जे दारडितेणे करिने धारण करयां छे चरण कमल ते जे मनां एवा जे प्रत्यक्ष नगवा
न ते जे ते जे नक्तनु हृदय जे तेने नथि मुक्ता एवां जे नक्तते जे ते नगवानना जे नक्तते मने मध्ये मुख्य कथ्यां छे ॥ ३७ ॥ वि
ष्णुपुराणे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नसुखं देवराजस्य नसुखं चक्रवर्तिनः ॥ यादृशं वीतरागस्य मुनेरेकांतवा
सिनः ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकांतिक नक्तने समग्रवानिरीत्य विष्णुपुराणे ने विषे केहे छे जे नगवान विनास
वपदार्थने विषे प्रीतिये रहितने एकांतने विषे छे निवास जेने केतां एकांत्य मांवे सिने श्रीहरिनु ध्यान करतो एवा जे वैराग्य
वान मुनितेने जे प्रकारनु सुख छे तेवु सुख तो सर्व देवनो राजा जे इंद्र तेने नथिने सर्व पृथ विना जे चक्रवर्ति राजा तेने पणन
थितारे विजादेव मनुष्यने तो क्यांशि जहोय ॥ ३८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गर्जे व्याधौ श्मशाने च पुराणे जायते मतिः ॥ सा चैव
चेत्सदा तिष्ठेत्कोनमुच्येत बंधनात् ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटे गर्ज वासनां दुःख जोईने जे विगर्जने विषे जीवने बुद्धि था
य छे ने देहने विषे रागे करिने थै इ जे पीडा तेने विषे जे विबुद्धि थाय छे ने मृदावलतां जोईने मशां मां जे विवैराग्ये जुक्त मनु
ष्य निबुद्धि थाय छे ने पुराणे ने विषे केतां कथा के छे सां नक्षे ते समय मां जे विज्ञान वैराग्य धर्मने नक्तिये जुक्त बुद्धि थाय

सार

॥ २६ ॥

छे ॥ तेविनेतेविजतेबुद्धिजंतेजोसदाकाक्षरहंतांकोणमनुष्यजन्ममरणनावंधनथकिनमुकायसर्वमुकाय ॥ ३९ ॥
श्लोकः ॥ ॥ बंधमोक्षविज्ञागज्ञोबुद्धाचेन्मोक्षणेच्छया ॥ उपायान्वेषणेयुक्तः कोनमुच्येतबंधनात् ॥ ४० ॥ ॥ अर्थः ॥
॥ अनेबंधनेमोक्षनाविज्ञागनेजांणनारोकेतांएमकस्याथि जन्ममरणथाशेनेएमकस्येजन्ममरणथिमुकावाशेएम
जांणतो एवोजेमनुष्यतेजेतेबंधमोक्षनाविज्ञागनेजांणिनेमोक्षनिइच्छायेंकरिनेतेजन्ममरणथिमुकायानाउपाय
नुजेखोदवुंतेनेविषेयुक्तकेतांतेजन्ममरणनावंधनथिद्युत्यानाउपायनेकरतो एवोजेमनुष्यतेजेतेबंधनथिकोणन
मुकाय ॥ ४० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तत्कर्मयन्त्रबंधायसाविद्यायाविमुक्तये ॥ आयारायाऽपरंकर्मविद्याऽन्याशि
व्यनैपुणम् ॥ ४१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ माटेतेजकर्मजेतेजांणवुंतेकियुंतोर्जावनावंधननेअर्थेनथायतेकेतांजेकर्मक
स्याथिजीवनेबंधनथाय तेनुजनामकर्मजेतेजांणवुंतेमुक्तिनेअर्थेजेविद्यातेजविद्याकेतांजेविद्यान्नणिनेजीवज
न्ममरणथिमुक्तयेनेजगवाननाधामनेपांमेतेनुजनामविद्याजेतेजांणवि ॥ अनेअ लोकनिजेमाटप्यनेपंचविषयनुं
सुखपांमवानेअर्थेजेबिजुकर्मकरवुंतेतोकेवलप्रयासनेअर्थेछे केतांजगवाननिचक्तिविनाजेबिजुकर्मतेतोकेवल
कुसकाकुट्यजेवुव्यच्छेनेपोतानिमुक्तिनाउपजोगमांनआवि एविजेबिजिविद्यातेजेशिव्यजेपोतानिचातुरितेनु
डापणजांणवुं ॥ ४१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नात्यक्कासुखमाप्नोतिनात्यक्काविंदतेपरं ॥ नात्यक्काचात्रयःशेतेस
र्वत्यक्कासुखीचवेत् ॥ ४२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपंचविषयनोत्यागकस्याविनाजीवजेतेसुखनेपांमतोनथिनेत्या
गकस्याविनापरमात्मानास्वरूपनेजांणतोनथि ॥ अनेत्यागकस्याविनानिर्जयसुतोनथि माटेसर्वनोत्यागकरिनेजी

विवेक
॥ २७ ॥

वजेतसुखीथायछे ॥ ४२ ॥ ॥ पंचमेऋषजदेववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नायंदहोदहज्जाजानृलोककष्टान्कामानर्हते
विदुजांय ॥ तपोदिव्यं पुत्रकायेन सत्वं शुद्धोद्यस्माद्ब्रह्मसौख्यं त्यजतम् ॥ ४३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हव श्रीऋषजदेव जगवानजे
तेपोताना ॥ त्रप्रत्येकहेछे हेपुत्रोऽनारलोकनेविषे जेदेहधारिजीवनेआमं ॥ व्यदेहप्राप्तययोछे तेदेहेजेतेआतेकष्टनादे
नारानेविष्टानाखानाराजेनुंदतेमनेपणछे एवाजेविषयजोगतेमनेजोगववाजोग्यनथि ॥ नेआमनुव्यदेहतोउत्कृष्टए
वुंजेतपतेकरवाजोग्यछे जेतपेकरिनेंआजीवनुंअंतःकरणजेतेशुद्धथायछे नेजेशुद्धअंतःकरणथयाथकिअनंतएवुं
जब्रह्मसुखतेजेतेपमायछे ॥ ४३ ॥ ॥ पंचमेजडजरतवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नतस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्वरी
यः ॥ एतच्चः समासन् ॥ स्वप्नेनिरुक्त्या गृहमेधिसौख्यं नयस्य हेयानुमितं स्वयं स्यात् ॥ ४४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेपं
चमनेविषेज ॥ जरतजिजेतेरहूगणराजाप्रत्येकहेछे हेराजारहूगणजेउपनिषदछे तेनेविषेतोहिंसानोरागद्वेषादिकेरहि
तए ॥ जेजडजडजेते ॥ न्यक्प्रकारछे तोयपणजेपुरुषने ॥ हस्याश्रमसंबंधिजेसुखतेजेतेस्वप्नेदृष्टातेकरिनेपोताने
जाणेजत्यागकरवाजोग्यनथि ॥ गुंतेपुत्रदेष्टादिशे श्रेष्ठएविजेतेउपनिषदरूपवांणितेजेतेसाक्षात्कारतत्त्वनुग्रहणक
र ॥ तेनेअर्थेनथियाति ॥ केतांजे ॥ रुपनेपंचावेषयनारु ॥ जेदेविष्टेवै ॥ एतएति ते ॥ रुपजेतेउपानेषदनेसांजलेछेनेजणछे
तोपणतेनेआत्मस्वरूपनुं ॥ साक्षात्कारसाक्षात्कारिथातुं ॥ ४४ ॥ ॥ तत्रप्रह्लादवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हरिर्हि साक्षा
द्भगवान् शरीरिणामात्मा लषाणामि ॥ तोयमीप्सितं ॥ हित्वा महांस्तं यदि सज्जते गृहे तदामहत्त्वं वयसादंपतीनां ॥ ४५ ॥
अर्थः ॥ ॥ हवेप्रह्लादजिकहेछे जेजक्तजननिपीडानाहरनाराएवाजेराक्षातजगवानतेजेतेदेहधारिमात्रनाआ

सार

॥ २७ ॥

त्माच्छे केतांजीवनरूपछेजेमऊषजेमीनतेमनेवांछितएवुंजेजलतेजलजेतेआत्माछे तेमएवाजेनगवानतेनोत्याग
 करिनेजोगृहनेविषेआसक्तथायछे ॥ तोतेपुरुषअतिशेमांठोकेवातोहोयतोपणतेनिजेमोठ्यपतेजेतेअवस्थायेकांने
 जछेपणज्ञानादिकेकरिनेनथि ॥ जेमठंपतिजेस्त्रीनेरुषतेमनिजेमोठ्यपतेअवस्थायेकरिनेजकेहेवायछेतेम ॥ ४५ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ यथैहकाष्मिककामक्षंपटःसुतेषुदारेषुधनेषुचितयन् ॥ शंकैतविद्वान्कुक्षेवरात्ययाद्यस्तस्ययत्नः
 श्रमएवकेवलं ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ हेनगवन्आलोकनेपरलोकसंबंधिजेकांमसुखतेनेविषेक्षंपटएवोजेअ
 निजनतेजेतेपुत्रस्त्रिनेधनतेनेविषेजोगक्षेमनेविचारतोयकोजेमनुंडोएवोजेआदेहतेनानृत्युंथकिशंकानेपांमेछे ॥ ते
 मज्ञानिथकोपणजोशंकानेपांमेतोतेनोजेजलतेजेतेकेवलश्रमजछे ॥ ४६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तन्नःप्रज्ञोत्वंकुक्षे
 वरार्षितांत्वन्माययाहंममतामधोक्षज ॥ त्रिधामयेनाशुवयंसुदुर्निदांविधेहियोगंत्वयिनःस्वप्नावमिति ॥ ४७ ॥
 अर्थः ॥ तेकारणपणामाटेहेप्रज्ञाहेअधोक्षजतमारंविषसहजवासनारूपएवोजेयोगतेनेतमेजेतेजअमनेआपो ॥
 जेयोगेकरिनेअमेंजेतेतमारिमायातेणेअमाराकुत्सितदेहनेविषेअर्पणकरिणविजेअहंममतातेनोतत्कादत्यागकरि
 ये ॥ तेअहंममताकेविछेतोतमारविषेजेयोगकदातेविनाजेविजाउपायतेमणकरिनेसर्वप्रकारेत्यागकरवानेंअर्थेअ
 शक्यएदिछे ॥ ४७ ॥ ॥ ग्रंथांतरेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ लब्ध्यानीष्टानिवस्तूनिप्रदातुंहरयेमुदा ॥ तूर्णयस्यमनोह
 षंसन्नक्तोज्ञानिनांवरः ॥ ४८ ॥ ॥ इतिविमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवल्लभरामदासमुनिनासद्गु
 रुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतेश्रीविवेकसारएकांतिकनक्तलक्षणनिरूपणं नामचतुर्थप्रकरणम् ॥ ॥ अर्थः ॥

विवेक

॥ २८ ॥

हवेग्रंथांतरनेविषेज्ञानिचक्रनुसक्षणकेहेछे जेपोतानेप्राप्तथयाएवं जेआलेखेवालाएलएतेदेखादेकि नेतका
सउता लांजगवाननेआपवानेअरे जेचक्र मनजेतेराजिथायछेतेचक्रजेतेज्ञानिचक्रनेमध्येश्रेष्ठजाएवो ॥ ॥
॥ ४८ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिकधर्मतेनाप्रवर्तकएवाजेश्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवोजेहुंबल
राः ॥ १५ ॥ नितेणेसदुरुधीपुणालीबादंदादिदिष्टाहायेवादेष्टो एवोजेविवेकसारनामेग्रंथतमेएकांतिकच
क्रनांक्षणनिरूपणकस्यांएनामेचो प्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ४ ॥ ॥ अथमनुष्यदेहस्यजगवद्भजनोपयोगित
यातच्छ्रेष्ठवाचिवाचिकाःस्मृतयः ॥ तत्रपंचमेदेवतावचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहोअमाषांकेमकारिशेचनं
प्रसन्नएषांस्विदुःखंहरिः ॥ ॥ लब्धंनृपचारताजिरमुदंतेवैराग्येहंहाहिनः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमनु
ष्यदेहजेतेनुजगवाननिचक्रिनेविषेउपयोगमं आववापणुंछे माटेतेमनुष्यदेहनाश्रेष्ठपणानाकेहेनाराजे श्लोकतेम
नेअर्थेसहितसिखुंछुं ॥ तेमांजागवतनापंचमनेवंपेदे जा जेतेकेहेछे ॥ अहो तिआश्रयेजगवाननीसेवानाउपजा
गमं आवे एवुंजमनुष्यनेविषेजन्मतेजेतेआचरतखंडरुआंगणमांजेजातेलागेपांम्युंछे ॥ एलाजेएलातेसये
शुंपुण्यकरुं हरेजे एयेकरिनेअमनेमनुष्य जन्मप्राप्तथं अथवाशुं एमनेसाधनविनानाजपोतेजगवानप्रसन्न
थाताहवाजेएमनेमनुष्यनुंजन्मप्राप्तथयुं ॥ केमजेएप्रकारनुंजेपुण्यतेनुंदुष्करपणुंछे माटेजगवानप्रसन्नथयाविना
मनुष्यनुंजन्मप्राप्तथायनहि ॥ अनेजेचरतखंडनेविषेमनुष्यनाजन्मनिअमनेतोकेवसस्पहावर्तेछे पणप्राप्तनथिया
तुं ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ किंदुष्करैर्नःक्रतुचिस्तपोव्रतैर्दानादिचिर्वाद्युजयेनफल्गुना ॥ नयन्ननारायणपादपंक

सार

॥ २८ ॥

रः ॥ तूर्णं यते तनपते दनुमृत्युयावन्निःश्रेयसाय विषयः खलु सर्वतः स्यात् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधीर एवो जे पुरुष ते जे
 ते अति दुर्लभ एवो नेना शवंत एवो थको पण पोताने इच्छित एवो जे पुरुषार्थ तेने पमाडे एवो जे आमनुष्य देह तेने बहु जन्म
 ने अंते पांमिने ॥ अने समीप छे मृत्यु छे एवुं जे आमनुष्य नुशरीर ते जे दलामां नाशन पांमे ते दलामां जतक लपोताना क
 ह्या एने अर्थ यत्न ने करे पण विषय ने अर्थ प्रयासन करे केम जे ते मायिक विषय तो एजीवात्मा जे जेयोनि ने पांमे छे त्यां त्यां
 सर्वत्र निश्चे प्राप्त थाय छे ॥ ८ ॥ ॥ एकादशे उद्भव प्रति जगवद्वचन ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वर्गिणोऽप्येन मिच्छन्ति लोकं निर
 यिणस्तथा ॥ साधकं ज्ञानं च क्तिन्या मुन्नयंत दसाधकम् ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान ने च क्तिन साधन एवो जे मनुष्य दे
 ह तेने वखां एता थका श्री हृदय जगवान जे ते उद्भव जी प्रत्ये के छे ॥ हे उद्भव जि स्वर्ग लोक न जे जनतथानरक लोक ने विषे
 हे नारा जे जन ए सर्वे जे ते आमनुष्य लोक ने इच्छे छे ॥ केम जे तो एमनुष्य लोक जे ते ज्ञान ने च क्ति जे ते नो सिद्ध कर नारा छे ने
 स्वर्ग ने नरक एवै लोक जे ते ज्ञान ने च क्ति तेने सिद्ध करे एवान थिमाटे ॥ ९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यः प्राप्य मानुषं लोकं मुक्तिद्वार
 मपावतम् ॥ गृहेषु खलु लब्धः कस्तमारुह्युतं विदुः ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वलियदुराजा प्रत्ये दत्तात्रेय मुनि के छे ॥ हेरा
 जन उपाहुं मुक्ति नुं द्वार एवुं जे मनुष्य नु देह तेने पांमिने जे मनुष्य जे ते एक पोत पक्षि निपे छे धरने विषे आसक्त थाय छे ते मनु
 ष्य ने मोटा साधु जे ते जगवान ना धाम ने पांमिने पाछो पड्यो एवाने जां छे ॥ १० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृदेहमाद्यं सुलभं सुदु
 र्लभं पुं सुकल्पं गुरु कर्णधारम् ॥ मयानुकूलेन न च स्वतेरितं पुमान् च बाधिततरेत्स आत्महा ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
 अति दुर्लभ मनुष्य देह पांमिने जे मनुष्य पोताना मोक्ष नो उपाय न थि कर तां तेने आत्म हत्या रोके हे छे ॥ हे उद्भव जि नावरूप

सार

4132

हादुःखनेपां मेछेकेनीपेठेतो जेमपशुजेतेतण मांलो जाइनेअंधकूपनेविषेपडेछेनेमहादुःखनेपां मेछे तेमएज नीपण
 संस्थाथायछे ॥ १३ ॥ ॥ श्रीकृष्णप्रतिशिववचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ देवदत्तमिमं सव्यवृत्तमजितेंद्रियः ॥
 यो नाद्रियेत त्वत्पादौ स शोच्यो त्यात्मवंचकः ॥ १४ ॥ ॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबक्षरा
 मदासमुनिना सद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञया कृतेश्रीविवेकसारमनुष्यदेहदुर्लभतानिरूपणं नाम पंचमं प्रकरणम्
 ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे श्रीकृष्ण जगवानप्रत्ये रि वजिजेतेकहेछे ॥ हेदया दोसर्वजीवनेयथायोग्यकर्मफलना आपना
 राएवा ॥ देव्यर्तिजेतमेतेतमेतेणे आप्योजे आनरनो देहतेनेपां मिने पणजे पुरुषजेतेन थिजित्यां पोताना इंद्रियो जेणे ए
 वोथकोत माराचरणकमलनेनथी आदरकरतो केतां इंद्रियो संबंधिमायी कपंचविषयना सुखनेइच्छतो थको धर्मे सहि
 ततमारी चकिनेन थिकरतो ते पुरुषजेते मोटा पुरुषने शोककरवा योग्यछेने पोताना जीवना चुंडानो करनारोछे ॥ १३ ॥
 एप्रकारे देहप्राप्ते जे एव तिक धर्मतेना प्रवर्त्तावन राएवा जे श्रीसहज दंततापी देहलो धेय्य एवो जे बस ॥ १४ ॥
 मुनितेणे सद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामिनि आज्ञाये करिने कस्यो एवो जे आविवेकसारना मेग्रंथतेने विषे मनुष्यदेहनुश्रे
 ष्ठपणाने रूपणकर एना मेपांचमुप्रकरण जेते संपूर्ण थयुं ॥ ५ ॥ ॥ विप्राणां धर्ममहिम्नोरन्निवाचिकाः स्मृतयः ॥ त
 त्रनवमेपरः रामं प्राते जमदाग्रे वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वयां ह ब्राह्मणास्ता तक्षमयार्हणतांगताः ॥ यया श्लोक
 गुरुर्देवः पारमेष्ठ्यमगात्पदः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ब्राह्मणनोजे धर्मने माहमातेना केहेनार छे ॥ श्लोकते मने अ
 र्थे सहित बुद्धां बुद्धुं ॥ तेमां नवमस्कंधने विषे परशुरामजिप्रत्येजः दग्निजेतेकहेछे ॥ हेतात ब्राह्मण एवा जे आपणते आ

विवेक
॥३१॥

पण जे ते क्षमाये करिने निश्चेज सर्व लोकने विषे पूज्य पणाने पांम्या छई ये ॥ अने जे क्षमाये करिने लोकना गुरु एवा देव जे
ब्रह्मा ते जे ते सर्व थि श्रेष्ठ एवुं जे ब्रह्म लोक रूपि स्थान तेने पांमता हवा ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ क्षमयारोचते क्ष्मीर्ब्रा
ह्मी सौरी यथा प्रजा ॥ क्षमिणामाशु जगवांस्तु प्यते हरि रीश्वरः ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने क्षमाये करिने ब्रह्मानि ब्र
ह्मी जे ते शो जे छे ते कनि पठे तो जे मर्यनिकांति जे ते शो जे छे ते म ॥ अने सर्व जननां दुःख नाहर नाराने सर्व ने नियम मं रा
खनारा एवा जे जगवान ते जे ते पण क्षमा वा द्वा जे जन ते मना उपस्थित काक्षराजि थाय छे ॥ २ ॥ ॥ सम मे नारद वच
नम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलो ज्ञेन धावतोऽर्थे हयादिशः
॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञागवतना सम मन विषे नारद मुनि जे ते के हे छे ॥ जे सदा काक्ष संतोषे जुक्त छे मन जे नु एवो
जे विप्र तेने सर्व दिशायां जे ते सुख रूप थाय छे के तां संतोष वा द्वा मनुष्य ज्यां जाय त्यां निरतर महासुखे छे ते छे ॥ ते के नि
पठे तो जे म पगर खां पेरिने चाख तो जे जन तेने कां कराने कांटा आदिक थि सुख जे ते व ते छे के तां तेने कां कराने कांटा वागता
न थि मांटे ते सुखि रे छे ते म ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ असंतुष्टस्य विप्रस्य तेजो विद्यातपो यशः ॥ सवन्तीन्द्रिय दौल्ये
न ज्ञानं चैवावकार्यते ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने न थि संतोष जे ने एवो जे ब्राह्मण ते नु जे ते ज विद्या तप ने यश ते जे
ते विषयने विषे जे इन्द्रियोनु अति श्रेष्ठो दुप पण तेने करिने स्व विजाय छे ने ज्ञान जे ते वे राई जाय छे के तां विषयने विषे जे अ
ति श्रेष्ठ आसक्ति तेने करिने असंतोषि एवो जे ब्राह्मण ते नु ते ज आदिक सर्वे नाशयै जाय छे ॥ ४ ॥ ॥ अष्टमं शुक्रदेव वचन
म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पुंसोऽयं संस्तुते ह तुरसंतोषोऽर्थकामयोः ॥ यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः ॥ ५ ॥

सार

॥३१॥

अर्थः ॥ ॥ हवेऽष्टमस्कंधनेविपेश्रीशुकदेवजिजेतेकेहेछेजेदोऽन्नेकामनेविपेजेपुरुषनेआसंतोषेरहितपणुतेजेते
 जन्ममरणनुहेतुछे ॥ अनेईश्वरईछायेकरिनेजेमद्व्युतेणेकरिनेजेपुरुषनेसंतोषतेजेतेमुक्तिनेअर्थेकत्थाछे ॥ ५ ॥ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ यहच्छाखाचतुष्टस्यतेजोविप्रस्यवद्धते ॥ तस्यशाम्यत्यसंतोषादंनसेवाशुशुक्षणिः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥
 केमजेईश्वरईछायेकरिनेमद्व्युतेणेकरिनेसंतोषेजुक्तएवोजेब्राह्मणतेनुतेजजेतेदिवसदिवसप्रत्येवधिनेपामेछे ॥ अ
 नेतेतेजजेतेअसंतोषपणायजित्कालशमिजायछे तेकेनिपठतोजेमअग्निजेतेजद्वेकरिनेओझाईजायछेतेम ॥ ६ ॥
 एकादशेश्रीरुघ्नवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्राह्मणस्यहिदेहोयंक्षुद्रकामायनेष्यते ॥ रुच्छ्रायतपसेचेहेप्रेत्यानंतसु
 खायच ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेऽष्टमस्कंधनेविपेश्रीरुघ्नचगवानजेतेउद्धवजिप्रत्येकेछे ॥ हेउद्धवजिब्राह्मणनोजेआदेहतेजेते
 आलोकनेविपेतुछएवाजेकामजोगतेनेअर्थेनयि इच्छांतारशानेअर्थेइच्छाछेतोआलोकनेविषंतोरुछूनामेजेतप
 करवुं तेनेअर्थेनेमरिनेपरलोकनेविपेअनंतप्रकारनांजेसुखजोगववांतेनेअर्थेइच्छाछे ॥ ७ ॥ ॥ मोक्षधर्मेपुत्रोक्त
 म् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्रुध्यत्संप्रहृष्यच्चमानितोऽमानितश्चयः ॥ सर्वचूतेष्वन्नयदस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेमोक्षधर्मनेविपेपणब्राह्मणनुदक्षणकत्थुंछे जेकोइयंपूज्याअथवाअपमाननेकस्याएवाथकाजक्रांधनकरेनेरा
 जिपणनथायकेतं जेअपमानेकरिनेक्रांधनेनपांमेनेसन्मानेकरिनेराजिपणनथाय ॥ अनेसर्वचूतप्राणिमात्रनेविपे
 जेनिर्जयपणुंजेतेनोदेनारोएवोजेजनतेनेदेवताजेतेब्राह्मणएवानेजांछे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जीवितंतयस्य
 धर्मार्थधर्मोह्यर्थमेवच ॥ अहोरात्राश्वपुण्यार्थतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेनुंजीववापणुंजेते

विवेक
॥ ३२ ॥

धर्मपात्रवानेअर्थेछेनेधर्मनुजेपात्रवापणुंतेजेतेजगवानेनेप्ररन्नकरवानेअथछे ॥ अनेरात्रिदिवसजेतेपुण्यनेअ
र्थेछेकेतरात्रिदिवसमांजनिरंतरपुण्यकरवाकरेछेतेनेदेताजेतेब्राह्मणएवानेजांणेछे ॥ ९ ॥ ॥ सनत्सुजातीयेचो
क्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मश्चसत्यंचदमस्तपश्चत्यमात्सर्यंकीर्तिरिदानीं ॥ यज्ञश्चदानंचधृतिःश्रुतंचम
हाव्रताद्वादशब्राह्मणस्य ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसनत्सुजातनामेकापेयेकरेसोजेग्रंथतेमांकरेछेजेधर्म
तथाकोइअवनेदुःस्वनायाएवुं सत्यवचनयेद्ववापणुतथासुखदुःखवापणुतथाप्राप्तानेदिद्वि जोगेनेविषेसंको
चकरवापणुतथामत्सररहितपणुं तथाचुंडाकाममांजाजपांमवापणुतथासुखदुःखवापणुतथागु
णनेविषेदोषनआरांणकरवापणु तथायज्ञकरवापणुतथादानदेवापणुतथाधारज्जाएवापणुनेशास्त्रज्ञण
वापणुतथाएवणांवापणुतथाहोमतेकत्थं ॥ १० ॥ ॥ विप्रस्यषणित्यर्चमांएक्तानि ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्नानंसं
ध्याजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् ॥ देवतापूजनंचेतिषट्कर्माणिदिनेदिने ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ अनेपराशरमु
नियेब्राह्मणनांछोनित्यकर्मजेतेकत्थांछे ॥ जेस्नानकरवुंतथासंध्यानोजपकरवोतथाहोमकरवोतथान्नणवुंनणाववुं
तथापित्रिनुतर्पणकरवुं ॥ तथादेवतानिपूजाकरवीएछोकर्मजेतेब्राह्मणनेदिवसेदिवसेकरवानांछे ॥ ११ ॥ ॥ आ
चारमखेसंध्याप्रकारश्लोकः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उत्तमातारकोपेतामथ्यमाक्षुप्ततारका ॥ अभ्यासःसंध्यातःसं
ध्यात्रिधामता ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेआचारमयूखग्रंथनेविषेविप्रनेसंध्याकरवानोप्रकारजेतेकत्थोछेजेता
रायेजुक्तकेतांत एवेद्ववापणुतथाहोमतेकत्थं ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेआचारमयूखग्रंथनेविषेविप्रनेसंध्याकरवानोप्रकारजेतेकत्थोछेजेता

सार

॥ ३२ ॥

केतांताराआगतां संध्याकारे एवापि जेसंध्यातेजेतेमध्यमकहिछे ॥ अनेसूर्येसहितकेतांसूर्यउग्याकेडेसंध्याक
 रिपरवारेएजे संध्यातेजेतेअधममानिछेएविरित्येप्रातःकालनिसंध्याजेतेत्रणप्रकारनिमानिजे ॥ १२ ॥ ॥ स्कां
 देनारदंप्रतिनारायणवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अध्यापनं याजनं च विशुद्धाच्च प्रतिग्रहः ॥ विप्रस्य जीविकाप्रो
 क्ता तत्र त्यात्वापदिता ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेस्कंदरां एनेविषेब्राह्मणनिजेजीविकादारेदेदाइदजिप्रत्ये
 नारायणजेतेकेछे ॥ जेअणववुंतथायज्ञकराववोतथाविशेषपणेकरिनेपवित्रएवोजेमनुष्यतेथकिदानसेवुंएअथ
 एवेदेवाएनेजीववानिजेदरितेजेतेकहिछे तेमांपवित्रजनथकिप्रतिग्रहकरवोएजेछेदिवृत्तितेतोआपत्कालमां
 कहिछे ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ याजनेऽध्यापनेवापि दोषदीर्घाः ॥ ॥ ॥ यस्तस्यान्यापिविहितावृत्तिरस्ति चतु
 र्विधा ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेयज्ञकराववोनेअणवतेनेविषेपणजेदोषनोजोनारोकेतांयज्ञकराव्याथितथा
 अणव्याथिजेपेदारथायतेणेकरिनेजेदेहनिर्वाहनेकरतोएवोजेब्राह्मणनेमध्येश्रेष्ठब्राह्मणतेनिबिजिपणच्यारप्रकार
 निवृत्तिजेतेकहिछे ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शिखोच्छ्रान्त्ययाञ्चाचशास्त्रीनंचोचिताकृषिः ॥ श्रेयसीपूर्वपूर्वा
 ब्रह्मातव्याद्विजसत्तमैः ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ तेकेईतोक्षेत्रमां एवेदेवाएनेमध्यश्रेष्ठएवाजेब्राह्मणतेमणेएकविजाथिपूर्वनिवृत्तेजेतेश्रेष्ठजाणवि ॥ १५ ॥
 ॥ ग्रंथांतरेचोक्तम् ॥ ॥ देवोमुनिर्द्विजोराजावैश्यशूद्रविडालकाः ॥ पशुमर्त्येद्यश्च चांडालो विप्रादशविधाः स्मृताः ॥

नंतएवोजेपुरुषोत्तमहुंतेमुंथकिपणजेब्राह्मणुंनेकांईमागवाजोग्यनथि ॥ तांतेब्राह्मणुंनेविजुंजेराज्यादिकतेणे ॥ १ ॥
 १. प्रयोजनछेकांईपणनथितेब्राह्मणकेवाछेतानथिहुंविनाविजुंकांईधनजेमनेएवानेमारेविषेअक्तिनाकरनाराएवा
 छे एवाजेब्रह्मणतेथकिविजुंकांईअतिशेअष्टएवुंहुंजेतेनथिदेखतो ॥ १९ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवोजेएकांतिक
 धर्मतेनाप्रवर्तकएवाजेश्रीसहजानंदस्वामीतेमनाशिष्यएवोजेहुंवलरामदासमुनितेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामि
 निआज्ञायेकरिनेकस्योएवोजेविवेकसारनामंग्रंथतेनेविषे ब्राह्मणनांलक्षणनेमाहात्म्यनिरूपणकस्युंएनामेछतुंप्रक
 रणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ६ ॥ ॥ अथधर्मज्ञानस्वरूपादिप्रतिपादिकाःस्मृतयः ॥ तत्रधर्ममूलसदाचारलक्षणमुक्तंका
 शीखंडे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ विद्वेषरागरहिताअनुतिष्ठंतियमुने ॥ विद्वांसस्तंसदाचारंधर्ममूलंविदुर्बुधाः ॥ १ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेधर्मनुजेस्वरूपतेनेप्रतिपादनकरनाराजे श्लोकतेमनेअर्थेसहितलिखुंछुं ॥ तमांधर्मछेमूलजेनु
 एवोजेसदाचारतेनुलक्षणजेतेकाशीखंडनेविषेकस्युंछे ॥ जेपरस्परवैरनेपदार्थनेविषेजेआसक्तितेणेरहितएवाजेज्ञा
 नवानपुरुषतेजेतेजेनेपाळेछेकेतांजेधर्मनुआचरणकरेछे ॥ तेनेडायापुरुषजेतेधर्मछेमूलजेनुअथवाधर्मनुमूलए
 वोसदाचारजेतेनेजांणेछेकेतांकेहेछे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रथमंधर्मसर्वस्वंप्राक्तायन्नियमायमाः ॥ अ
 तस्तेष्वेववैयलःकर्तव्योधर्ममिच्छता ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेकारणपणामाटेनियमनेयमजेतेधर्मतेज
 छेसर्वद्रव्यरूपजेमांएविरित्येप्रथमथिजकल्याछेतेकारणपणामाटेधर्मनेइच्छतोएवोजेमनुष्यतेणेतेनियमनेयमपा
 लवातेनेविषेयलजेतेकरवो ॥ २ ॥ ॥ तेचोक्ताएकादशेअगवतोद्धवंप्रति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अहिंसास

विवेक
॥३४॥

त्यमस्तेयमसंगोद्वारसंचयः ॥ आस्तिक्यं ब्रह्मचर्यं च मौनं स्यैर्यक्षमात्रयम् ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते अहिं
सादिक जे वारय मने शौचादिक जे वार नियम ते जे ते एकादशने विषे न गवाने उद्धव जिप्रत्ये कत्या ॥ जे हे उद्धव जिप्रत्ये क
मवचने करि ने कोई जिव निहिंसा जे ते न कर विने पोतानो तथा पार के द्रोहे र हित एवुं सत्य बोखवुं ने चोरि न कर विने मायिक
पदार्थ ने विषे आसक्ति न राखव ने अकार्य ने विषे लज्जा ने पदार्थ नो संचय न करवो ॥ अने सत शाखना वचन ने विषे आस्ता
पणु ने पोताना धर्म प्रमाणे ब्रह्मचर्य राखवुं ने मौन पणु ने स्थिरता पणु ने समर्थ थका क्षमाराख विने मारि उपासना ये करि
ने नियम पणु एबार जे ते यम कत्या छे ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यं मदर्चनम् ॥ तीर्था
टनं परार्थे हातुष्टिराचार्यसंवनम् ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देहे करि ने ने मने करि ने पवित्र रहे ॥ एबे प्रकार नु शौच
ने जप करवो तथा तप कर ॥ ने होम करवो ने सत शाखने विषे श्रद्धा राख विने अतिथि निसेवा कर विने मारु पूजन करवुं ॥ त
था तीर्थ प्रत्ये जावुं ने परने अर्थे क्रिया कर विने संतोष रहवो ने पोतान आचार्य जे ते मनि सेवा कर वि एबार जे ते नियम क
त्या छे ॥ ४ ॥ ॥ ग्रंथांतरे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सुखमेवेष्टितं लोके सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ तन्मूलं तु स्मृतो
धर्मस्तरक्षेद्यत्नतस्ततः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ग्रंथांतर ने विषे पण धर्म पाखवानु कलुं छे जे आलोक ने विषे सर्वे जे
देह धारि प्राणि मात्र ते मने सुख जे ते छि त छे ॥ अने ते सुख नु मूल तो धर्म जे ते कत्या छे ते माटे दाख डे करि ने म
मने ते धर्म जे ते निरक्षा कर वि ॥ ५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न जातु कामान्न च यान्न लोनाद्धर्मं जत्या ॥ ॥ तस्य ॥ पेहे तो ॥ ६
अर्थः ॥ ॥ अने विषय नो गनि इच्छा हे माटे पण क्यारं य धर्म नो त्याग न करवो ने न य हेतुं माटे के तांतुं तारो धर्म मुकि दे ने

सार

॥३४॥

हितोमारिनांखिश् एतद्वै विवरावेतोयपणतेविकेकरिणे लोत्ता नो धर्मनमुकवाने लोत्तहेतुमाटेकेतांतु धर्मनेमुकिदेतो
 आटसारूपैयातुने आपिये एमकोइककहेतांतेरुपैया आदिकनेलोत्तेकरिनेपण धर्मनो त्यागन एतो अनेपोताने जाव
 वामाटेपण धर्मनो त्यागन एवो ॥६॥ ॥ पराशरगीतायांचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मादपेतं यत्कर्म यत्तपस्यान्म
 हाफलम् ॥ न तत्सेवेत मेधावान् ॥ इति मिहोच्यते ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने पराशरगीताने विषेकलुंछे जे धर्म थकि प
 ढ्यु एवु जे कर्म ते कर्म जे ते जो पण मोटु छे फल जे मां एवु होय तोयपण ते कर्मने डायो पुरुष जे तेन करे केम जे आलोकने विषे
 धर्म रहित जे कर्म करवुं तेने पोतानु करे एतं थिकेता ॥ ७ ॥ ॥ दशमे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्योपि धर्म रक्षायै देहः
 संभ्रियते मया ॥ विरामायाप्यधर्मस्य काले प्रचवतः क्वचित् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दशमस्कंधने विषे कलुंछे जे कोइ
 कसमयने विषे उत्पन्न थातो जे अधर्म तेना नाशने अर्थे तथा धर्म नीरक्षा करवाने अर्थे हुं जे ते बिजो अवतार पण धारण क
 रने अवतार धारण करिने अधर्मनो नाश करवुं ते धर्म निरक्षा करवुं ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्मन् धर्मस्य कालेऽहं कर्ता
 तदनुमोदिता ॥ तच्छिक्षयन् लोकमिममास्थितः पुत्रमाखिदः ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेना दर्जा प्रत्ये श्री कृष्ण जगवान कहे छे हे
 ब्रह्मन् पुत्र हे नारद हुं जे ते वर्णाश्रम संबंधि जे धर्म तेनो काळुं ने तेना आचरण नो करनारो छुं ने ते धर्म नुं जे आचरण करे ते
 ने जो ने जे प्रसन्न थाउं एवो छुं तेम ते आलोकने जे धर्म शीखाववो तेने अर्थे हुं जे ते ते धर्मने आश्रय छुं पुरि ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धर्म नथि पासता एवा जे जन ते तो जगवान ना द्वेषि छे एमहा
 द्वेषिणो ज्ञेया धर्मार्थं जन्म यद्दरे ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धर्म नथि पासता एवा जे जन ते तो जगवान ना द्वेषि छे एमहा

विवेक
॥ ३५ ॥

सार

रितस्मृतिमांकल्युच्छे ॥ जेपोतानां जेधर्मतेनो त्याग करिने हेरुधन हेरुधन एविरित्येकेनाराछे केतं परस्त्रिनोसंगनकरवा
इत्यादिक जेपोतानां धर्मतेनो पाक्षतानथिने मुखे करिने तो हेरुधन हेरुधन एमन्नजनकरेछे एवाजे मनुष्यतेने तो जगवा
ननाशत्रुजांणवापणन्नक्तनजांणवाकमजेतां जकारणपणामाटे धर्मनुजे स्थापनकरवुं तेने अर्थे जगवाननां जन्मजे
तेछे कतां धर्मपालवां एजजगवाननुगमतुतेनो करतानथि नेउपरथि ठालि चत्तिकेरेछे माटे ते जगवाननाशत्रुजांण
वा ॥ १० ॥ ॥ तत्त्वनिबन्धे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वधर्माचरणं शक्त्या विधर्माच्च निवर्त्तनम् ॥ इन्द्रियाश्च विनिग्राहः सर्वथान
त्रयं त्यजेत् ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तत्त्वनिबन्धने विषे गोस्वामिये पणत्रणवानां नो क्यारेय त्यागनकरवो एमकल्युच्छे
ते कियां तो एकपोताना सामर्थ्यप्रमाणे करिने वर्णने आश्रमने घटित एवो जेपोतानां धर्मतेनु आचरणकरवापणने बि
जुं परस्त्रियुं नासंगकरवा तथा मद्यमांसनुं नक्षणकरवुं तथा जुगदुरमं एन्नादिक जे अधर्म तेथ किनिवर्त्तिपां मवाप
णुं नेत्रिजु इन्द्रियोरूपि जे घोडा ते मने पंचविषयमांथि नियममां राखवापणुं एजे त्रणवानां तेनो सर्व प्रकारे करीने क्यारेय
त्यागनकरे कतां अमारा आश्रित जे तेपोताना धर्मने पाले अधर्म मार्गे क्यारेय नचालेने इन्द्रियोरूपि घोडाने नियममां रा
खे पण विषयमां छुटानमुके ॥ ११ ॥ प्रथमे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तपःशौचं दया सत्यमिति पादाः प्रकीर्तिताः ॥
अधर्माश्चैस्त्रिणां स्मयसंगमदैस्तव ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे प्रथमस्कंधने विषे धर्मने अधर्मनु स्वरूप जे ते
ने परिक्षितराजा जे ते धर्म प्रत्येक हेछे ॥ जे तपशौचदयाने सत्य एच्यारधर्मना पगजे ते कल्याछे ते मां हे धर्म तपशौचने दया
एजे तमारा त्रणपगते जे ते तो विस्मय तथा विषयने विषे जे आसक्ति तथा मद एजे त्रण अधर्मना पगते मणे नांगिनां स्या

॥ ३५ ॥

छे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यं निर्वर्तयेद्यतः ॥ तं जिघृक्षत्यधर्माऽयमनृतं नैधितः कलिः ॥ १३ ॥
 अर्थः ॥ ॥ अने हे धर्म हमणां कलियुगने विषेतमारो सत्यरूप जे पगते जे ते व ते छे ने जे सत्यरूप जे पगते ए करिने ॥ ॥ इदानीं धर्मपादस्ते सत्यं निर्वर्तयेद्यतः ॥ तं जिघृक्षत्यधर्माऽयमनृतं नैधितः कलिः ॥ १३ ॥
 रा आत्माने धारि रत्ना छे अथवा धर्मवाला पुरुष जे ते तमने धारे छे ॥ ते जे तमारो सत्यरूप जे पगते ने जुठु बोझ वुंते ए करिने
 वर्धि पांमतो एवो जे कलिरूप अधर्म ते जे ते ग्रहण करवाने इच्छे छे ॥ १३ ॥ ॥ एकादशे जनकं प्रतियोगेश्वर वचनम् ॥
 श्लोकः ॥ ॥ धनं च धर्मैकफलं यतो वै ज्ञानं स विज्ञानमनुप्रशांति ॥ गृहेषु यं जंतिकले वरस्य मृत्युं न पश्यंति दुरंतवीर्यम् ॥ १४ ॥
 ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकादशने विषे जनकराजा प्रत्ये योगेश्वर जे ते धन जे तेने धर्मने अर्थे नथि वावरता एवा जे पु
 रुष ते मने काल निवि छे एम के छे जे धर्म थकि विज्ञाने सहित एवु ज्ञान जे तेने निश्चे थाय छे अने ते जे ज्ञान तेने के डे अतिशे शां
 ति जे ते थाय छे ए विरत्ये ज्ञानादिक नु कारण एवा जे धर्म ते जे छे मुख्य फल ते जे नु एवुं जे धन तेने जे घरांने विषे जां डे छे कतां
 न गवान तथा न गवान ना न जे ते मने अर्थे वावर वा जां ग्य एवुं जे द्रव्य तेने पोता नि लोकने विषे आवरु वधारवाने अर्थे
 ना त्यजा त्यने विषे खरचे छे ने न गवानने अर्थे नथि वावरता एवा जे अज्ञानि पुरुष ते जे ते अतिशे छे सामर्थ्य ते जे नु एवा जे
 पोताना कले वरनो मृत्यु तेने नथि जोता के तां ते मनुष्य एम नथि जां एता जे अमे मरि जासुं ॥ १४ ॥ ॥ एकादशे ज्ञानस्वरूपा
 दिक मुद्गवं प्रति न गवान् वक्ति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ केवल्यं सात्विकं ज्ञानं रजो वै कल्पिकं तु यत् ॥ प्राकृतं तामसं ज्ञानं मन्निष्ठं
 निर्गुणं स्मृतम् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान नुं जे स्वरूपादिक तेने एकादशने विषे न गवान जे ते उद्भव जि प्रत्ये कहे छे ॥ हे उ
 द्भव जि शुद्ध एवुं जे जीव नु स्वरूप जां एवुं ते जे ते सात्विक ज्ञान कल्युं छे ने मायिक एवा जे देव मनुष्यादिक न दते मनु जे पृथक

[illegible]

1. **Author(s)**: [Name(s)]
 2. **Title**: [Title]
 3. **Journal**: [Journal Name]
 4. **Volume**: [Volume]
 5. **Issue**: [Issue]
 6. **Year**: [Year]
 7. **Pages**: [Page Range]
 8. **DOI**: [DOI Number]
 9. **URL**: [URL]
 10. **Abstract**: [Abstract Text]
 11. **Keywords**: [Keywords]
 12. **References**: [References]

21 3E H

नेपोतानास्वरूपनुविज्ञानकहिनेहवेपोतानुसर्वनेविषेअन्वयव्यतिरेकपणेकरिनेवर्तवारूपजविज्ञानतेनेकेहेछे ॥ हेउ
इवजिआजगतनिउत्पातियगमोहोचनेजगतनशथाशे तेसमयनेविषेअन्वयव्यतिरेकपणेकरिनेवर्तवारूपजविज्ञानतेनेकेहेछे नेआज
गतनिस्थितिः मयनेविषेसृज्यजेवैराजपुरुषतेथकिंसृज्यजेब्रह्मादिकविश्वतंप्रत्येजंअंत्यामिपणेकरिनेअन्वयपणा
नेपांमेछे अनेपाछोफरिनेतेजगतनोप्रलयथयेसतेजेव्यतिरेकपणेकरिनेशेषरहेछेतेजस्वरूपजेतेसतछेकेतांआजम
तनिस्थातेसमयनेविषेअन्वयपणेकरिनेदिवाप्याथकापरमात्माजेतेपोतानाधाममां व्यतिरेकपणेकरिनेदिव्यमुक्ति
मानरेहेछेनेजगतनोप्रलयथयाकेपणपोतानाधाममारहेछेजेनेअन्वयव्यतिरेकपणेसमऊवोतेनेपणतमेजे
तेविज्ञानांणो ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ योविद्याश्रुतसंपन्न आत्मज्ञानानुमानिकः॥ मायामात्रमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं च
मयिसंन्यसेत् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेउइवजिज्ञाननेशास्त्रतेमणसंपन्न एवोजेआत्माज्ञानिपुरुषतेजेतेपरोक्ष
ज्ञानेरहितथकोआजगतजेतेनेमायामात्रएवुंजांणिनेज्ञानजेतेनेसम्यक्प्रकारेविषेमुकेकेतांज्ञानेकारनेमारोअ
नुभवकरेपणनाशवंतएवुंजेजगततेनोअनुभवकरेनहि ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानिनस्त्वहमेवेषः स्वार्थे हितु
श्च संमतः ॥ स्वर्गश्चैवापवर्गश्च नान्यो र्थो महतो ह्येतद् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ केमजेज्ञानिन्नजेतेनेतोपोतानेइ
छितएवोजेस्वार्थनेहेतुतेरूपजेतेहुंजमानवाजोग्यछूं ॥ अनेतत्पदेक्षतेरूपपणहुंजमानवाजोग्यछूं पणमारावि
नातेज्ञानिन्नजेतेनेबिजोपदार्यजेतेप्रियनथि ॥ २० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानविज्ञानां हि द्वाः पदं श्रेष्ठं विदुर्मम ॥
ज्ञानी प्रियतमो ऽतो मे ज्ञानेना सौ विभर्ति मां ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेज्ञाननेविज्ञानेकरिनेसारिपेठेसिद्धथया

विवेक
॥ ३७ ॥

एवाजमाराएकांतिकज्ञाने जे ते मारुं श्रेष्ठ एवंपद जे मारुं ब्रह्मपुरधाम तेने पां मेळे ॥ अने अज्ञानि नक्त जे ते ज्ञाने करिने
मुने धारण करे छे माटे ज्ञानि नक्त जे ते मुने अति शेवा लोछे ॥ २१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तपस्तीर्थजपोदानं पवित्राणीतरा
णि च ॥ नासं कुर्वन्ति तां शुद्धिं या ज्ञान कलया कृता ॥ २२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञान जे तेने श्रेष्ठ पणु के हे छे ॥ हे उद्धव जित
पतीर्थ जपने दांन अने विजं पण जे पवित्र वस्तु ते सर्वे जे ते मारा स्वरूप नु जे ज्ञान तेनो लेश तेणे करि ए वि जे शुद्धि ते शुद्धि जे
तेने संपूरण नथि करतां कितं मारा स्वरूप ना ज्ञान नो लेश तेणे करि ने जे मोक्ष रूपी सिद्धि थाय छे ते सिद्धि ने तो ते तप आदि क
एकेय करवान थि समर्थ थातां ॥ २२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्माज्ज्ञानेन सहितं ज्ञात्वा स्वात्मानमुद्धवः ॥ ज्ञानविज्ञान
न संपन्नो न जमां न क्ति न्नावितः ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण पण माटे हे उद्धव जि ज्ञान ने विज्ञान ते मणे जुक्त ने मारि
न क्तिये करिने शुद्ध थया एवा ते जे ते पोतानो अंतर्था मि एवा जे हुं ते मुने ज्ञाने सहित जांणि ने नजो ॥ २३ ॥ ॥ श्लोकः ॥
ज्ञानविज्ञानयज्ञेन मामिष्ट्वात्मानमात्मनि ॥ सर्वयज्ञपतिं मां वै संसिद्धिं मुनयोगमन् ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
सर्वे मुनि जे ते पण ज्ञान जे प्रकृति पुरुषादिक नारूप ने जांण वं ने विज्ञान जे मारा स्वरूप ने यथार्थ पण स मऊवुं ते रूपी जे ज
ज्ञ तेणे करि ने सर्वे यज्ञ नो पति ने जीवने विषे अंतर्था मि थ न्ने ततो एवा जे हुं ते मुने यजि ने संसिद्धि जे सर्व प्रकारे करि ने पां
मवा जो ग्य जे हुं ते मुने पां मता हवा ॥ २४ ॥ ॥ चतुर्थे रुद्र वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रेयसामिह सर्वेषां ज्ञानं निः
श्रेयसं परम् ॥ सुखं तरति दुष्पारं ज्ञानं नौर्व्यसना एवम् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे चतुर्थ ने विषे ज्ञान जे श्रेष्ठ पणु ते
ने रुद्र जे ते के हे छे ॥ हे राजन् आ लोक ने विषे सर्वे कल्याण नां जे साधन ते मने मध्ये ज्ञान जे ते सर्वोपरि श्रेष्ठ कल्याण नुसा

सार

॥ ३७ ॥

धनछे ॥ केमजेआसंसाररूपिसमुद्रतरवानेअर्थेज्ञानरूपछे नावजेनेएवोजेपुरुषतेजेतेदुखेकरिनेनतरायएवोजेना
नाप्रकारनाछेदुःखजेमांएवोजेसंसाररूपीसमुद्रतेनेसुखेकरिनेतरेछे ॥ २४ ॥ ॥ सप्तमबाखकान्प्रतिप्रह्लादवच
नम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानंतदेतदमलंदुरवापमाहनारायणोनरसखः किलनारदाय ॥ एकांतिनां न्नगवतस्तद
किंचनानं पादारविंदरजसाप्लुतदेहिनां स्यात् ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसप्तमनेविषेबाखकप्रत्येप्रह्लादजिजेते
ज्ञानिपुत्ररंपराकेहेछे ॥ हेबाखकोतमेएमकेहेताहोजेअज्ञानतमेक्यांथिपांम्यातोत्यांहुंतमनेकहुंछुं जेदुःखेकरिने
पणनवमायनेनिर्मलएवुंजेएज्ञानतेज्ञानजेतेनेनरनासखाएवाजेनारायणतेजेतेनिश्वेनारदजिनेकेताहवानेतेनारद
जियेमुनेकहुंछेतेमेतमनेकहुं ॥ अनेतमेएमनजंणशोजेअज्ञानसर्वेनेक्यांथिथायकेमजेतेज्ञानजेतेतोअकिंचन
एवाजेन्नगवाननाएकंतिकन्नतेमनाचरणारविंदुछे रजतेनेविषेजेनाथाकेतं न्नगवाननाएकांतिकन्नक्तनिसे
वाकरताएवाजेदेहधारिजीवतेमनेथायछे ॥ २५ ॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ज्ञानंधर्मोद्भवंसाक्षाज्ज्ञा
नाद्वैराग्यसंभवः ॥ वैराग्यात्परमं ज्ञानं परमार्थप्रकाशकम् ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तस्य योगसिद्धिर्द्विजोत्तमाः ॥ २६ ॥ ॥
अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विज्ञाननित्यत्तिनेज्ञाननिप्राप्तिग्रंथांतरनेविषेकहिछे जेज्ञानजेतेकेवुछेतोधर्मपाखवाथकिछेउ
त्पत्तितेजेनिएवुंछेनेसाक्षातएवुंजेएज्ञानतेथकिवैराग्यनित्यत्तिजेतेछे अनेवैराग्यथिपणश्रेष्ठनेपरमअर्थनुप्रकाश
करनारुंएएज्ञानजेतेछे माटेहेबाखणनेविषेश्रेष्ठएवाब्राह्मणोज्ञाननेवैराग्येयुक्तएवोजेमुल्लेखेछेहोपदिशिजे
तेथायछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नां नाज्ञानविज्ञाने मोक्षस्याधिगमां न वेत् ॥ न विना गुरुसंबंधाज्ज्ञानस्याधिगम

विवेक
॥३८॥

स्तथा ॥ २७ ॥ ॥ इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यबलरामदासमुनिना सद्गुरुश्रीगुणातीतानंद
दस्वाम्याज्ञयारुते विवेकसारधर्मज्ञानस्वरूपादिनिरूपणं नाम सप्तमं प्रकरणम् ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ज्ञान
ने विज्ञान विना जीवने मोक्ष निप्राप्ति जे ते जे मन थियाति ते मगुरुना संबंध विना केतां सारा ज्ञानि गुरु कस्या विना ज्ञान नि
प्राप्ति जे ते याति न थि मां ज्ञान पं मवाने अर्थे गुरु जे ते रारा ज्ञान वा ला करवा ॥ २७ ॥ ॥ ए विरिं छिं छिं एवो जे एकां
तिक धर्म तेना प्रवर्त विनारा जे श्रीसहजानंदस्वामि ते मनोशिष्य एवो जे हुंबलरामदासमुनि ते ए सद्गुरुश्रीगुणातीतानंद
स्वामि नि आज्ञा ये करि ने कस्या एवो जे विवेक सार तेना मे ग्रंथ तेने विषे धर्म ने ज्ञान नं स्वरूपादिक निरूपण कस्या तेना मे
सात मुं प्रकरण जे ते संपूर्ण थयुं ॥ ७ ॥ ॥ अथ वैराग्य प्रतिपादिकाः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तं प्रश्नो विदुः ॥ ॥ श्लोकः ॥
यः स्वकात्परतो वेह जात निर्वेद आत्मवान् ॥ त्रिदिव्य हरिं गेहात्म ब्रजेत्स नरोत्तमः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे वैराग्य
ने प्रतिपादन करणारा जे श्लोक ते मने अर्थे सहित हुं जे ते लिखुं छुं ॥ ते मां प्रथम स्कंध ने विषे विदुरजिये धृतराष्ट्र प्रत्ये कथुं
छे ॥ हेराज आत्मज्ञानि एवो जे गुरु ते जे ते पोतानि मे ले अथवा कोइ कने उपदेश करि ने आलोकने विषे उपज्यो छे वैरा
ग्य ते जे ने एवो थ को जे पोताना हृदय ने विषे नगवान ने धारि ने पोताना धर थ किचा लिनि कसे ते पुरुष जे ते नर ने मध्ये उत्तम
जाणवो ॥ १ ॥ ॥ स्कांदोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ इत्थं प्रज्ञोः काक्ष शक्त्या लयैरेतैश्चतुर्विधैः ॥ असद्गुत्वाऽखिलां
तत्रारुचिर्वैराग्यमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंद पुराण ने विषे वैराग्य नुलक्षण कथुं छे जे ए प्रकारे नगवान नि
काक्ष शक्तिये करि ने थया एवा जे नित्य प्रलय नैमित्तिक प्रलय प्राकृत प्रलय ने आत्यंतिक प्रलय एव्यार प्रकार ना जे प्रलय

सार

तेमणेकरिने समग्रअसत्यजांणिनेकेतांसर्वेमायिकएवाजेलोकजोगादिकतेमनेनाशवंतनेकाकविष्टातुह्यतुच्छस
 मज्जिनेसर्वेलोकजोगादिकमांजेअरुचितेजतेवैराग्यकहियेछये ॥ २ ॥ ॥ विदुरनीतौचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
 महाबलान्पश्यमहानुजावान्प्रशास्यन्मिधनधान्यपूर्णम् ॥ राज्यानिहित्वाविपुलांश्चजोगान्गतान्नरेंद्रान्वशमंत
 कस्य ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविदुरन द्विद्वेष्टिषेविदुरजियेजीवने वैराग्यपांमवानेअर्थेकत्युछे ॥ हेराज मोटुंछे
 बलजेमनुनेमोटोछेमहिमाजेमनोएवाजेमोटाराजातेजेतेधने करिनेधान्येकरिनेपूर्णएवीजेपृथवीतेनिशिद्धाकरिने
 नेपछेतेपृथवीनाराज्यनोत्यागकरिनेतथामोटाजेजोगतेमनोत्यागकरिनेकालनेवशयैजाताहवातेनेतुजेतेजो ॥ ३ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ नृत्तं पुत्रं दुःख पुष्टं मनुष्या उल्लिप्य राजन् स्वगृहान्निर्हरंति ॥ तं मुक्तकेशः करुणं रुदंतं श्रिता मध्ये काष्ठमि
 व क्षिपंति ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराजन दुःखेकरिनेपे षण्णकस्योएवोजेपुत्रतेजारेमरिजायछेतारेतेनेमनुष्यजेतेपो
 तानाघरयकिछेदेमशानमांबालवालेईजायछेने तेमनुष्यजेतेमूत्रछेदेजजेमनानेकरुणायेसहितजेमहोयतेमरो
 ताथकातेपुत्रनेचित नामध्यनेविषेकाष्टनिपेठेनांखिदेईनेबालिदेछे ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्योधनं प्रेतगतस्य
 जुंक्ते वासांसि चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाच्यामयं सहगच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेमारंगयोएवोजेपुरुषतेजेधनतथावसतेनेबिजोजोगवेछे अनेतेनाशरीरनाजेत्वचामंसादेकधातुतेनेअग्नि
 अथवापक्षितेजोगवेछेअनेएजेपुरुषतेपुण्यनेपापतेणेकरिनेवीटांणोथकोतेपुण्यपापेसहितपरलोकनेविषेजायछे ॥
 ॥ ५ ॥ ॥ एकादशेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्यानिर्वणं चित्तायागीतं शृणु यथा मम ॥ निर्वेद आशापाशानां पुरुष

विवेक
॥३९॥

स्ययथात्यसिः॥ नत्थंगाजातनिर्वेदोदेहबंधं जिहासति॥६॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने एकादशने विषे कंठे हे पाण्डु जडु वै
राग्ये जुक्त छे चित्त जे नुं एवी जे ते पिंगला ते नुं जे गीत ते नुं जे ते मुथ किय थार्थ पणे सांचल्या अने गुरुपने आशारूप जे पाश
ते नुं छे दवाने विषे वैराग्य जे ते तरवा ॥६॥ ॥ कंम जे न थि उत्पन्न थयो वैराग्य जे ने एवो जे गुरुप ते जे ते देहना बंधन ने त्या
ग करवाने न थी इच्छतो॥६॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ नूनं मे न गवान्प्रीतो विष्णुः ॥ निर्वेदो यं दुराशायाय मे
जातः ॥७॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने शुभ्र एवुं जे कांई कर्म तेणे करि ने विष्णु एवा न गवान जे ते मुनं निश्चे प्रसन्न
थया जे कारण पणामाटे दुष्ट छे आशा जे ने एवी जे हुं ते मुने सुख ना आपनारो एवो जे आवैराग्य जे ते उत्पन्न थयो छे माटे
मारु मां दुःखाग्य छे ॥७॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ मैवस्युर्मदं चाग्यायाः क्लेशानिर्वेदहेतवः ॥ येनानुबंधं निर्वृत्य पुरुषः ॥
ति॥८॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने जो हुं चाग्य हीन हउं तो वैराग्य ना हेतु एवा जे क्लेश ते जे ते मुने न होय अने जे वैराग्ये करि ने पुरुष
जे ते देहगेहादिक रूप जे बंधन ते नो त्याग करि ने शांति ने पां मे छे ॥८॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ तेनोपाकृतमादाय शिरसा ग्राम्यसं
गताः ॥ त्यक्त्वा दुराशाः शरणं ब्रजामितमधीश्वरम् ॥९॥ ॥ अर्थः॥ ॥ एकारण पणामाटे ते न गवान तेणे कस्यो एवो जे
वैराग्य रूप उपगार ते ने मस्तक वते ग्रहण करि ने हुं जे ते ग्राम्य एवा जे नर ने विषय ते ने विषे रहि एवि जे दुष्ट आशा ते मनो त्या
ग करि ने सर्व ना नियंता एवा जे न गवान तेना शरण ने पां मिछूं ॥९॥ ॥ वृद्ध चाणक्यो वदति ॥ ॥ श्रुतं यन्न
विरघ्यात् धर्माय न शांतये ॥ किं तेन पठितेनापिका कवा शितमेव तदिति ॥१०॥ ॥ अर्थः॥ ॥ हवे चाणक्य ऋषि जे
ते वैराग्य रहित जे न एखा ते मनि निंदा करे छे ॥ जे शास्त्र नुं जे न एवा पणु ते जे ते जे न एवा नाराने वैराग्य पां मवाने अर्थे तथा

सार

॥३९॥

धर्मपाक्षवानेऽर्थे तथा शांतिपांमवानेऽर्थे नथिथातुं केतांशास्त्रपुराणनेऽन्तरादिकग्रंथतेमनेऽज्ञिनेपणजेनाऽन्तरमावैराग्यधर्मनेशांतिआदिकसारागुणनथि आवताते तेजेऽज्ञवापणुतेणेकरिनेतेऽज्ञनारानेशोक्षाऽन्ययोकांइ नथयोतारेतेचातुरिकरिनेरुदुबोसवाशिख्यातेशुंक्षाऽननहि तांतेजेऽज्ञवापणुतेजेतेतोकाकनुजेबोसवापणुतेजेबु जछेकेतंऽज्ञिनेवैराग्यादिकसारागुणतोशि ज्ञानाहं नेउपस्थथिचतुरायेकरिनेबोसवाशिख्यातेतोकेवलकाकचा रिजांणवि॥१०॥ ॥ग्रंथांतरेषुचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥दोषदर्शीऽज्ञवेत्तत्रयत्ररागःप्रवर्तते॥अनिष्टवद्भि तंपश्येत्तथाक्षिप्रं विरज्यते॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥माटेग्रंथांतरनेविषेपणवैराग्यपांमवानिरितिजेतेकहिछे॥जेप दार्थनेविषेपोतानेअतिशेऽसासक्तिजेतेथायतेपदार्थनेविषेवैराग्यनेपांमवानेइच्छतोएवोजेपुरुषतेजेतेदोषनोजो रोथाय॥अनेतेजेपदार्थतेनेनिश्चेकेवलदुःखरूपनेतुच्छएवुंजुवे॥तारेतेप्रकारेजोनारोजेपुरुषतेजेतेतेपदार्थमांथित त्कासवैराग्यनेपांमेछे॥११॥ ॥श्लोकः॥ ॥नास्तिविद्यासमंचक्षुर्नास्तिसत्यसमंतपः॥नास्तिरागसमंदुःखं नास्तित्यागसमंसुखम्॥१२॥ ॥अर्थः॥ ॥माटेविद्यासमानविजुनेत्रजेतेनथिनेपोतानोनेपारकोद्रो नथायए वुंजेसत्यवचनबोसतेसमानविजुतपजेतेनथि॥अनेपदार्थनेविषेजेप्रीतितेसमानविजुदुःखजेतेनथिनेबंधनकारि सर्वपदार्थनोत्यागकरवोद्वेष्टानाबेजुसुखजेतेनथि॥१२॥ ॥श्लोकः॥ ॥जोगेरोगजयंसुखेक्षयजयंवित्तेऽग्नि नूननृद्वयंदास्येस्वामिजयंजयेरिपुजयंवंशेऽप्योषेद्वयम्॥मानेऽस्त्रानिजयंगुणेखलजयंकायेकृतांताद्वयंसर्वनाम जयंसखेजजततोवैराग्यमेवजयन्॥१३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेवैराग्यनुंजनिर्जयणुतेनेवैराग्यवानएवोजेपुरु

विवेक
॥४०॥

पतेपोतानामित्रप्रत्येकदेहं हेमित्रनानाप्रकाराजं जोगतेन विपरागनां नयजेतेरत्यां छेने सुखने विषेनाशपणानि वि
कछेकेतां जे सुखे छे ते रवेनाशनपां मे एम सुखमां पण नयछे नेधनने विषे अग्निनोतथार छानो छे ते ते ते छे
ने दासपणाने विषे स्वामिनिधिक जे ते छे ने जयने विषे हां मावक्षिया शत्रुनिधिक जे ते छे ने साराकुलने विषे व्यञ्जिचारादि
कदोषवाक्षिजे स्त्रीयोते थि छे ते छे ॥ अने मोक्षपने विषे पणको कपोतानुमानं गकरे ते एकां नेपोतानामन
मां खेदपां मवापणुते निधिक जे ते छे ने सारागुणने विषे खलपुरुषनो नयजे ते छे ने देहने विषे काय थकि नयजे ते छे हबे के
टलांक गणावु सर्वेना मरूपने लोकने जोग सर्वे ठां ए नयजे ते छे माटे हे सखे अन्नय एवो जे वैराग्यतेने जतमे जे ते सेवो
केतां सर्वे मायिक सुखनो त्याग करिने जगवानना सुखने अर्थे निर्जय एवो जे वैराग्यतेने तमे पां मोतो महासुखियाथाशो
॥ १३ ॥ ॥ दश मे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नेह चात्यंत संवासः कर्हि चित्केन चित्सह ॥ राजन्वेनापि देहेन किमु
जायात्मजादिभिः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दशमने विषे पण वैराग्यपां ॥ ॥ ॥ हि छे हे राजन् धृतराष्ट्र ॥
संसारने विषे जीवने क्यारे यकोय संघाते नित्ये जे बुरे वापणु जे ते हे तु नथि ॥ अने वक्षिपोतानो जे देहते संघाते पण नित्ये
जे बुरे वापणु नथि रेतु तो स्त्रीपुत्रादिक संघाते न रहे एम ते शुं के बुं छे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एकः प्रसूयते जंतुरेक एव प्र
क्षीयते ॥ एको नु चित्तु दुःखतमे वा एतु दुःखं ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे धृतराष्ट्र ॥ ॥ ॥ जे तो एतु जन्म छे ॥
ने एक क्षोज मरी जाय छे ॥ अने पोते कस्युं जे पुन्यतेने एक क्षोज जोग वे छे ॥ ने पोते कस्युं जे पापतेने पण पोते एक क्षोज जोग
गवे छे ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अधर्मापचितं वित्तं हरंत्यन्येऽपमेधसः ॥ संजो जनीयापदेशैर्जलानी बज्रसौ

सार

॥४०॥

कसः॥ ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अस्पृच्छे बुद्धिजे नि एवां जे मूढपुरुष तेनुं अधर्म करिने जे सुं कसुं एवुं जे धन ते
 ने बिजा जे पुत्र दिजे ते जे ते चरण पोषण करवा योग्य छे एरित्य ने मिशे करिने हरि जाय छे ॥ जे मजदूरे विदेह्यो जे पद
 तेनुं जीवन रूप जे जस तेने ते मत्स्य ना पुत्र हरि छे ते म ॥ १६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गुह्याति यान धर्मेण स्वबुद्ध्या त
 मपंडितं ॥ तेऽकृतार्थं प्रहि एवं ति प्राणारायः सुतादयः ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे धृतराष्ट्र आजीव जे ते जे ने एतो
 मारो छे ए विबुद्धिये करिने अधर्म वते पोषण करे छे ए जे ते ए धन ने पुत्रादिक ते जे ते अविद्वान् ए जे ए पुरुष तेने अक
 तार्थ एवाने जत जां दे छे ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ स्वयं किं विषमादाय तैस्य क्तो नार्थको विदः ॥ असिद्धार्यो विश
 त्यं धं स्वधर्मविः स्वस्तमः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने पे ताना स्वार्थ ने न जां एतो एवो ॥ ने पोतानो जे धर्म ते य कि वि
 मुख एवो ॥ ने अपूर्ण छे ॥ ते थ जे नो एवो जे ए पुरुष ते जे ते पुत्रादिक ना पोषण करिने थ यु जे पाप तेने पोते ज ग्रहण करिने ते
 पुत्रादिके त्याग करी सतो अधर्मा मसनर ॥ ते छे ते श करे छे ॥ १८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्माद्व्यो क भिमं राजन् स्वप्नमा
 यामनोरथं ॥ वीक्ष्याऽऽत्मात्मात्मात्मात्मा मः शांतो न व प्रज्ञो ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण पणामाटे हेराज
 हे धृतराष्ट्र आजे लोक तेने स्वप्नमायाने मनोरथ तुल्य जां इने ने पोतानुं जे मन तेने पोतानि बुद्धिये करिने नियम माराखिने हे
 समर्थ समथा अने शांत था अो ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सुतामहिष्यो न वतो ज्ञातयाऽऽनत्यमंत्रिणः ॥ प्रजाश्रुतु
 काक्षीयानाधुना संतिकाक्षिताः ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हेराज नूत मेराज्य करता ते समय मां थ या जे त मारा पुत्र
 ने त मारि पट्रां णियो ने ज्ञातीने प्रधान ने मित्रिने प्रजा ए सर्वे जे ते काक्षते ए ज्यं त्यां च क्षविनां स्त्र्यामाटे ते सर्वे हमणां कोईये

1189 11

नथि॥२०॥ ॥श्लोकः॥ ॥कालोद्यत्तान्प्रयत्नानां नगवानां श्वरोऽप्ययः॥ प्रजाः कालयते क्रीडन्पशुपालो यथा
पशून्॥२१॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेकालोद्यत्तानामप्येति शेषोद्यत्तानां नगवानां श्वरोऽप्ययः॥ प्रजाः कालयते क्रीडन्पशुपालो यथा
नियममाराखे एवोसमर्थे ने अविनाशि छे ते काल जे ते सर्वजनने ज्यां त्यां चक्षु विनां खे छे के नापेठे तो पशुपाल जे गोवा
द्यते जे मपशुने ज्यां त्यां चक्षु विनां खे छे ते मकाल पण सर्वे ने ज्यां त्यां विखीनां खे छे॥२१॥ ॥श्लोकः॥ ॥मन्ये म
मानुग्रह ईश ते कृता राज्यानुबंधा पगमोयदृच्छया॥ यः प्रार्थ्यते साधु चिरेच्छां विद्वत्सिद्धिं द्यूतिः॥२२॥
अर्थः॥ ॥हे ईश हे भगवन् देव ईश्वर तूने मे मारे आराज्य रूप धन निनिवृत्ति यह ते तो ते मे मारे उपस्थ मोटो अनु
ग्रह करु ओ ए महुं मानुछुं अने साधु के तां सत असतना विवेके जुक्त ने वैराग्य पामिने एकाएकि पणे वनप्रत्ये प्रवेश करवा
ने इच्छता एवा जेमोटा चक्रवर्ति राजा ते पण जेत मारा ए अनुग्रह नी प्रार्थना करे छे॥२२॥ ॥श्लोकः॥ ॥वायुर्य
था घनानी कंठ एतूलं रजांसि च॥ संयोज्या क्षिपते नूयस्तथा नूतानि नूतकृत्॥२३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवे सगां कुटं
बिना संबंध जीवने निरंतर ते तो नथि एम के हे छे॥ जेम वायु जे ते वादलां नो जे समूह ते ने नैलां करिने जुदां करे छे ने जे
एां ने नैगां करिने पाछां जुदां करे छे ने जे नैलां जुदां ते ने नैगां करिने पाछां जुदां करे छे ने जे नैलां जुदां ते ने नैगां करिने
ने जुदि करे छे ते निपेटे सर्व नूतना करनारा जे ईश्वर ते जे ते सर्व नूत प्राणिमात्र ने नैलां करिने पाछां जुदां करिनां खे छे॥
॥२३॥ ॥सप्तमे च॥ ॥श्लोकः॥ ॥नूतानां मिह संवासः प्रपायामिव सुव्रते॥ दैवे नैकत्र नीतानां नीतानां
स्वकर्मभिः॥२४॥ ॥इति विमलैकांतधर्मप्रवर्तक श्रीसहजानंद स्वामिशिष्य साधु बलरामदास निनासः श्रीगु

1149H

एतादृशं दृष्ट्वा याकृतेश्रीविवेकसारेवैराग्यनिरूपणं नाम अष्टमं प्रकरणम् ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेबलि
सप्तमनेविषेकगुणोद्देशे वतेईश्वरजंतेमणेपोतपोतानाकर्मकरिनेएकठेकांणेजेसांकर्यांनेपाछांजुदांकरिनांस्यां
वांजेभूतप्राणिमात्रतेम आद्योक्तनेविषेजेनेदुरेवापणुतेजेतेतोजेमपरवनेविषेपाणिपिवानेजेसांथयांजेम प्यते
मनाजेवुंछेकेतांजेमपरवनेविषेजेसांथयांजेमनुष्यतेपाणिपियनेजुदांजुदांवाह्यं जायछेतेमप्यतेनेजेसायया
जेसीपुत्रादिकसर्वेसंबंधितेजेतेनाशपांमिजायछेपणकोईनिरंतरजेसारितांनथिमाटेतेम अतिशेहेतराखनाहे ॥ ॥

॥ २४ ॥ ॥ एविरंयेद्विद्वद्वेवो जे एकं तिकधर्मतेनाप्रवर्त्तावनाराजे श्रीसहस्राक्षं दृष्ट्वा एतेमदोषिष्येवो जे
लरामदासमुनितेणेसदुरुश्रीगुणातातानंदं दृष्ट्वा विद्वि आज्ञायेकरिनेकस्यो जेआविवेकसारनामेग्रंथतेमांवैराग्यनुनि
रूपणकरुणापेक्ष्या प्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ ८ ॥ ॥ अथश्रीहरेर्नत्तिष्ठतिः स्मृतयः ॥ तत्रोक्तंसप्त

मे ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रवणं कीर्तनं विघ्नोः स्मरणं पादसेवनम् ॥ अर्चनं दनं दास्यं सख्यमात्मानवेदनम् ॥

॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेम प्यमात्रनेपोतानाकद्व्याणनेअर्थेकरवाजोग्यएविजेश्रीहरिनिभक्तिनेनाप्रतिपा
दनकरनाराजेश्लोकतेमनेअर्थेसहितहुंजेतेद्विखुंछुं ॥ तेमांजागवतनासप्तमनेविषेनवप्रकारनाभक्तिनाजेदजेते
त्याछे जेभगवाननीकथासंज्ञवितथाभगवानन कथाकीर्तनकेवांतथाभगवाननिमूर्तिनुस्मरणकरवतथाभ
गवाननाचरणारविंदनिसेवाकरवी ॥ तथाभगवाननिजाकरवितथाभगवाननेवंदनाकरवित
पणुकरवुं तथाभगवाननुसखापणुकरवुं तथाभगवाननेपोतानोदेहअर्पण ॥ १ ॥ ॥ अचिंतुक्तजनोव

विवेक
॥४२॥

क्ति॥ ॥श्लोकः॥ ॥श्रीविघ्नोःश्रवणंपरिक्षिदन्नवद्वयासकिःकीर्तनंप्रह्लादःस्मरणंघ्रिपद्मन्नजनेलक्ष्मीःपृथुः
जने॥ अक्रूरस्त्वन्निवंदनेकपिपतिर्दास्येचसस्येऽर्जुनःसर्वस्वात्मसमर्पणेयद्विरन्नृत्कैवलयमेतेविदुः॥ २॥ ॥अ
र्थः॥ ॥हवतेनवप्रकारनिजेन्नक्तिनेनाजेनवमुख्यअधिकारितेमनेअन्नियुक्तजनजेतेकहेछजेन्नगवाननिकथासां
न्नलवितेमांपरीक्षितराजाजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवा नेन्नगवाननिकीर्तनन्नक्तिनेविषे शुक्रदेवजिजेतेमुख्यअ
धिकाः॥होताहवा नेन्नगवाननिसमरणन्नक्तिनेविषेप्रह्लादजिजेतेःस्यअधिकारिहोताहवा नेन्नगवाननाचरणार
विंदनसेवाकरवितेनेपेयलक्ष्मीजीजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवां नेन्नगवाननिअर्चनन्नक्तिनेविषेपृथुजेतेमुख्यहो
ताहवा॥ अनेहोद्विष्टन्नक्तिनेविषेअक्रूरजिजेतेःस्यहोताहवानेहारेनिदासत्वन्नक्तिनेविषेहनुनाजिजेतेमुख्य
न्नक्तहेताहवा नेन्नगवाननिसस्यन्नक्तिनेविषेअर्जुनजेतेःस्यहोताहवा नेन्नगवाननेसर्वपोतानुधनादिकतथादेह
अर्पणकर्णजेन्नगवाननिआत्मनिवेदनन्नक्तिनेनेविषेयद्विराजाजेतेमुख्यअधिकारिहोताहवाएजेसर्वेन्नजनेजेते
न्नगवान् जेशुद्धस्वरूपतेनेजाणताहवा अथवान्नगवाननाधामनेपंमताहवा॥२॥ ॥नारायणेनोक्तम्॥ ॥
श्लोकः॥ ॥धर्मोज्ञानंचवैराग्यंनृतेर्वैद्यानितत्त्वतः॥अंगानेत्रीण्युत्तमांगदत्त्वादास्यान्यनुक्रमात्॥ ३॥ ॥
अर्थः॥ ॥अनेनारायणमुनिजेतेःएननारायणगीतानेविषेन्नक्तिनांअणअंगजेतेकत्थछेतेकियांतोधर्मज्ञाननेवैरा
ग्यएअणजेतेन्नक्तिजेतेनंमस्तकद्वयनेपगछेनामजेमनांएवांअणअंगजेतेयथार्थपणेकरिने अनुक्रमथकिजांण
वांकेतांधर्मजेतेन्नक्तिद्विष्टन्नक्तिनुद्वयछेनेवैराग्यजेतेन्नक्तिनापगछे॥४॥ ॥दशमेब्रह्मावद

सार

॥४२॥

ति ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्रेयःसुतिं नक्तिमुदस्यते विनोक्लि संतिये केवलबोधलब्धये ॥ तेषामसौ क्लेश एव शिष्य
 तेनान्यथास्थूषतुषावघातिनाम् ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेदशमनेविषेनक्तिनुजेश्रेष्ठपणुतेनेब्रह्मज्ञानेके
 छे ॥ हेविनोकेतं समर्थजेममोटातदावथकीनिऊरणांनीसरेछे ॥ तेमधर्मअर्थकामनेचारप्रकारनिमुक्तिनेज्ञान
 नेब्रह्मज्ञानेवेछेनिऊरणांजेयकिएविजे तमारिन्नक्तिनेनोत्यागकरिनेनेजे रूपकेवलब्रह्मज्ञाननिप्राप्तिनेअर्थ
 जक्लेशनेकरेछे ॥ ते रूपनेब्रह्मज्ञाननिप्राप्तिथीतीनथी ॥ नेकेवलक्लेशजप्राप्तथायछे ॥ जेमस्थूषएवांजेशाख्यनांफो
 तरांतेनाखांडनाराजेपुरुषतेमनेचोखानिप्राप्तिनथीथाती ॥ नेकेवलक्लेशजथायछे ॥ तेमतमारिन्नक्तिनोत्यागकरि
 नेब्रह्मज्ञानेवेछे ॥ तेमनेकेवलक्लेश जप्राप्तथायछे ॥ ४ ॥ ॥ तृतीयेश्रीकपिलदेवोमातरंप्र
 तिवक्ति ॥ ॥ श्लोकौ ॥ मद्गुणश्रुतिमात्रेणमयिसर्वगुहाशये ॥ मनोगतिरविच्छिन्नायथागंगा नसौबुधौ
 ॥ ५ ॥ लक्षणं नक्तियोगस्य निर्गुणस्य तदाहृतम् ॥ अहं क्यव्यवाहेताया नक्तिः पुरुषोत्तमे ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥
 हवेनागवतनात्रीजास्कंधमांकपिलदेवजिन्नगवानजेतेनक्तिनुजेलक्षणतेनेपोतानीमाताप्रत्येकेहेछे ॥ हेमातसर्व
 नोअंतर्गमि एवोपुरुषोत्तमवार देवजेहुंतेमारेविषेमारागुणजेअवतारचरित्रतेने श्रवणमात्रेकरिनेसर्वक्रियाकरते
 सतेमननिगातेजेतेनिंतररेहेजेमगंगानाजलनिगतिसमुद्रनेविषेअखंडरेहेछे तेममारेविषेनिरंतरममनीदत्तिरहेतेजे
 तेनिर्गुणनक्तियोगनुलक्षणकथ्युंछे तेनिर्गुणनक्तिकेवीछेतोअहं कीकेतांनिष्कामछे अहंकारादिसिद्धि
 ऐश्वर्यादिकरूपजेअंतरायतेजेनेविषेआडोआवेनहिएवीछे अनेएविरित्यनीनक्तिजेनेहोयतेमारानिर्गुणनक्तिकेहे

विवेक
॥४३॥

वाय ॥५॥६॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ साक्षात्पराधिपतिप्राप्त्यैकत्वमप्युत ॥ दायमानं न गच्छति विद्यात्सेवनं
जनाः ॥७॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते मारा निगुण एकांतिक न क जन के । छेतो सा लो क्य जे हुं जे लोक मारे हे तो हउं ते
लोक मारे हे वुं के तां वैकुंठ लोक मारे हे वुं पण मारा जे वा ऐश्वर्य नी प्राप्ति नहि ॥ अने सार्ष्टि जे वैकुंठ लोक मारे हे वुं ने मारा जे
वुं ऐश्वर्य पां म वुं के तां माहाराजा धिराज एवो जे हुं ते मारा आगलयु वराज पालिये रे हे वुं अने सामीप्य जे वैकुंठ लोक ने वि
षे मारे समीपे रे हे वुं के तां माहाराजा धिराज एवो जे हुं ते मारे समीपे सचा सदर्थ ने वे सवुं अने सारूप्य जे वैकुंठ ने विषे रे हे वुं ने
मारा सरखुं रूप पां म वुं ने ते रूप ने पां म्यानुं जे सुख ते ने मदे रं क वरतं अने एक जे वैकुंठ ने विषे जे मारे मूर्ति ते ने विषे प्रवे
श करे ने रे हे वुं च प्रकार निः क्ति रूप जे ब्रह्मादेक सर्व ने दुर्लभ ए सुख ने ऐश्वर्य ते ने हुं जे ते मारा एकांतिकाने गुण न क
ने दे उछुं तो पण जो ए पां च प्रकार नी मुक्ति ने विषे लक्ष्मी निपेठे मारे सेवान होय तो ते ने मारा निगुण एकांतिक न क जे ते न यि
ग्रहण करता के म जे ते न क अति विचक्षण छे माटे ए मजं छे जे ए पां च प्रकार ना मुक्ति छे छे छे ते जे ते पूर्व साधन का
दने विषे न गवान निन वधान क्तिये कारे एवारे जे रेवादेणे करि ने थं छे माटे सेवा विना ए मुक्ति ने न थि इच्छता अने ए से
वादे जे एवारे फल रूप माने छे ने परम सुख रूप माने छे ॥७॥ ॥ एकादशोक्तं न गच्छति वं प्राते ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यं न
योगेन संस्थेन दानव्रततपो ध्वरैः ॥ व्य व्या स्वाध्याय रं न्यासैः प्राप्नुयाद्यत्नवानपि ॥८॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने एकादश ने
विषे न क्ति नो महिमा तथा प्रेम लक्षण न क्ति नुस्वरूप जे ते न गवाने उद्धा जे प्रत्ये क थं छे ॥ हे उद्धा जे ते ते तो मारे
न क्ति विना तो अष्टांग योग क वाने तत्त्व नो विचार करवाने दान व्रत तप ने यज्ञ करवाने ग्रंथु निटी कां करवाने न ग वुने

सार

॥४३॥

[illegible]

विवेक
॥ ४४ ॥

नाकेमश्दथाय ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वाग्गद्गदाद्रवतेयस्यचित्तरुदत्यन्नीक्षणं हसतिक्वचिच्च ॥ विलज्जउा य
तिनृत्यतेचमद्रक्तियुक्तोचुवनंपुनाति ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेपोतानेविषेन्नक्तियेजुक्तएवोजेपुरुषतेनूंलक्षणे
राह्येद्वत्यकेहेछे ॥ हेउद्वजिमारेविषेहेतेकरिनेजिनिवांणिजेतेगदगदथायछेनेजेनुचितजेतेद्रविजायछेनेनाते
मूर्त्तिनोवियोगथायतोवारंवाररुदनकरेछेनेक्यारेकमारिमूर्त्तिनेदर्शनकरिनेहसेछे ॥ अनेक्यारेकलोकनिसाजेरहि
तेश्चेष्टेष्टादिवाह्येहेतेनेष्ट्यहेतेहेतेएवोजेद्व ॥ रेन्नक्तियेजुक्तपुरुषतेजेतेआचुवननेपवित्रकरेछे ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥
यथाग्निनाहेममलंजहातिध्मातंपुनःस्वन्नजतेचरूपं ॥ आत्माचकम्मा शयंविधूयमद्रक्तियोगेनन्नजत्यथोमां ॥
॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेन्नक्तिवदेकरिनेजआत्मानिशुद्धिहेतेहेते ॥ हेउद्वजिजेमअग्निनेविषेत्पायमानकरं
जेसुवर्णतेजेतेतेअग्नियेकरिनेमलजेदोहादिकनोसंसर्गतेनोत्यागकरेछेनेपछेपोतानुजेशुद्धस्वरूपतेनेपांमेछे ॥ तेम
जीवात्माजेतेमारिन्नक्तिरूपीजेयोगतेणेकरिनेकर्मजेनेविषेरत्थांछे एवुंजेबासनाक्षिगशरीरतेनेदालिनेशुद्धएवुजे
पोतानुस्वरूपतेनेपांमेछेनेतेकेडेमुनेन्नजेछे केतांसर्वजीवप्राणिमात्रनोनियंतानोदेव्यछे ॥ त्तियुंजेमनिएवांजे
नांददतेमणेसेवानेकस्योएवोजेसाक्षात्पुरुषोत्तमहुंतेमुनेपांमेछे ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नत्त्याहमेक
याग्रात्यःश्रद्धयात्माप्रियःसतां ॥ नक्तिःपुनातिमन्निष्ठाश्वपाकानपिसंनवात् ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसंतजे
तेमनेवाहालोएवोजेतेजेतेश्रद्धायेकरिनेह्यह्यथइएविजेमारिअनन्यन्नक्तितेणेकरिनेग्रहणकरवाजोग्यछूं ॥ अने
मारेविषेछे निष्ठाजेनिएविजेतेनान्तेहेतेहेतेदोदादिजातिथकिथयोजेदोषतेथकिपणचांडालजेतेमनेपणपवित्रकरे

सार

॥ ४४ ॥

छे ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रोक्तेन च क्रियायोगेन च जतो माऽसकृन्मुनेः ॥ कामाहृदयानस्यंति सर्वे मयि हृदि स्थि-
ते ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेमेकद्वोजे च क्रियायोगतेणे करिने मुने वारं वार च जतो एवोजे नितेनाहृदयने वि-
षे जे ते प्रत्यक्ष एव विद्ये स्थिते ते दुर्दिता हृदये विद्ये स्थिते ते सर्वे एव जे ते ते दाध्यां मे छे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥
त्रिघते हृदयग्रंथि स्थि अन्ते र्द संशयाः ॥ क्षीयंते चास्य कर्माणि मयि दृष्टेऽखि द्वात्मनि ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
सर्वे नो अंतर्था मि एवोजे हुं जे ते देखाये स ते आमुनि जे तेनां कर्म जे ते क्षय पां मे छे ने सर्वे संशय जे ते न गवानना स्वरूप ने वि-
षे नास्तिक च व ते जे ते छे दाधि जाय छे ने हृदय नो ग्रंथि जे ते देहा नि मान ते जे ते ने दाधि जाय छे ॥ १६ ॥ ॥ श्लोकः ॥
तस्मान्मद्भक्तियुक्तस्य योगिनो वै मदात्मनः ॥ न ज्ञानं न च वैराग्यं प्रायः श्रेयो न वेदिह ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
तेज कारण पणामाटे महात्म्ये सहित मारि च क्रिये जुक्तने मारे विषे छे मन ते जे एवोजे आलोकने विषे योगि तेने केवल
ज्ञान जे ते कल्याण ने करे एवुं बंधा होय नहि ने एकदा वैराग्य जे ते पण कल्याण ने छे एवो छे एहि ॥ १७ ॥ ॥ श्लो-
कौ ॥ ॥ यत्कर्म न्निर्यत्तपसा ज्ञानवैराग्यतश्च यत् ॥ योगेन दानधर्मेण श्रेयो न्निर्दोष एहि ॥ १८ ॥ ॥ सर्वमद्भक्तियोगेन म-
द्भक्तो सन्नतं जरा ॥ स्वर्गापवर्गममकथंचिद्विवांचति ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने योगि रूप जे तेने जे
कर्म करे ने पंम वाजोग्य छे तथा तप ज्ञान वैराग्य ते मणे करि ने जे पंम वाजोग्य छे ॥ तथा योग दान धर्म ते मणे करि ने जे
पांम वाजोग्य छे अने बिजां पण जे कल्याण नां साधन ते मणे करि ने जे पांम वाजोग्य छे ॥ ते सर्वे ने मारो च क जे ते सुखे मा-
रि च क्तिरूपी जे योग तेणे करि ने पांमे छे ॥ अने स्वर्ग मोक्ष ने मारुंधाम ते मने पण जो कोइ क प्रकारे करि ने इ छे छे तां मारा च

विवेक
॥ ४५ ॥

[illegible]

सार

11 84 11

हितएणिजेतेतेतेतोमहाआपत्कादनेविषेपणअचसएविथकिविघने करिनेक्यारेयनाशपांमतिनयिकेनिपेठे
 तेजेममोटोपर्वतजेतेवर्षातानेधारायेकारेनेखोदाह्वातोदण्डिते ॥ २३ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मसएवोजेएकान्तिकध
 त्तिप्रवर्त्तवत्ताप्लेष्टीसह्यादंस्वातेद्वेदो शिष्यएवोजेबलरामदासमुनेतेणेसद्गुरुश्रीगुणातीतानंदस्वामि
 निआजायेकरिनेकस्थोजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषेचक्तिनिष्ठाएकस्थुंएनामेनवप्रकरणजेतेययुं ॥ ९ ॥
 ॥ अथचौर्यपरंगनासंगानेपेधविषयाःस्मृतयः ॥ ॥ एतदुद्वेष्टि ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंस्ते
 यं वृगनागमः ॥ महांतिपातकान्याहुःसंप्रयोगंचतैःसह ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेचोरिकरवितथापरस्त्रीनोसंग
 करजेतेद्वेदोपेधनाजेश्लोकतेमनेअर्थेसहितहुंजेतेस्त्रिखुंहुं ॥ तेमांपंचमहापापनेलांचोरिनेगुरुस्त्रीनोसंगतेनेमनुजे
 तंकेहेछे ॥ जेब्राह्मणनिहत्याकरवितथासुरापानकरवुंतथाचोरिनिहत्यापुत्रादोसंप्रवृत्तोप्युत्तानांजेतेछे ॥
 तेमनेधर्मशब्दाद्वेदोपेधनेजेते महापापएवानेकेहेछेनेतेचारमहापापनाकराजेमन्यतेमनिसंधाये
 सम्यक्प्रकारेमेलापराखवोतेनेपांचमुमाहापापकेहेछे केतांब्रह्महत्यासुरापानचोरिनेगुरुस्त्रीनोसंगएचारमहापाप
 नाकनाराजेमन्यतेमनोमनक्रमवचनेकारनेजेस्वरेखरोसंगकरवोतेनेपांचमहापापकेहेछे ॥ १ ॥ ॥ अमस्मृ
 तौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अपहृत्यपस्यार्थदानंयत्तु यच्छाते ॥ सदातानरकंयातियस्यार्थस्तस्यतत्फलम् ॥ २ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवसिचोरनेद्वेदोपेधनेजेतेयमन्यतेनेविषेकत्योछे ॥ जेजेरुषजेतेपारकुंधनचोरसाविनेद्वेदो
 नेआपेछे ॥ तेजेद्वेदोपेधनाशेरुषतेजेतेतोनरंकलोकजेतेनेपंमेछे ॥ अनेतेपारकुंधनचोरिसावेनेजेदानकरुं

विवेक
॥ ४६ ॥

तदाननुजफलततो जेनुधनजेते तेनथायछे ॥ २ ॥ ॥ गौतमेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ तृणवायदिवाकाष्ठपुष्पं
वायदेवाफलम् ॥ अनापृच्छन्निगृह्णानोहस्तच्छृण्वतीति ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेगौतमः नियतोत्तणादि
कनिचारिनुपणहस्तकापवारूपप्रायश्चित्तकस्युछे जे मनुष्यतेनाधणिनेनपुछतांथकोजातएजेतेनेग्रहणकरेछेतथा
जोकाष्टजेतेनेग्रहणकरेछेतथाजोपुष्पजेतेनेग्रहणकरेछे तथाजेफलजेतेनेग्रहणकरेछेतोतेपुछ्याविनात गादिकने
खेनारामनुष्यजेतेपोतानाहस्त जेछेदवापणुतेनेयोग्यथायछे ॥ केतांतएकाष्टपुष्पनेफलतेमनोपणजेचारनारोतेना
हाथकापवाएदंडकस्युछे ॥ ३ ॥ ॥ श्रीशंकरेणचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अरण्येविजनेन्यस्तंपरस्वंहस्यते
दा ॥ मनसापिनगृह्णतितेनराः स्वर्गमाप्तेनः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेशंकराचार्यजेतेमणेपणकस्युछे जेनथिको
इजनजेनेविषेएजेअरण्यएततेदेविषेएछेहुंहुं जोपारुधनदेखायछे ॥ तोतेधननेमनेकारेनेपणजेमनुष्यनथिग्रह
णकरतातेमनुष्यजेतेस्वर्गलोकेनेपांमनाराथायछे ॥ ४ ॥ ॥ विदुरनीतौच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हरणंचपरस्वानं
पदाराजमर्शनम् ॥ सुहृदांचपरित्यागस्त्वयादोषः क्षयावहाः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविदुरनीतिनेविषेविदुर
जीयेपणकस्युछे ॥ एकपारकुजेधनतेनेचारिक्षेवुंअथवायक्षेकरिनेहरिक्षेवुंनेथिजोपरस्त्रीनांसंगकरवानेत्रिजोपोता
नाहितकारेएततोद्यापद्व्या एअण्यदेएछेतेद्याहरदाकार्तिशोभेद्यादेकगुणनेनाशपमाडेएवाछे ॥ ५ ॥ ॥ म
हाभारतेव्यञ्जिचारनिषेधश्रोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ परदारानगंतव्याः सर्ववर्णेषुकर्हिचित् ॥ नहीदृशमनायुष्यंसां
किंचनावेद्यते ॥ यादृशंपुरुषस्येहपरदारोपसेवनं ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेमहाभारतनेवीषेव्यञ्जिचारनोनिषे

सिद्धांत

114E II

धजेतेकत्योछे जेहएरणनेविषेक्यारेपणपरस्त्रीनोसंगनकरवांशाम देतोआलोकनेविषेपरजादासंपादयेजेपापते
 जेपुरुषनाआवरदानेघटाडीनांखेछे तेवुंभीजुंकोइपापनथि घटाडतुकेतांपरस्त्रीसंगनोकरनारोजेपुरुषतेचोराशि
 साखजात्यनीयोनिमं ज्यांज्यांजन्मनेधरेछे त्यांत्यांजनमिनेतत्कादमरिजायछे नेकेवलमातानाउदरनांरहितेछे
 रकष्टनेपांमेछे पणएनिअवरदातोकाईपणपुरिथार्तीनथी॥६॥ ॥श्लोकः॥ ॥यावंतोरोमकूपाःस्युःस्त्रीणांगा
 त्रेषुनिर्मिताः॥तावद्वर्षस्तस्मिन्नेनरकंपर्युपासते॥७॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेस्त्रीनादेहनेविषेजटलांरुवाडांनाछिद्र
 निरम्याछे तेएकएकछिद्रप्रत्येएकएकहजारवरसपरजंततेपरस्त्रीसंगनेकरनारोपुरुषजेतेनरकनेजोगवेछे ॥७॥ ॥
 श्लोकः॥ ॥परदारेषुयेमृदाश्चक्षुर्दुष्टंप्रयुंजते॥तेनदुष्टस्वप्नावेनजात्यंधास्तेन्रवन्तिहि॥८॥ ॥अर्थः॥ ॥अ
 नेजेस्वपुरुषजेतेपरस्त्रीनेविषेदुष्टस्वप्नावेजुक्तजनेत्रतेनेजोडेछे॥केतांकामप्नावनिदुष्टदृष्टिपरस्त्रीनेजुवेछेनेपछे
 तेदुष्टस्वप्नावेकरिनेजोनारापुरुषजंतेजेज्योननेविषेजन्मछे तेजन्मतांवांतजआंधसाथायछे॥८॥ ॥श्लोकः॥
 मनसापिप्रदुष्टेनयेपश्यंतिपरस्त्रियम्॥रोगार्तास्तेन्रवन्तीहनरादुष्कृतकारिणः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपुरुषजेते
 अतिशोकामप्नावेजुक्तजेमनतेणेकरिनेपरस्त्रीनेजुवेछे ॥ एवादुष्टकर्मनाकरनारोजेपुरुषतेजेनेमरिनेजेज्योनने
 पांमेछेत्यांत्यांनिरंतरअनेदुष्टकारोपेदृष्टिदेदीदायछे ॥ एविरित्येपरस्त्रीसंगनुंनेपरस्त्रीनेकामप्नावे जोवानुंमोट
 पापछे माटेएवास्वप्नावनांसर्वप्रकारेत्यागकरवां॥९॥ ॥मनुस्मृतौच॥ ॥श्लोकः॥ ॥व्यञ्जिचारातुन्रतुःस्त्रीलो
 कंप्राप्नांतिनिंघतां॥शृगालयोनिमाप्नोतिपापरोगैश्चपीड्यते॥१०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेव्यञ्जिचारादेवेधमनुस्मृति

विवेक
॥४७॥

नेविषेपणकृत्यांछे॥ जेस्त्रीजेतेपोतानापतिनेमुकिनेपरपुरुषनोसंगकरेछेतेस्त्रीजेतेआलोकनेविषेनिंदाकरवाजोग्यप
णानेपंमेछेनेमरिनेशियालनिजानिनेपामेछेनेपापरूपजेअनेकप्रकारनारोगतेणेकरिनेबहुंपीडानेपंमेछेमाटेस्त्रीने
परपुरुषनोसंगकरियनकरवो॥१०॥ ॥ तथादेवसस्मृतौ॥ ॥श्लोकः॥ ॥याकामेनान्यंरुषंयोषान्निसरतिक्वचि
त्॥राखरीसमजन्मानिनिरयांततिरुग्भवत्॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेतेमजदेवसऋषिनिस्मृतिनेविषेकृत्यांछे॥ जे
स्त्रीजेतेकामेकरिनेजोएकवारपणपरपुरुषनोसंगकरेछे तोतेस्त्रीजेतेमरिनेघणाकवरससुधीतोनरकनेजोगवेछेनेन
रकनेजोगवेछे॥तजन्मसुधितोअतिशेरोगवालिगधेडीथायछे॥ एविरित्येस्त्रीनेपरपुरुषनासंग मोटुपापछे मा
टेस्त्रीनेपरपुरुषनोसंगनोसर्वप्रकारत्यागकरवो॥११॥ ॥ पंचमेपरीक्षितंप्रतिशुकदेववचनम्॥ ॥ गद्यश्लोकः॥
यस्त्विहवाऽगम्यांस्त्रियमगम्यंवापुरुषंयोषिदन्निगच्छतितावत्त्रकशयाताडयंतस्तिग्मयासूर्म्या लोहमय्यापुरुषमा
सिगयंतिस्त्रियंचरुषमय्यासूर्म्या॥१२॥ ॥अर्थः॥ ॥ अनेजागवतनापंचमस्कंधनेविषेपरीक्षितजाप्रत्ये
शुकदेवजानुवचनछे॥ हेराजापरीक्षितआलोकनेविषेजेपुरुषजेतेपरस्त्रीनासंगनेकरेछेअथवाजेस्त्रीजेतेपरपुरुषना
संगनेकरेछे तेपुरुषनेनेस्त्रिनेजमनादूतजेतेकोरडेकरिनेमारताथकाजमपुरीनेविषेलेइजइनेअग्निyeकरिनेतपाविने
रातिचोसकरिएवीजेसोटा निस्त्रीनिःसृतिंतसंधायेतेपुरुषनेआलिगनकरावेछे तथाअग्निyeकतिपाविनेरातिचोसक
रिएविजोसोटादेपुरुषादिदूतिदेसंधायेतारेदेह्यालिगनकरावेछे एविरित्येपुरुषनेस्त्रीएथेयनेव्यन्निचारनुमोटुपापछे
नेतेपापमहादुःस्वरूपफलछे तेमाटेपुरुषनेनेस्त्रिनेव्यन्निचारनकरवोएसर्वशास्त्रनोसिद्धांतछे॥१२॥ ॥वासुदेवमा

सार

॥४७॥

हृत्प्रेषोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ कामन्नावेननेक्षेत्परयोपांतुकार्हेचित् ॥ श्राद्धपर्वव्रताहादौनोपेयाच्चस्वयोषितम् ॥ १३ ॥
अर्थः ॥ ॥ अनेवस्त्रिवासुदेवमाहात्म्यनेविषेतोपोतानिस्त्रिनासंगनोपणसंकोचकृत्योछे ॥ जेधर्मवाद्योऽरुषजेतेपार
किस्त्रियुंजेतेमनेतोकामन्नावेकरिनेक्यारेयनजुवे ॥ अनेश्राद्धपर्वनेएकादश्यादिकव्रतनाजेदिवसतेमनेविषेतोपोता
निस्त्रिनोपणसंगनोपण ॥ १३ ॥ ॥ धर्मसंग्रहेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नगायेत्सहनारीर्जिर्नस्वपेन्नाध्वनिव्रजेत् ॥ ता
न्यः कथानशृणुयाद्ध्रावयेत्तानचैकदाः ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधर्मसंग्रहनेविषेतोपुरुषनेस्त्रीयुंसंघाथेगांनआ
दिकक्रियाकरवानिषणनाकाहरे जेपुरुषजेतेबायुसंघाथेगांननकरेनेसहजन्नावेकरिनेपणस्त्रियुंजेगोसुवेनहिनेमा
र्गनेविषेजेगोआलेपयनहि ॥ अनेतेस्त्रीयुंथकिजगवाननीकथावार्त्तानिसंजलेनेएकक्षीएविजेस्त्रियुतेमनेजगवान
निकथावार्त्ताजेतेनेनरंजलावेकेतांपुरुषविनाएकक्षिस्त्रीनिजसन्नावेठिहोयत्यांपुरुषजेतेजगवाननिकथावार्त्ताकरे
नहि ॥ १४ ॥ ॥ सप्तमेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नन्वग्निः प्रमदानामघृतकुंजमयः पुमान् ॥ रुतामपिरहोजत्यादन्यदाया
वदर्थकृत् ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजागवतनारसमस्कंधनेविषेतोपोतानिदिकरिसंघाथेपणएकांतमारिवानिना
कहिछे ॥ जेअनेदेविश्वेप्रसिद्धअग्निछेनेरुषजेतोपनायकारूपछे ॥ माटेपुरुषजेतेएकांतनेविषेतोपोतानिदिकरिजेते
नोपणत्यागकरेकेतांएकांततेपोतानिदिकरिपासेपणनउजोरहे ॥ अनेएवंगेदेवादेवादेवेदक्षीवारअवश्यप्रयोजनहो
यतेदक्षीवारउजोरहे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मात्रास्वसादुहेयावापि विक्तासनोजवेत् ॥ बसवानिद्रेऽप्याप्योदि
द्वांसमपिकर्षति ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेविद्वानएवोजेपुरुषजेतेपणपोतानिमाबोननेदिकरितेसंघाथेएकांतने

विवेक
॥ ४८॥

विप्रेच्छासनजनेन एवांनथाय ॥ कंमजैवद्वानएवोजेइंद्रियोनांसहतेजंतेज्ञानिरुपनेपणविषयप्रत्यंतांषिजाय
छे ॥ १६ ॥ ॥ हारितस्मृतौ च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ परस्त्रियाश्रवसांतं यदि स्पृशेच्च कामतः ॥ ब्रह्महत्यासमं पापं निः
कात्यायनो ब्रवीत् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विहारितस्मृतिनिविषेतां परस्त्रियेपरस्त्रुं जेवसनेनेछेइंद्रियानांपणदो
पकट्याछे ॥ जेपारकिजेस्त्रीतेनापेरखावसनां जेछेइंद्रियेनेजेपुरुषकाः आवेकरिनेजोळासेछेतोतेपुरुषनेब्रह्महत्याक
स्यातुल्यपापजंतेथायछे एमकात्यायनमुनिजंतेकंहंताह ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यावंतितस्यसूत्राणि तावद्
वर्षं ॥ ॥ अंतं स नरकं वा संप्रकराति नराधमः ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेजेदसातेवसनादाराछेतदसाशो
वर्षपर्यंतनरनेमध्येअधमएवांतेपुरुषजंतेमरिनेनरकनेविषेनिवासकरेछे ॥ १८ ॥ ॥ कपिलगीतायांचोक्तम् ॥
श्लोकः ॥ ॥ तत्त्वज्ञानं नृपेषु को न हंति ॥ धीः पुमान् ॥ ऋषिं नारायणं नृते यो षिन्मय्यहमायया ॥ १९ ॥ ॥ अ
र्थः ॥ ॥ अनेकपिलगीतानेविषेतांस्त्रीरूपीजेमायातेसर्वेनीबुद्धिनेमोहपमांडेएविछेएमकत्थुंछे ॥ हेमातस्त्रीनारूपनेजो
इनेब्रह्मानीबुद्धितेमोहनेपांमिगई तांतेब्रह्मनासजेंदाजेशिवद्वारिथ्यादकअनेंतेमरिथ्यादिकनासरजेंदाजेंकस्य
पआदिवक्तेद्वारद्वार ॥ ॥ ॥ जेदेवमनुष्यआदिकसर्वेतेनेविषेएकनारायणऋषिविनाधिजाएवांकिथोपुरु
षछेजेजेनिस्त्रीरूपमायायेकरिनेबुद्धिखंडितनथायकेतांएकनारायणऋषिविनाधिजाशिवब्रह्माआदिकसर्वेनीबुद्धि
जंतेस्त्रीनास्वरूपनेजोइनेमोहनेपांमेछे नेएकनारायणऋषिनीजबुद्धिमोहनयिपांमति ॥ १९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बलं
मेपश्य मायायाः स्त्रीमय्याजयिनो दिशाम् ॥ याकरोति पदाक्रांतान भ्रूविजृम्भेण केवलम् ॥ २० ॥ ॥ इति विमर्शकां

सार

112211

तधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवलरामदासमुनिनासदुरुश्रीगुणातीतानंदस्वाम्याज्ञयाकृतं श्रीविवेकसारे
चौर्यपरांगनासंगनिषेधनिरूपणं नाम दशमं प्रकरणम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेमातस्त्रीरूपजेमारिमायातेनावलने
तोतमेजुवोजेस्त्रीरूपमायाजेतेदशदिशानेजीतिनेवशकरनारा जेपुरुवरवाययातिदशरथनेरावणआदिकमोटाशूर
विराजातेमनेपणकेवलभ्रुकुटिनेविलासेनृत्तिज्जलप्रादेप्रादुकेकरिनेकचरिनांस्याएवानेकरेछे ॥ कंतां एवमर्थ
नेपणपगेकरिनेकचरेएवुंस्त्रीरूपमायानुबलछे माटे रूपमात्रनेपरस्त्रीनांसंगकरवानहिनेपोतानिस्त्रीजेतेनोपणउत्स
वनादिवसेतथापुरणमासिअमावास्यादिकपर्वनेविषेतथाएकादशिआदिकव्रतनेदीवसेत्यागराखवानेस्त्रीयुनेविषे
आरेएहेएहेएहेधावुंनहिएसर्वशाखनोसिद्धांतछे ॥ २० ॥ ॥ एविरित्येनिर्मलएवांजेएकं तिकधर्मतेनाप्रवर्त्ताव
नाराएवाजं श्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवांजेहुंवलरामदासनामेमुनेतेणेसरुश्रीगुणातीतानंदस्वामीतेम
निआज्ञायेकरिनेकस्योएवांजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषे चोरितेपरस्त्रिनांसंगतं मनानिषेधनिरूपणकरुंए
नामेदश-प्रकरणजंतययुं ॥ १० ॥ ॥ अथप्राणिमात्रहिंसानिषेधनामिषाशननिषेधनविषयाः तयः ॥ तत्रचारतद
वाअतिमहर्षिवचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ बीजैर्यज्ञेषु यष्ट्यमिति वै वैदिकी श्रुतिः ॥ अजसंज्ञानिर्बाजानिच्छागं नो हंतु
मर्हथ ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेको जीवप्राणिनादिहिंसानकरावैतयामं सन्नक्षणनकरवुंतेनाप्रतिपादनकरनारा
जेसंज्ञातेमनेअर्येसहितहुंजेतेसिखुछुं तेमांचारतनविषेदेवताप्रत्येमहर्षि-वचनछे ॥ हेदेवोयज्ञानेविधेधान्यनावी
जेकरितेतेप्राणलोपेरित्येवेदनिश्रुतिजेतेछे ॥ अनेअजकारेनेयज्ञनेविषेहोमकरवोएमजेवेदमांकत्युंछेतेअजएवे

विवेक
॥४९॥

नामेजेनउगेएवांजेधान्यनांबीजतेनेजाणवांपणअजशब्देकरिनेयज्ञनेविषेहोमवानेअर्थेवकरामारवानेतमेजोग्य
नथिअनेहंदवांजेयज्ञरूपधर्मनेविषेवकराआदिकपशुनोवधथायएधर्मसाधुपुरुषनोनथि॥१॥ ॥वायुमत्स्यपुरा
णयोर्देवेंद्रप्रतिमहर्षिवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥गोधाष्टैःसुरश्रेष्ठयेषुहिंसानविद्यते॥त्रिषर्षपरमंकाक्षमुषितैरप्ररो
हिन्निः॥२॥ ॥अर्थः॥ ॥वायुपुराणतथामच्छपुराणनेविष्णुमहर्षिवचनछेजेदेवतानेविषेअष्टएवाहेइंद्रअ
एयवरसपरजंतरहिनेजुनांथयानेवावियेतोउगेनहिएवांजेधान्यनांबीजतेमेकरिने यज्ञकरवोकेमजेएवाधान्यनेवि
षेहंदवांजेअनेएविरित्येउगेएवेधान्यकरिनेपणयज्ञनोनिषेधकर्यांतोपशुमारनेतोयज्ञथायजकेम माटेअहिंसा
मययज्ञकरवोएजवेदनोमतछे॥२॥ ॥श्रीमद्भागवतचतुर्थस्कंधेप्राचीनबर्हिषंप्रतिनारदवचनम्॥ ॥श्लोकः॥
ओजोप्रजातेराजन्पशून्पश्यत्वयाऽध्वरे॥संज्ञापितान्जीवसंघान्निर्घृणेनसहस्रशः॥३॥ ॥अर्थः॥ ॥श्रीमद्भा
गवतनाचतुर्थस्कंधनेविषेप्राचीनबर्हिराजानारदजीनुवचनछे हेप्रजदापतिहेआधीदयाहीदयादयाहेहिंसा
वोजेतेतुंतेणयज्ञनेविषेमास्या जेहजारोपशुतथातुंतेणयज्ञनेविषेमास्याएवाजेभिजाकेटक्षीकजात्यनाजावनास
हतेमनेतुंजेतेजो॥३॥ ॥श्लोकः॥ ॥एतेत्वांसंप्रीक्षंतेस्मरंतोवैशसंतव॥संपरेतमयःकूटैश्छिदंत्युत्थितमन्यवः॥४॥
अर्थः॥ ॥अनेयज्ञनेविषेतेमास्याएवाजेपशुतथाजिवनारहतेजेतेतारुवेरनेसंभारताथकाता॥ बाटजेनेवेठाछे
अनेमाटेहंदवांजेअनेपरलोकेनेपांम्योएवाजेतुंतेतुंनेदेखिनेउतपन्नथयोछे अतिशेक्रोधतेजेमनेएवाजेपशुत
थाजावनासहतेजेतेलोप्रदेखेवांजेदिदुजेछेद्वे॥४॥ ॥श्लोकः॥ ॥तंयत्पशवोऽनेनसंज्ञमायेऽद्रयासुना॥कु

सार

॥४९॥

ठारैभिच्छिदुःकुडाःस्मरंतोऽमीवमस्यतत् ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हे प्राचीन बर्हि राजा तारिपेंठे पशुनिहिंसाये जुक्त जे प
 ते मोकरनारोनेदसायेसहेतुवोजे एपुरंजननामे राजा तेणे यज्ञने विषे मास्या एवाजे पशु ते जे ते एं रंजन राजा नावे र
 ने संचारताथ वृद्धे क्रोधे जुक्त थकाको वाढे करिने ते पुरंजन राजा ने छे दता हवा ते माटे यज्ञने विषे पण जो पशु नाहिंसा करे
 तो दुःखरूप फसने जोगवे अने यज्ञने विषे पण जो पशु नाहिंसा करीतो पोताने अर्थ तो कोई रित्ये कोई जीवनी हिंसा न
 ज करवी ए सर्वराजोऽपि हित छे ॥ ५ ॥ ॥ नारद पंचरत्न चनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ १ ॥ तिर्वदति वे श्वस्य जननी
 वाहंत सद ॥ कस्यापि द्रोहोऽप्यहं ह्यहं नु तत् ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वलिनारद पंचरात्रनु वचन छे प्र
 चुकेतां समर्थने परम दयालुः ति एवाजे श्री पुरुषोत्तम नारायण तेना प्रतिपादनने करतो एवी जे १ तिते जे ते माता निपेंठे
 निरंतर विनाहितने जकहे छे पण कोई जावना द्रोहने उपजावे एं जे वचन तेने श्रुति जे तेन थिके ती माटे वेदने विषे हिंसा
 मयय नुं प्रतिपादनन थी ॥ ६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नतच्छास्त्रं यच्छास्त्रं वत्ति हिंसा मनर्थदाम् ॥ यतो न वतिसं
 सारः सर्वानर्थपरंपरः ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अनर्थने पमाडे ए विजे हिंसा तेने जं शास्त्र के हेतु होय केतां जीव हिंसा
 नु प्रतिपादन करतु होय एवं जे शास्त्र तेने तो शास्त्र जनमानं शा माटे तां समग्र दुःख निछे परं एवा केतां निरंता प्रा मिजे नावे
 पे एबो संसार जे चोरा शिक्षा खजातिने विषे वारं वार जन्म मृत्यु नो प्रवाहते जे ते जे जीवनी हिंसा थकि थाय छे ए विरित्ये म
 हादुःखरूप फसनि पमाडनारि जे हिंसा तेनुं जे शास्त्र प्रतिपादन करतु होय तेने तो शास्त्र जनमानं वुं ॥ ७ ॥ ॥ नारदेची
 पवचन ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वकर्मस्य हिंसा वैधर्मात्मा मर्यादवीत् ॥ ज्ञानादपरा हिंसांति पाह्ये आं पशु न

विवेक
॥ ५० ॥

राः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने चारतने विषे जीष्मपितानुवचने छे जे धर्मरूप छे आत्मा जे नो ए जा जे मनुते सर्वकर्म
ने विषे अहिंसा जे तेने जे हेता हवा ॥ केंतां कोई कर्म नो विषे कोई ॥ मात्र निहिंसा तो क्यारे यकर विन हि ए मधर्म
मूर्ति ए वा जे मनुते के हेता हवा ॥ तारे यज्ञने विषे यज्ञना करनारा पशु ने के ममार छे ए म के हेता हो तो त्यांक हुंहुं जे यज्ञने मि
षे करिने मां सनाखान ॥ र जे ते के समां सखाधानि ॥ माटे जय शास्त्रानियास्य विवेदिकान विषे पशु जे
ते मने मार छे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मात्प्रमणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसा सर्वभूतैः श्रेयसां धर्मो
ज्यायसीमता ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ ते कारण माटे विशेषे करिने सर्व शास्त्रना सिद्धं दृष्टे ए नारां जे रूप तेने सर्व
शास्त्रना प्रमाण थकि अहिंसारूप जे सूक्ष्म धर्म ते जे ते करवो ॥ के म जे सर्व भूतनि जे अहिंसा ते सर्व धर्म थकि श्रेष्ठ मानि छे ॥
केंतां कोई जीव प्राणि मात्र निहिंसान करवि ते जे सर्व धर्म शास्त्रना करनारा जे मोटा कपिते मणे सर्व धर्म करतां मोटा धर्म
मां न्यो छे ॥ ९ ॥ ॥ वृद्धपराशरेणोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यस्तु प्राणिवधं कृत्वा पितृन्मांसेन तर्पयेत् ॥ सोऽविद्वांश्चंदनं
दग्ध्वा कुर्यादंगारक्षेपनम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने वृद्ध ए वा जे पराशर मुनि ते मणे के छे जे पुरुष प्राणि निहिंसा करिने
॥ तेने जे ते मने मांसे करिने तप्त करे छे ॥ ते रूप जे ते तो मूर्ख थको सारु मुगंधि मान जे चंदन तेने बालिने ते निराख जे तेनु
पोताने शरीरे लेपन करे छे ते सारु थने विषे तथा श्राद्धना विषे को जीव नि क्यारे य हिंसा न करवि एरित्ये सर्व शास्त्रना सि
द्धांत छे ॥ १० ॥ ॥ महाचारते युधिष्ठिरं प्रति जीष्मवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्राक्षिता न्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्य
या ॥ निर्दोषं सर्वथा मांसं देहे देहे चूपता ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे मांस न क्षणनानिषेधना श्लोक ते मने अर्थे सहित लिखुं

सार

॥ ५० ॥

छुंते मां चारतने विषे युधिष्ठिरराजा प्रत्ये जीष्मपितानुवचनछे ॥ हेराजा युधिष्ठिरदेवताने निवेदन कस्युंतथा पितरने नि
 वेदन कस्युं एवुं जे मां सतेना चक्षणे विषे पण दोष छे तथा ब्राह्मणे नि आज्ञाये करिने जे मां सनु चक्षणे करवुं तेने विषे पण
 दोष छे ॥ पण कोई प्रकारे मं सजे तेनि दोष नथिते माटे मां सनु चक्षणे क्यारे यन करवुं ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यो यजेताश्व
 मेधेन मासि मासियतव्रतः ॥ वर्जयेन्मधुमांसं चरममेतयुधिष्ठिर ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराजा युधिष्ठिर एकते नियमे
 पक्षपातानावर्णाश्रमनाधर्मने पाक्षतां सतां महिना महिना ने विषे अश्वमेधयज्ञे करिने यजे छे ने एक तो मघ मांस नो त्या
 ग करे छे एषे जण ने तुल्य पुन्य थाय छे एवुं जांणिने मांस चक्षणे नो त्याग करवो ॥ १२ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सप्तर्षयो वास
 स्विह्यस्तथैष्टयाः ॥ अमांसं चक्षणां राजश्रं संति मनापिणः ॥ १३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराज आहंसा एष्टु
 रुडि युद्धि जेमनि एवाजे वसिष्ठ आदिक सप्त ऋषितथार्यना किरणने पिना राने सूर्यना मंडलने विषेर त्या एवाजे साठ्य
 हजार वासस्विह्यना मे ऋषि ए सर्वे जे ते मांस चक्षणे करवुं तेने खां छे ने मांस चक्षणे करवुं तेनी निंद छे ने मां
 स चक्षणे न करवुं ॥ १३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पूर्वमनसा त्यक्ता तथा वाचा च कर्मणा ॥ न च क्षयाते यो मंसं त्रिविधं स वि
 मुच्यते ॥ १४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हेराज एष्टु रुष प्रथमतो मने करिने मांस नो त्याग छे ॥ एष्टु रुष द्विष्टे मांस नो त्याग
 करे छे ॥ एष्टु रुष त्रिष्टे मांस नो त्याग करे ॥ एष्टु रुष चक्षणे नथि करतो ते पुरुष जे ते अ
 नेक प्रकार ना संसार ना कष्ट थकि मुकाय छे ने परम सुखने पां मे छे ते माटे मांस चक्षणे न करवुं ॥ १४ ॥ ॥ श्लोकः ॥
 न हि मांसं तृणात्काष्ठादुपद्वाद्वापि जायते ॥ जंतुघाताद्भवेन्मांसं तस्मादोषोस्ति चक्षणे ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हे

विवेक
॥५१॥

राजन्मांसजंतंतरणायकिनथि थातुंतथाकाष्टयकिनथिथातुतथापाशाणथकिनथिथातुंमांसतोजंतुनाघातथकि
जथायछे तेमाटेमांसञक्षणेनेविषेमोढोदोषछे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऋषिभिःसंशयंष्टोवसुश्वेदिपतिः
पुरा ॥ अञक्षयमपिमांसंसप्राहञ्चमितिप्रजो ॥ १६ ॥ आकाशात्पतितःसद्योज्जूमौसनृपतिस्तदा ॥ एतदेवपुनश्चो
क्ताविवेशधरणीतलम् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थो ॥ ॥ हेसमर्थएवाराजायुधिष्ठिरपूर्वविश्वजितनामेइंद्रययोतेणे
पशुनिहिंसायेऽक्तएवायज्ञकरवानोआरंभकस्थो पछेमोटाऋषिजेतेफरताफरतातेयज्ञनेविषेआव्यातारेतेऋषिये
इंद्रादिकदेवनेकत्थुं जोहंराष्ट्रेऽक्तयज्ञकरवा॥नेतोवेदनेविषेनापडिछेमाटेतमेदेवताथईनेजेआहिंसामयजज्ञकरि
नेमांसञक्षणेकराछोतेकर्मतमनेघटतुंनथिएविरित्येतेऋषिनेदेवतदेष्टाणो कवादविवादथयां तेसमयमांचदिदेश
नोपातिरज्ज्वाह्वाह्वाह्वा सुनामेमहधर्मवालोतेत्यांआवतोहो तेनेतेऋषियेएसंशय छोतारेतेवसुराजायेद्रमेप
क्षपातेकरानेकरुं जेवेदमां हिंसामयजज्ञकारेनेमांसञक्षणेकरवानुकत्थुंछे ॥ एवंजेपक्षपातनुअसत्यवचनतेने
तेवः राजाथोस्योएतस्मेतत्काक्षआकाशयकिपृथ्वीनेविषेपडतोहवो तारेवक्षीतेऋषियेतेवसुराजानेकत्थुंजेतुंसा
ं बोस्यतारेपाछोतेराजातोप्रथमनिपेठेजथोसतोहवोपछे तोपृथ्वीफाटितेपातलमांप्रवेशकरतोहवोनेतेवः राजा
महाकष्टनेपांमतोहवो ॥ एविरित्येकेवलमांसखाधानुवचनकत्थुंतेणेकरिनेपणएवदुपापसागुतारेजेमांसखायनेते
नेपापसागेतेमांतिशुंकेवुंतेमांसखानारानेतोनिश्चेजमांतुंपापसागेमाटेकोईप्रकारेमांसञक्षणेनकरवुं ॥ १६ ॥ ॥
॥ १७ ॥ ॥ धर्मोपदेशोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आर्द्रावक्ष्मास्तथाऽऽढ्योचृष्टाःस्युर्ययनिस्तुषाः ॥ पुंभिःस्त्री

सार

॥५१॥

चिर्नञक्षयास्तेसूक्ष्मजीवांतसञ्चवात् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेधर्मोपदेशनेविषेतोमांसञ्चक्षणनोदोषछेमाटे
 वाद्यआदिकनिजेक्षीक्षिफक्षीयोतेनेफोड्याविनाबाफिखाधानिनाकहिछे जेलिखिएविवाद्यनिपापद्वियोतथातुवेर
 निफक्षियोतेजेतेजोफोड्याविनाछोडांयेसहितबाफेक्षीहोयतोतेपुरुषतथास्त्रियुंतेमणेनराविष्टेछेतेचोनेविषे
 छिणाग्वाजेजीवतेमनोसञ्चवछेकेतांतेफक्षियोनिमांहिइयेदयोहोयतेपणजेक्षिबफायछे माटेतेफाक्षेयोमांपणमां
 सञ्चक्षणनोसंबंधआव्योमाटेनस्वादि ॥ १८ ॥ ॥ स्तृत्यंतरेचागाक्षितजलपानेत्तेऽतः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ म
 त्स्यग्रास्ययत्प्राणैः । न्यंतरेनवेत् ॥ एकाहेतस्समंज्ञेयं त्वं तं योजसंपिबेत् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
 नेस्मृत्यंतरनेविषेतोगाड्याविनानुजलपियेतोछिणाजंतुपिधामांआवे माटेगाड्याविनाजलनपिवुनेगाक्षिनेपिवुंए
 मकत्थुंछे ॥ जेमांछक्षांनोजेमाराजारोतेनेछोमहिनानिमहिदिकोराजेटलुंपापथायछेतेनिबरोबस्यजेमनुष्यगाड्या
 विना जलजेतेनेपियेछेतेनेएकदिवसनेविषेथायछेएमजंणं माटेगाड्यविनाजलपानकरवुंनहि ॥ १९ ॥ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ अतजलपानेहिमांसञ्चक्षणसञ्चवात् ॥ पुराणदोषइत्युक्तः पेयंतद्राक्षितं जलम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥
 अनेगाड्याविनानुंजेजलतेनुजेपानकरवुंतेनेविषेनिश्चेमांसञ्चक्षणनोसञ्चवथायछे ॥ माटेमंसञ्चक्षणकरेनेजेठसु
 पापदागेएटसुजेगाड्याविनानुजलपियेतेनेपापथायछेएप्रकारेपुराणनेविषेदोषेजेतेकत्थोछे तेकारणपणामाटेगा
 ड्येसुपाणिजेतेपिवु ॥ २० ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ अगाक्षितं च पानीयं दुग्धं क्षवणयुक्तं तथा ॥ गोछागीमहिषीदु
 ग्धादप्यदुग्धादिकंचयत् ॥ २१ ॥ ॥ तत्सर्वमामिषं प्रोक्तं मांसं च प्राणि सञ्चवम् ॥ एतत्सर्वं सदा प्राज्ञैश्चातुर्मास्ये विशेषतः

विवेक
॥५२॥

॥२२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेगाय्याविद्यादुष्टेणेतथादुधतथास्रवणेजुक्तएवुंजेदुध ॥ तथागायबकरिनेजेंस
नुजेदुधदहितेविनाविजुजेदुधआदेकतेसर्वेजेतेमंसकच्छेनेप्राणित्थकिछेसंजवजेनोएवुमांसजेतेकच्छे माटे
एसर्वेजेतेढायाएवाजेमनुष्यतेमणेसर्वकायनेविषेवर्जवुंनचोमासानेविषेतोविशेषपणेकरिनेवरजवुं ॥ २१ ॥ ॥
॥२२॥ ॥मनुस्मृतौचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥अनुमंताविशसितानिहंताक्रयविक्रयी॥संस्कर्ताचोपहर्ताचिखा
दकश्चेतिघातकः॥ २३॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेदुष्टादिविषेकत्तुंजेएकतोबिजाकोईकनेजीवनीहिंसाकरवा
निआज्ञानोकरनारोनेविजोकापनारोनेत्रिजोमारनारोनेचोथोमांसनेवेचाथुंदाविनेविजानेवेचाथुआपनारोनेपां
चमोमांसनेरांधनारो नेछठोमांसनेउपाडीलावनारो नेसातमोखानारोएजेसातप्रकारनाएरुषतेसर्वेजंतुनामारना
राजछेमाटेमांसखावुंनहि॥ २३॥ ॥श्लोकः॥ ॥नाऽकृत्वाप्राणिनांहिंसांमांसमुत्पद्यतेकचित् ॥ नचप्राणिव
धःस्वर्ग्यस्तस्मान्मांसंनञक्षयेत्॥ २४॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेप्राणिनिहिंसाकर्याविनामांसजेतेक्यारेपणउत्पन्नथाथुंन
थिप्राणिनिहिंसाकेद्वारेजमांसथायछेअनेप्राणिनोजेवधतेजेतेक्यारेपणस्वर्गनोपमानारोनथिथातोप्राणिनो
वधतो नरकनेपमाडनारोथायछेमाटेमांसनुंनक्षणनकरवुं॥ २४॥ ॥एकादशेचोक्तं॥ ॥श्लोकः॥ ॥लोकेव्यवा
यामिषमद्यसेवानित्यास्तुजंतोर्नहितत्रचोदना॥व्यवस्थितिस्तेषुविवाहयज्ञसुराग्रहैरासुनिवृत्तिरिष्टा॥ २५॥ ॥अर्थः
अनेएकादशनेविषेकत्तुंजे॥एविरित्येहिंसामयजेयज्ञतेमनाकरनाराजेजनतेमनेज्यारेमूर्खकहोछोतारेवेदनेविषे
यज्ञनुशिष्टएवुजेमांसादिकतेनुनक्षणेकमकच्छेएमजोतमेकेताहोतोकहियेछइयेजेलोकनेविषेमिथुनतथामांसत

सार

॥५२॥

[illegible]

हिछे॥ ते कारण माटे ब्राह्मण क्षत्रिने वैश्य जे ते सुरा जे तेने नपिये ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ गौडी माध्वी तथा पैष्टी विज्ञेया
 त्रिविधा सुरा ॥ यथैवैका तथा सर्वानपातव्या द्विजोत्तमैः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने गोलनितया मौढानी तथा लोट
 ना एत्र ए प्र कार नी सुरा जे ते द्वे ज जे ब्राह्मण क्षत्रिने वैश्य एत्र ए वर्णनामनुष्य ते मां जे उत्तम जन ते मणे जां ए विने जे मण
 कलोट निरुरा जे ते ना पे विते ज प्र कार ते म गे गो लनी तथा मौढा नि ए सर्वे सुरा जे ते नपि वि ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अ
 ज्ञानात्प्राप्य विष्णु मूर्तं सुरा संसृष्ट मेव वा ॥ पुनः संस्कार मर्हति त्रयो वर्णा द्विजा तयः ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ब्राह्म
 ण क्षत्रिने वैश्य एत्र ए वर्णनामनुष्य जे ते विष्णु जे ते ने तथा मूर्त जे ते ने तथा सुरा ये मले बु ए वृ बी जु जे कां इ प दार्थ ते ने अजां
 ए ये र ॥ एते ते पाछो संस्कार जे करवो ते ने योग्य थाय छे के तां जो विष्णु मूर्त नै सुरा वा बु जे वस्तु ते मने त्र ए वर्ण नो ज
 न जे ते जो अजां ए पण खाय तो ते नो फरि ने पाछो संस्कार करे तारे ते शुद्ध थाय ॥ ५ ॥ ॥ पराशर मुनि वचनम् ॥ ॥
 ॥ श्लोकः ॥ ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापि सुरां स्पृष्ट्वा त्रिवर्णजः ॥ प्रयाति नरकं घोरं यावच्चंद्र दिवा करौ ॥ ६ ॥ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुाना स्पर्शानो निषेध के नारु पाराशर मुनि नुवचन जे तेने ॥ त्र ए वर्ण नो जन जे ते अज्ञान थ कि अ
 थ वा ज्ञान थ कि के तं जां ए ये अजां ए ये पण जो सुरा ने अडे तो ते जन सुरा ने अडिने महाघोर नरक मां पडे छे ते कयां सु धितो
 ज्यां सु धि चंद्र माने सूर जत पे त्यां सु धि ए विरित्ये सुरा पान ने विषे घणां कटुः खर त्यां छे तथा दोष र त्यां छे माटे क्यारे य कोई
 मनुष्य ने सुरा पान न करवुं ॥ ६ ॥ ॥ बृहस्पति स्मृति वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पाप्मा मादतो मद्यम पिबेत्
 चरे द्विजः ॥ कारयेत्तस्य संस्कारं राजा विप्रांश्च नो जयेत् ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने मद्य पान नानिषेध ने विषे बृह

विवेक
१५४ ॥

स्पतिनिस्मृतिनुवचनछे ॥ जेत्रणवर्णनोमनुष्यजेतेजोअजाण्यमांपणमद्यनुपानकरेतोअतिरुछूनामेजेव्रततेनुआ
चरणकरेअनेतेपछेराजाजेतेतेनोसंस्कारकरावेनेतेनिपासेब्राह्मणज्जोनकरावे तारेतेमद्यपानपापथकिमुकायछे
नाटेअगीयारप्रकारनुमद्यछे तेमांथिकोइमद्युपादव्वहुं ॥ ७ ॥ ॥ मनुस्मृतौचोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जा
न्वधःस्नानमात्रंस्यादानाच्चेरेकरात्रकः ॥ नाच्चेरुर्ध्वं त्रिरात्रंस्यान्मद्यस्पर्शउपोषणं ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
मनुस्मृतिनेविषेकत्थुंछे जेमनुष्यनेर्धांचणथकिहेठेजोमद्यनोस्पर्शथइजाय तोस्नानमात्रेकरिनेशुद्धिथायअनेर्धां
चणथिन्नादेदाजिसुधिजोमद्यनोस्पर्शथइजायतोएकदिवसरात्रिउपवासकरेतारेशुद्धिथाय अनेनाज्जिथकिउंचे
जोमद्यनोस्पर्शथाय तोत्रण्यदिवसरात्रिउपवासकरे तारेशुद्धिथायएविरित्येमद्यनास्पर्शनेविषेपणपापकहिनेते
निवारणकत्थुंछे तोमद्यनेपिवानुतोमोठुंपापछे नेतेनुनिवारणबहुकठणकत्थुंछे माटेकोईप्रकारेमद्यपाननकरुं ॥
॥ ८ ॥ ॥ पौलस्येनोक्तम् ॥ ॥ श्लोकौ ॥ ॥ पानसंद्राक्षमाधूकंस्वार्जूरंताक्षमैक्षवम् ॥ माधूत्थंसैरमारिष्टंमरे
यंनालिकेरजः ॥ ९ ॥ समानानिविज्जाद्याद्याद्याद्यागदशैवतु ॥ द्वादशंतुसुरामद्यंसर्वेषामधमंस्मृतम् ॥ १० ॥
॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ अनेपौलस्यऋषिजेतेमणेअगीयारप्रकारनांमद्यकर्यांछेनेवारमुसुरारूपएसर्वमां
अधममद्यकत्थुंछे जेपनसुनुमद्यतथाधराकनुमद्यतथामौटानुमद्यतथाखजूर- मद्यतथाताक्ष- मद्यतथासेलडिनार
स-पु-ए-ए-थामधनेउकालिनेकरेदुमद्यतथासिंधणियोनुमद्यतथाअरिठानुमद्यतथाआंमलिधावडिनेगोलनुपाणि
त्रण्यनेउकालिनेकरेतेनेमैरेयनामेमद्यकत्थुंछे तथानालियेरमांथिथयुंएवुमद्यअगीयारेप्रकारनुमद्यजेतेबरोबरथ

सार

॥ ५४ ॥

जाणवां ॥ अनेवारमुजेसुरारूपिमयतेजेतेतोतेसर्वेनेमधेअतिशेअधमछे ॥ ९॥ १० ॥ ॥ स्कांदेचोक्तम् ॥ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ एकादशविधंमयंत्रिविधांचसुरामपि ॥ नाजिघ्रदपिकोपीहतस्मिनराज्यंप्रशासति ॥ ११ ॥ ॥ इति
 विमलैकं तधर्मप्रवर्तकश्रीसहजानंदस्वामिशिष्यवसरामदासमुनिनारदुरुश्रीगुणदातादंडदासे
 वेकसारे ॥ रामयपानानेपेधनिरूपणं नाम द्वादशं प्रकरणं ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेस्कंदराणनाविदं संबने
 विषेतोसुरामयनेकोइमनुष्यसुंघतापणनहवाएमकरुंछे ॥ जेतेउपरिचरवराजाराज्यकरतेसतेतेराजानाराज्यने
 विषेकोइमनुष्यजेतेपणअगियारप्रकारनुजेमयतेनेसुंघतोपणनहवोने अण्यप्रकारनिजेदरातेनेपणकोइसुंघतो
 हवोतारेतेसुरानेमयतेनुपानतोव्यांयिजकोएएसर्वेधर्मवासांमनुष्यनिरितिछे नेसर्वेधर्मशाखनाकरनाराजेमोटा
 कापेतेमनेएएजरिहंउछेएदरातेसुरामयनुपानव्यारेयनकरुं ॥ ११ ॥ ॥ एविरित्येनिर्मसएवोजेएउंदिहमते
 नाप्रवर्त्तावनाराजेश्रीसहजानंदस्वामितेमनोशिष्यएवोजे दुंबसरामदासमुनेतेणेसुरुश्रीगुणदातादंडदासे
 अज्ञायेकरिनेकस्थोएवोजेआविवेकसारनामेग्रंथतेनेविषे सुरामयपाननानिपेधनिरूपणकरुं एनामेवारमुप्रक
 रणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ १२ ॥ ॥ अथतमः द्रासचंद्रकोर्ध्वं पुंदिहउंदिहउंदिहमाक्षेकाधारणप्रतिपादिकाः स्मृतयः ॥ त
 त्रपद्यपुराणेउक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अग्निद्वंद्वं विप्रंचयृत्वावंबाहुः स्रयोः ॥ त्यक्त्वायमपुरंधोरं याति विष्णोः परंपद
 म् ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेतमः द्राधारणकरुं एनामेवारमुप्रकरणजेतेसंपूर्णथयुं ॥ तेमांबसां दराणनेविषेत

विवेक
॥ ५५ ॥

तमुद्राक्षेवानिकहिछे ॥ जेअग्निपेकरिनेतपावेदुनंपवित्रएवुजेतमः ॥ द्वाहूपीचिह्नतेनेत्रिवर्णिकजनजेतेपोतानाबेबा
हुनामूलनेविषेधारणकरिनेमहाये ॥ एवुंजेजमराजानुपुरतनोत्यागकरिनेजगवाननुजेपरमधामतेनेपांमेछे ॥ १ ॥
रामार्चनचंद्रिचक्षुषां वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अग्निहोत्रं यथानित्यं वेदस्याध्ययनं तथा ॥ ब्राह्मणस्य तथैवेदं तम
मुद्रादिधारणम् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्राह्मणजेतेनेतपावेलिछापोतथाचांदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलकतथातुलसी
निबेवडिकंठिधारणां वानां अवश्यपणेकरिनेधारणकरवांतेनेअर्थेरामार्चनचंद्रिचक्षुषेपद्मपुराणनुवचछे ॥ जेब्रा
ह्मणजेतेनेजेमअग्निहोत्रजेतेनित्यकरवानुछे तथावेदनुअध्ययनजेकरवुंतेजेमानेत्येतेब्राह्मणेनेआतमः ॥ द्वा
नुधारणकरवुतथाचांदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलकधारणकरवुंतथातुलसीनिबेवडिकंठिधारणां जेतेनित्यकरवानांछे ॥
॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मपुराणे ब्रह्मवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंखांकिततनुर्विप्रोच्चुते यस्येह वेदमनि ॥ तदन्नं स्वयमभ्रातिपितृ
भिः सह केशवः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेब्रह्मपुराणनेविषेब्रह्मानुवचनछे जेशंखचक्रगदानेपद्मतेमणेकरिनेअंकितछे
शरीरजेनुएवोजेब्राह्मणतेजेतेआलोकमांजेनाधरनेविषेजमेछे ॥ तेपुरुषनुजेअन्नतेनेपितरदेवजेतेमणेसहितएवा
जगवानजेतेपोतेराजिथईनेजमेछे ॥ ३ ॥ ॥ सारसंग्रहेपराशरवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वाङ्मतेन च नैव बाहुमू
क्षेतुक्षांछिताः ॥ सर्वपापानि संतीर्य न विष्यंति सुरोपमाः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसारसंग्रहेविषेपराशर
चनछे ॥ जेअग्निपेकरिनेतपावेक्षां जेशंखचक्रगदानेपद्मतेमणेकरिनेलोडिद्वितययाछेकेतांजेमणेछे पोसिधिछेएवा
जेब्राह्मणदिग्गजुल्लेजेतेसर्वपापनेतरिनेकेतांसर्वपापथकिमुकाईनेदेवजेवाथायछे ॥ ४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ च

सार

॥ ५५ ॥

कांकितायविप्रायस्वन्नोज्यान्नंददातियः॥ तदन्नं मेरुतुल्यं स्यादश्रुतेदिविदेववत्॥ ५॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अनेछापो
 क्षिधेक्षोजेब्राह्मणतेनेछेदुष्टोतानेजमवानुजेअन्नतेनेआपेने॥ तेअन्नजेतेसाखजोजनउंचोएवछेःनानोमे
 रूपवततेएहोएहएहएहतेदेदाराजेतेतेअन्नजेतेनेदेवक्षांकनेविषेदेवतानिपेटेजमेछे॥ ५॥ ॥ सारसंग्रहेहारा
 तवचनः॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ चक्रांकितस्यविप्रस्यपादप्रक्षाक्षितंजलं॥ पात्वाप तकसाहसैः च्यतेनात्रसंशयः॥
 ॥ ६॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अनेसारसंग्रहनेविषेहारितकषिनुंवचनछेजेछापक्षिधेक्षोजेब्राह्मणतेनापगधोयमुंजेजल
 तेनेजेमः अपियेछेतेपिनारोजेतेतेजलनुपानकरिनेहजारुप्रकारः जेपादेदोएवदोदुष्टा जायछेतेनविषेक्षगा
 रेयसंदेहजेतेनथिएविरित्येन्नगवाननिछापोजेणेक्षिधेछेएवोजेब्राह्मणतेनोमोटोमहिः॥ एहोछेदेब्राह्मणादिक
 सर्ववर्णनेअवश्यपणेकरिनेछापोक्षेविएमसर्वग्रंथनोसिद्धांतछे॥ ६॥ ॥ ब्रह्मांडपुराणेचोक्तम्॥ ॥ श्लोकः॥
 शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारयेद्ब्राह्मणोयदि॥ श्राद्धादिसर्वकर्माहृत्येषापरमाश्रुतिः॥ ७॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अनेब्रह्मांडरा
 णनेविषेतोछापउर्ध्वपुंड्रतिक्षकनेदुष्टादीदिष्टांतेष्टांदां जेणेधार्याहोयतेजब्राह्मणश्राद्धादिसर्वकर्मकराववा
 नेयोग्यथायछेएमकरंछे जेब्राह्मणजेतेजोशंखचक्रगदानेपद्यतथाउर्ध्वपुंड्रतिक्षकतथातुक्षरीनिजेबेवडिकंठिते
 मनेधारणकरेतोतेब्राह्मणजेते श्राद्धतथायज्ञतथाविवाहादिकसर्वकर्मकरवांतेमनेअर्थयोग्यएवोथायछेएप्रकार
 निएसर्वोपरिश्रेष्ठएवीवेदनीश्रुतिजेतेछे॥ ७॥ ॥ वाराहेच॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ चक्रांकितक्षुब्ध॥ देष्टाएत्रयत्र
 वसंतिहि॥ योजन निततस्त्रीणिममक्षेत्रंवसुंधरे॥ ८॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अनेवाराहाराणनेविषेवराहाजेयेपृथ

विवेक
॥५६॥

विप्रत्येकं छेजे हव सुंधरे चक्रे करिने अंकित छे नुज जेमना एवाजे ब्राह्मणे ते जे ते जे जे ठेकं एव से छे ते ते ठेकां एथि फर
तुत्र एयत्र एयजं जनमारे रेवानुक्षेत्र जे ते छे ॥ ८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अश्वमेध सहसैश्वराज पेयशतैश्वर्यम् ॥ तत्फ
लं श्रूयते तमदीया युधधारणात् ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने अश्वमेध यज्ञनां जे हजारो हजार ते मणिकारने जे ट
ल जे ते संज्ञा ए छे एवाज पेय जज्ञनां जे शो यशो ते मणिकारने जे टलुं, लसंज्ञा यछे के तां ब्राह्मण ॥ ॥ कजे रई जन ते
मने जे टलुं ए सर्वे यज्ञ करथा थकि फल थाय छे ॥ ते टलुं फल जे ते तपावे लां एवां जे शंख चक्र गदाने पद्य ए जे मारां आयुध ते म
नुं जे धारण करवु ते थकि थाय छे ॥ ९ ॥ ॥ सार संग्रहे न विष्णोत्तर पुराण वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यज्ञो नंत
पोहो मो न्नो जनं पितृ तर्पणम् ॥ चक्र लां न ह्येव प्रस्थाने च तत् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तम द्वा र हित
जे विप्र ते निनिंदा के नारु सार संग्रह ने विषे न विष्णोत्तर पुराण वचन छे जे यज्ञ करवो तथा दान देवुं तथा तप करवु तथा
होम करवो तथा ब्राह्मण जमाइ वा तथा पितरिनु तर्पण करवुं ए सर्वे यजे ते तम द्वा ने चिद्दे र हित एवा जे विप्र ते निष्कस
थाय छे ॥ १० ॥ ॥ पराशर स्मृतौ चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंख चक्रोर्ध्वं द्वा दशरहितो ब्राह्मणा धमः ॥ जीव श्रे
वचां ढालः सर्व धर्म बहिष्कृतः ॥ ११ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने पराशर स्मृति ने विषे पण छे जे शंख चक्र गदाने पद्य त
था ऊर्ध्व पुं डू तिल कत था तुलसी निकंठि ते म गेर हित एवा जे ब्राह्मण ने मध्ये अध द्वा ए जे ते जीव दो ल दो ल लां स
जां ए वो तथा यज्ञ दाना दिक जे सर्व धर्म ते थकि बाध्य करे सो जां ए वो ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अचक्र धारिणं वि
प्रयः श्राद्धे न्नो जयिष्यति ॥ ते न्न पुराण एव तच्च प्रयच्छति ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने छाप धास्या

सार

॥ ५६ ॥

विनानोजे ब्राह्मण तेने जे पुरुष श्राद्धने विषे जमाडेछे तेजमाडनारो पुरुष जे ते पोताना पितरि जे ते मने वारज अने विष्टा
 ने आपेछे ॥ एविरित्ये हरिऋक्तिविद्यास तथा पद्यपुराण तथा ब्राह्मीसंहिता तथा प्रपञ्चाश्रुततापराशरस्मृतितथाहारित
 स्मृतितथा द्वारिकामाहात्म्य ॥ १२ ॥ ॥ अथ विष्णुसंहितादिक सर्ववर्णनेछापोसेवानिने जेछा ॥ १३ ॥ ॥ अथो
 निनिंदातेषां पद्यविस्तारकरिने कहिछे ते मांथी आते लगारे कसख्युंछे एमसर्वदायामनुष्यने जाणवुं ॥ १४ ॥ ॥ अथो
 त्वर्धपुंड्रधारणवचनानि लिखामितत्र ऋक्तिविद्यारे पद्यपुराणवचन ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रविहीन
 किंचित्कर्म करोति यः ॥ इष्टापूर्त्तादिकं सर्वं निष्फलं स्यान्न संशयः ॥ १५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ऊर्ध्वपुंड्रतिसकधार
 ण करवानां जे वचन ते मने लिख्युंछुं ते मां हरिऋक्तिविद्यासने विषे पद्यपुराणनुवचनछे ॥ जे कपासने विषे ऊर्ध्वपुंड्रतिस
 केराहे ॥ १६ ॥ ॥ जे मनुष्य ते जे ते यज्ञ करवो तथा वाय्ववाकराववा एआदिक जे कर्मां कर्म तेने करेछे ते सर्वे कर्म जे ते तेनु नि
 ष्फल थायछे ते मां कांई संशय जे ते नथि ॥ १७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रधरो विप्रो नृदा ॥ श्रेण वैदिकः ॥ नतिर्य
 क्षा ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने गोपिचं ने करिने पोताना ससाटादिकने विषे ऊर्ध्वपु
 ण्ड्रतिसकनोधारण करनारो एवो जे वेदनो न ए सो एवो जे वेदान ब्राह्मण ते जे ते आपत्कासने विषे पणकारेय आहु एवु जे
 त्रिं ॥ १९ ॥ ॥ स्कंदपुराणे चोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ हारिद्रेण तु चूर्णेन कुंकुमेन सुगंधि
 ना ॥ ऊर्ध्वपुंड्रस्य मध्ये तु लक्ष्मीस्थानं प्रकल्पये ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंदपुराणने विषे तो चांदसे सहित ऊ
 र्वपुंड्रतिसक करवानु कल्युंछे जे वैष्णव जन जे ते हृदयदरने खारमां पविने ते करेखु एवुने जिणचुरणने सुगंधिमान ए

विवेक
॥५॥

बुंजेकुंकुमतेणेकरिने ऊर्ध्वपुंड्रतिलकनामध्यनेविषेक्ष्मीजिनास्थानकरूपजेचांदलांतेनेकरे ॥ १५ ॥ ॥ विष्णुध
मोत्तरैर्चोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ऊर्ध्वं द्रुस्यमध्ये हरेद्राचूर्णं कुमं ॥ धारयै ष्ववोनेत्यं कमलाप्रीतये ॥
॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने विष्णुधर्मोत्तरनेविषेपणतेमज्जुंछेजेवैष्णवजनजंतेक्ष्मीजिनेअसन्नकर
वानेअर्थेऊर्ध्वपुंड्रतिलकनामध्यनेविषेनिरंतर लदरनुजिणुकुंकुमतेनेधारणकरे केतांऊर्ध्व पुं तिलकनेमध्येसला
टनेविषेसाराक्षालिणांकुमनोचांदले ॥ १६ ॥ ॥ पाद्येच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तं तं चंद्रा
न्वितं पुंड्रमध्यच्छिद्रे ॥ १७ ॥ ॥ चंद्राकाररमायुक्तंतद्विद्धिहरिमंदिरम् ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ वलिपद्यपुराणनेविषे
कत्युंछे जेतेकारणपणामांटेअवकाशेजुक्तएवुजेऊर्ध्वपुंड्रतिलकतेनेमध्येअवकाशेजुक्तनेकुंकुमनाचांदलानेआ
कारेजेक्ष्मीजितेमाणेजुक्तएवुहरिनुमंदिरजाणवुंकेतांजेममंदिरनेविषेक्ष्मीजीनेपधरावेछे तेमऊर्ध्वपुं तिलक
नेमध्येकुंकुमनोघोसचांदलो ॥ १७ ॥ ॥ स्कंदि ॥ ॥ तुलसीमालाधारणं कम् ॥ ॥ श्लोकः ॥
निवेद्यं वेमांलांतुलसाका संजवां ॥ वहतेयांनरोन्नत्त्यातस्यनैव ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवै
ष्णवजननेकंठनेविषेतुलसीनिवेवडीकंठिधारवानुस्कंदपुराणनेविषे ॥ १८ ॥ ॥ त्मनेविषेकत्युंछे जेजेमनुष्यतुलसी
नाकाष्टमं थियई एविमालाकेतांतुलशीनिवेवडिकंठितेनेअगवाननिप्रसादिनिकराविनेपोतानाकंठनेविषेधारणक
रेछेतेमध्यनेकोइजात्यनुपापजेतेनथिजरेहेतुकेतांतेनांसर्वेपापजेतेनाशपांमेछे ॥ १८ ॥ ॥ अधारणेदोषउक्तः पाद्ये
श्लोकः ॥ ॥ नधारयंतियेमालाहेतुकाः पापबुद्धयः ॥ पतंतितेतुनरकेदग्धाः कोपाग्निनाहरेः ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥

सार

॥५॥

अनेतुलसीनिकंठिनधारवितेनेविषेदोषजेतेपद्मपुराणनेविषेकथ्योछेजेपापरूपछेबुद्धियोजेमनिनेतुलसीनिकंठिबां
 ध्येसुंथायएमहेनेजोताएवायकाजेमनुष्यतुलसीनिवेवडीकंठिनधिधारतातेमनुष्यजेतेतोहरिनाकोपरूपजेअभि
 तेणैकनेबलिगयायकानरुद्धोहोएहेछे॥१९॥ ॥श्लोकः॥ ॥नरस्यनपशोःकंठे लसीमासिकाभवे ॥ तस्मा
 न्नमांसस राजसंचमादेरुद्धं ॥ २० ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपरूपरूपनाकंठनोबपेतुलसीनिकंठिनहेएहे
 नुजेअन्नतेजेतेमांसबरोबरएणवुंनेतेनुजेजलतेजेतेमादेरायरोबस्यजाणवुं॥ २० ॥ ॥श्लोकः॥ ॥शयनेन्नोज
 नेस्नानेतथाचोर्गकर्माण ॥ नत्यजेतुलसीमासांत्यजंस्तांदोषनाग्नवेत् ॥ २१ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेवेअवजम
 जेतेशयनकरंतथान्नोजनक वुंतथालानकरंतथामसन्नकरवाजांसर्वेक्रियानेविषलसीनीकंठिनहेएहे
 सत्यप्राप्तहेएहेजेहेएहेएहेएहेएहेएहेपणतेतुलसीनिमासानेत्यागकरतासतोतेरूपजेतेदोषनेन्नजनारोथायछे
 केतांआकंठिठिजासेतथाएहेएहेअथासेएमजंणिनेकमंयिकंठिनेकाहेमेसेछेतोतेमनेपापलजेछेमादेसर्व
 यकासनेविषेवैध्नवजननेकंठीजेतेकमांधारवि॥ २१ ॥ ॥मरुडराणेच॥ ॥श्लोकः॥ ॥लसीकंठसस
 मांविसर्गाद्येऽपिनत्यजे ॥ नाशौचंधारणेतस्यायतःसावसत्तु ॥ २२ ॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेगरुडराणनेविषे
 पणतेमजकरुंछेवैध्नवजनजेतेप्राप्तहेएहेविषेपेरेल्लिण्विजेतुलसीनीकंठितेनोमसन्नअदकक्रियानेविषेपण
 क्यारेयतत्यागकरे॥ केमजेतेतुलसीनीकंठिनुजेधारतनेनेविषेअपवित्रयणुनाथेशाहेतुमंटेतोतेतुलसीनिमंटेतोतेती
 साक्षातबस्तरूपछे॥ २२ ॥ ॥मासाधारणमंत्रोविष्णुपुराणउक्तः॥ ॥श्लोकः॥ ॥तुलसीकाष्ठसंभूतः

विवेक
॥५८॥

संविष्णुजनप्रिये ॥ विन्नमित्त्वामहंकंठे कुरुमांरुण्यं स्तन्नम् ॥ २३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तुलसीनिकंठि पेरवानो
जे मंत्रतं विष्णुधर्मनामे जे ग्रंथ तेने विषे स्थोत्रे जे तुलसीनाकाष्ठमायि धूपविजे लावाते ते पलाजि लाविले छे ॥ एवां ह् ससी
निमासात मने हुं जे ते मारा कंठने विषे धारण करुं छुं माटे तमे जे ते श्रीकृष्ण भगवानने वासो लागु एवो ने करो ॥ २३ ॥
स्कंदपुराणे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ संनिवेद्याथ हरये ससाका संजवाम् ॥ मासां पञ्चस्त्वर्यं धत्ते सर्वे जागवतोऽस-
मः ॥ २४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने स्कंदराजने विषे पण तुलसीनिमासापे वानो मंत्रकथ्यो छे तथा ते मासानि प्रार्थना
करवानि पण कहि छे जे जे वैष्णव जन जे ते तुलसीनाकाष्ठमायि धूपविजे लावाते ते पलाजि लाविले छे ॥ एवां ह् ससी
विने पछे पोते पोताना कंठने विषे पोछे ते वैष्णव जन जे ते भगवानना भक्तने मध्ये उत्तम भक्त जाणवो ॥ २४ ॥ ॥ श्लोकः
यथा त्वं वक्षन्नाविष्णोर्नित्यं विष्णुजनप्रिया ॥ तथामां रुदेवेशि नित्यं विष्णुजना प्रियं ॥ २५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ-
ने वैष्णव जन जे तेने तुलसीनिमासानी आविरित्ये प्रार्थना करवि जे हे तुलसीजिनां मासा जे मतमे निरंतर विष्णुमे वासां
छोने जे मैष्णव जन जे ते मने वासं छो ॥ ते मने पण हे सर्व देवनां नियंता एव तुलसीनी मासात मे जे तेने पलावेष्णुस-
थावेष्णुना जनने वासो एवो छो ॥ २५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवं रं प्रार्थ्य विधेवन्मासां कृष्णगणं ऽपि तां ॥ प्रार्थ्य-
श्च वो यो वै स गच्छेद्द्वैष्णवं पदं ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने जे वैष्णव जन जे ते श्रीकृष्ण पलाजि लाविले छे ते वैष्णव जन
एव जे तुलसीजि लावाते ते पण विरित्ये लाविले छे ॥ एवां ह् प्रार्थना करिने पोताना कंठने विषे धारे छे ते वैष्णव जन
ननु जे धाम तेने पांमे छे ॥ २६ ॥ ॥ नारदीये च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ये कंठस्य तुलसीनक्षिनाक्षमासापे वाहुमूलप-

सार

॥५८॥

रिचिद्रितशंखचक्राः ॥ यवैल्लसाटफलकेलसदूर्ध्वपुंड्रास्ते ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 नारदाय ॥ रा ॥ नेविषेतोन्नगवामनांचिद्वेकरिनेसोन्नताएवाजेवैध्वजजनतेजेतेसर्वलोकनेपवित्रनेछे ॥ एमन्न ॥ छे
 जेकंठनेविषेसग्रछे तुलसीनेकमलनामणकानिमासाजेमनेएवाने वसिजे ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 रिपेत्थो ॥ च ॥ रूपछे शंखचक्रगदानेपयतेजेमनेएवाअनेलसाटरूपजेफलकेतां पे ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 सेका ॥ ३० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 वध्वजजनजेजेलोकमांफ ॥ छे तेनेलोकनासर्वजनजेतेतेमनेदर्शनेकरिनेतुरतपवित्रथायछे ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 जुज ॥ गमपिचिद्वैरंयस्यविष्णोःपरम ॥ रूपनामांकीर्तनंयस्यवाचि ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 मणिमासायस्यतस्यांस्मदास्तः ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 नासदुरु ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 रणंसंपूर्णम् ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 चिद्वेतेमनेकरिनेआंकितछेनेजेन्नक्तनिव ॥ णिनेविषेपरम ॥ रूपएवाजेनारायणतेमनानाम ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 तांजेजनपोताने ॥ खेकारिनेहआहारे ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 खनेपां ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
 ननान्नक्तनाहुजेतेदास ॥ एमनारदजाकेहताहवा ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने

विवेक
॥ ५९ ॥

सार

जे श्रीसहजानंदस्वामिते मनोशिष्य एवा जे बलरामदासनाम मुनि तेणे सदुरु श्रीगुणातीतानंदस्वामिनि आज्ञाये करि ने
कस्यां जे विवेकसारनाम आग्रंथ तेने विषे छापुले वि तथा चांदले सहित उर्ध्वपुंड्रतिलककर् तथा तुलसी देव की कंठि
धारण करविते मनु निरूपण कर्युं एनाम तेर मुप्रकरण जे ते संर्णयुं ॥ १३ ॥ ॥ अथ श्रीहरिकृष्णस्य जगवतः स्व ज्ञान
नामक्षयलोक जोगप्रदातृत्वस्य सकल ब्रह्मांडोद्भवस्थिति क्षयकर्तृत्वस्य सर्वदेवमनुष्येप्सित
मकतायाः सकलाधारतायाः सर्वदेवस्वारा मधीरमुक्तनिकराक्षर रूपोपास्यतायाः सकल दिव्यगुणगण दिव्यपादोद
रादिसकलावयवविलसित दिव्यमनोहरमूर्ति
श्वप्रतिपादनाय सार्थाः स्मृतीर्हि स्वामि तत्र स्कंदपुराण विष्णुसं
डस्थ श्रीवासुदेवमाहात्म्ये ब्रह्मादिदेवकृतस्तुतिप्रकरणं सार्थं हि स्वामितत्र ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ विचार्याहं
वेदान्मुद्गुरुपगतो निश्चयमिमं रम्यमज्ञेयं तत्स्वयिदृढतराय त्वं नृचूता ॥ ॥ जवेत्तर्ह्येवैषां क्षयविरहिता जोगनिकरास्त
थास्युर्लोकौ वै परमपुरुषात्यंतिकगतिः ॥ १ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे श्रीहरिकृष्ण जगना जे ते मने पोताना ज्ञाननेना
शेरहित एवा जे लोक जोगने आ त्यां ते क मोक्ष ते मनु जे देवापणु तेना प्रतिपादनने अर्ह्ये एवा सर्वे एवा नि उत्पत्ति स्थितिने
नाश ते मनु जे करवापणु तथा सर्वदेवमनुष्य ते मणे माग्या जे वर ते मनु देवापणु तथा सर्व जीव ईश्वर काय मायाने अक्षर
पुरुष ते मने नियम मं राखवापणु ते ते सर्वे यनु आधारपणु तथा सर्वदेवने पोताना स्वरूप बोधे आनंद जे मने ने धीरजता
ये जुक्त एवा जे कना समूहने मूख अक्षर रूप ते मने उपासना करवापणु तथा दिव्य एवा जे सर्व गुणना समुदायने दिव्य
एवा जे चरण कमलने उदर ॥ ॥ ते मने करिने शोचति एवि जे दिव्यमनोहर मता ते मना प्राते प

॥ ५९ ॥

नेअर्थेजे श्लोकतेमनेअर्थेसहितलखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 बदेवतातेमनेकरिजेअग ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 तेजेतेश्रीसक्ष्मीजीये ॥ कनेसर्वेनादुःखनाना ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 छेजेहेपरम ॥ रूपसक्ष्मीजिनेआनंदन ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 किजेतेथायकेतांतेप्राणधारिजेतेदेशकाळादिकेकानेनाशनपामेए ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 यरहितएवाजेतेजोगनार ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 जथायछे ॥ अनेवेदजेतेमनेत्रणवारविचारिनेअतिनिश्चयजेतेनेहुंजेतेपाम्योछुं ॥ केतांतमारिअकिकरवितेजसर्व
 कारणछेएविरित्येमेजेतेणेनिर्धारकस्योछे ॥ १ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अजानंतस्त्वित्थं नृतरजतमस्कानपिहरेअ
 जंत्यस्मान्देवान्बहुविधतपोर्चासरणिभिः ॥ तएवोक्तमूढाः क्षयरहितसौख्यं न कुहचिद्व्यजंते ॥ तस्त्वां वै निजद्विदधे
 केशवमहम् ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेएवोक्तमूढांतेयिजांणताएवाजेम ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 ज ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 छे ॥ अज्ञानेएवाजेतेमनुष्यतेजेतेकोयलो ॥ १ ॥ ॥ जेतेसिखुछुं ॥ तेमांस्कंदपुराणनोजेविह्वलंतेनोवेषेरं जेवार देवमाहात्म्यतेनोवेषेस
 माराददयनेविषेकेशवकेतांपरमेश्वरएवाजेतेमतेतमारुध्यानकरुछुं ॥ २ ॥ ॥ शंकरउवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
 त्रयीसांख्यवेदांतयोगाः पुराणंतथापंचरात्रं प्रज्ञाधर्मशास्त्रम् ॥ तवैवातिमाहात्म्यं देव्यं नित्यं प्रकारैरनेकैर्हि गायंति

विवेक
॥६०॥

नक्त्या ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेशिवजेतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछेहेप्रज्ञाजेत्रैणवेदतथासांख्यशस्त्रतथावे
दंतंछेहपदिहद्वयायोपधाखनेराणतथानारदपंचरात्रतथाधर्मशास्त्रते सर्वेयशास्त्रतथापुराणतेजेतेएव
मेतेतमारुजजेअतिमाहात्म्यतेनुअनेकएवाजे प्रकारकेताहियज्ञपुरुषहेनारायणएआदिकजेनामतेममेकरिनेनिरंत
रगांनकरेछे ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वमेवेशस्वामीणचैतनेनूभोवचूवुस्त्वदेकाश्रयः ॥ ॥ देकल्पे ॥ रमासेव्यपा
दांबुजंशस्त्रयोर्नितमायंनंतंछेवादेवम् ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनहर्दशतमेजओएकआश्रयकेतनिवा
सस्थानकेतेजेमनेएवाजेएवेदआदिकसर्वशास्त्रतेजेतेमोटाएवाजे तमेतेतमाराथाकेजप्रमकल्पनेविषेयाताह
वां ॥ एविरीत्येराहदाधरणदेसङ्गीछेदेरेहवाजोग्यछे चरणकमलतेजेमनेएवानेवादेवएवाजेतमेआदिपु
रुषतेतमनेजेतेचछुएकितांतमारुजजनकरुछुं ॥ ४ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ व्याहृतान्नवपा
शमोचनारधेवतापत्रयतमदेहिनाम् ॥ अनेकजन्माघचयापहारिणीतनोतिभक्तिव्रतंनंतवांजसा ॥ ५ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेधर्मजेतेस्तनकरेछेहेशसंसारएजोएहसोतेयाकेकावनारिनेअध्यात्मअधिभूतआधदेवएजेत्रैणतापते
एकरिनेतापेक्तयाताएवाजेजावतेमनेधारापकेतांएत्रैणयतापनेटासेएविनेअनेकजन्मनांजेपापतेमनाजे
तेमनानाशकरनारिएछेहवाहिन्यातेजेतेतमारिभक्तितथाज्ञानतेनेअनायासेकनिविस्तारेछे ॥ ५ ॥ ॥ श्लो
कः ॥ ॥ सदवसाकर्णपथेनहृदिहृदयंतान्निधसन्मुखोद्गता ॥ ममत्वदन्याहरताश्वासमादयाभ्ययेतेप्रज
न्निवेनमः ॥ ६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अवेदएवाजेभक्तिनेज्ञानतेनाविस्तारनिकरनारिएविजेतमारिकयातेजकथा

सार

॥६०॥

जेतेसदपुरुषनां जेमुखतेथकिनिसरिकेतांसाधुपुरुषजेतेमाणेपोतानेमुखेकरिनेकहि एविसतिकर्णरूपजेमार्गतेमार्गे
करिनेमारित्तरूपिजेगुणनेदेविषेप्रवेशकरो ॥ अनेहेअनंतछेनामजेमनांएवाहेअगवन्तमाराथकिअन्यएविजे
मा॥रेवासन योतेमनोनाशकरोनेदयानास ॥ अनेहेअनंतछेनामजेमनांएवाहेअगवन्तमाराथकिअन्यएविजे
प्रजापतयउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धन्याएतेकल्पवृक्षायदीयांछायामेतामाश्रितस्त्वंसहश्रीः ॥ धन्यःकर्त्तामिह
पस्यास्यते धन्यैषाञ्चूर्यत्रपीठंतवेश ॥ ७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेप्रजापतिजेतेस्तुतिकरेछेजेहेईशकेतांब्रह्मादिकजे
सर्वेक्षोक्तेमनानियंताएवाहेअगवन्तलक्ष्मीजियेसहितएवाजेतमेतेजेतेजेकल्पवृक्षनिछायाजेतेनेआसास्थोछे के
तांजेकल्पतरुनिछायानेविषेतमोविराजोछोएवाजेआकल्पवृक्षतेजेतेधन्यछे ॥ अनेआजेमं पतेनाकरनाराजेवि
श्वकमतिधन्यछेनेहेईजेप्रथिनेविषेतमारोवाजटरत्योछेएविजेआञ्जमितेजेतेधन्यछे ॥ ७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥
॥ धन्योऽलोकेनूनमेषोयुराशिःसाक्षात्तुच्ययेनदत्तास्वकन्या ॥ धन्याश्चैतेत्वांवयंवीक्षमाणाधन्येशानंश्रीपतित्वानं
ताःस्मः ॥ ८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेपोतानं कन्याजेसक्ष्मीजीतेजेतेसाक्षात्केतांअमानेजेतेसतेतमानेजेणे
परणाव्यांएवाजेआस ॥ अनेजेतेआलोकेदेविषेधन्यछे ॥ अनेएसर्वेधन्यजेतेमनानियंतानेसक्ष्मीजिनापतिएवा
जेतमेतेतमं नेनमस्कारनेकरतानेतमारुंदर्शनकरताएवाजेआअमेप्रजापतितेजेतेधन्यछेईयेकेतांतमारुंदर्शन
नेधन्यआग्यासाथैयाछइये ॥ ८ ॥ ॥ मनवउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धर्मःखलुह्यस्मिन्मोधर्मैरन्योमाधवस
कलेन्योपि ॥ अकिर्नवतियतोवैधर्मञ्चुवित्वयिनिरवद्या ॥ ९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेदुखेदेखुदेखेदेखेदेखेदेखे

विवेक
॥६१॥

धर्मजेतेन नारायणादिकरुणं धारण करनारा एवा जेतमेतेतमारविषेदां षेरहित एवी जे नक्तिते जे ते जे धर्म करिने
थायछे ॥ एवा जे धर्म ते जे धर्म जे ते मग्र एवा जे वर्णने आश्रमना धर्म ते थकि निश्चेष्टछे ॥ ९॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ध
र्मात्मानं न गव धर्मधुरीणं च धर्म्यपातारः ॥ सर्वातिप्रियधर्मनू मस्त्वां धर्मसंज्ञतिम् ॥ १० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
ने हे न गव धर्मरूपछे मूर्तिते जे मने एवा ने धर्मनि जे धुरतेने धारण करता ने धर्म जे ते मनिरक्षाना करनारा एवाने ज्ञान
वैराग्यादिक थकि अति लोछे धर्म ते जे मने एवाने धर्म जे ते निछे सम्यक् प्रकारे करिने वधिते जे थकि एवा जेतमेतेतमा
ने अमे जेतने मस्कार करिये छइये ॥ १० ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नक्त्याहीनस्त्वद्दिस्वो वयुनार्थी
श्राम्यन् नू योप्यस्य न सिद्धिः समुपैति ॥ तत्कारि कः कर्मणि काम्येतु कुतोऽसौ सौख्यं यायादक्षयमानं दमहाव्ये ॥ ११ ॥
अर्थः ॥ ॥ हवे ऋषि जे ते स्तुतिकरे छेत मारा थकि विरुखने तमारि जे नक्तिते णेरहित ने ज्ञान रूपछे प्रयोजन ते जे ने एवा जे
पुरुष ते जे ते ज्ञान ने अर्थे वारं वार प्रयत्न ने करे छे ॥ तोय पण आ जेत मारि मूर्तिसं बंधि एवु जे ज्ञान ते नि जे सिद्धिते ने नथि पां
मतां तारे हे आनंद जे तेनाम हास मुद्ररूप काम्य कर्मने विषे आसक्त केतां पुत्रादिक नि जे प्राप्ति तेने अर्थे यज्ञादिक कर्म कर
तो एवा जे आलोक ते जे ते क्षयेरहित ए जे सुख तेने किये प्रकारे करिने पां मे पा मे जनहि ॥ ११ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ न
क्त्या नित्यं त्वामत एव वयं वै श्रद्धायुक्ता धर्मतपोनिगायैः ॥ मायातीतं काक्ष नियंतार मुदारं ध्यायामः श्रीकं तपरात्पर
मेकम् ॥ १२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने हे लक्ष्मीकांत जे कारण पणामाटे तमारि नक्तिये राहित ए जे लो छे ते जे ते क्षयेरहि
त एवुं जे सुख तेने नथि पामतो ते कारण पणामाटे जे श्रद्धा जे तेने युक्त एवा जे अमे ऋषि ते जे ते धर्मने तप जे रुद्धू चांद्राय

सार

॥६१॥

एतद्वक्तृथानिगमजेवेदतेछेआदीजेमां एवांजेश्च तेमणंकारनेथयिएविजेतमारिचक्रितेणेकानेमायाथाकेपर
 नेकालना॥६॥उदा नेपरजेअक्षरपुरुषतेथकिपणपरने॥६॥आदीअएवाजेतमेतेतमारुय नकारयेछ ये
 ॥१२॥ ॥इंद्रउवाचा॥ ॥श्लोकः॥ ॥नगवन्नुरुदुःखितावयंननुदुर्वाससएवहेलनात्॥नचवंतमृतेऽवितुंहिनोविधि
 रुद्रप्रःखाइमेऽशकन्॥१३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेइंद्रजेजुतेहवेइंद्रजेनगवन्नदुर्वासाजेतेमनोमेजेतेणेअपराधक
 स्योतेथाकिजअमेरवेजेतेबहुदुःखेजुक्तनिश्चेथाताहवाअनेजेब्रह्माशिवतेछेः स्यतेजेमांएवाजेआसर्वेतेजेतेतमारा
 विनाअमारिरक्षाकरबानेअर्थेनसमर्थथाताहवा॥१३॥ ॥श्लोकः॥ ॥विगताखिलसंपदोनिरन्नाःसमन्ना
 वंचुविष्णुमरुतेऽपेक्षः॥नचतैव यंरुतापदःस्मःसपदिश्रीहरयेनमोस्तुतुच्यम्॥१४॥ ॥अर्थः॥ ॥अदेविहोए
 णेकरिनेगईछे समग्रसंपा एजेजुतेहवेइंद्रजेअन्रतेजेथकिनेप्रथविनेविषेपामरजननिसंधायेत्यएजे
 नावतेनेपामताहवाएवाजेअनेजेजेहवेइंद्रजेविषेतमेजेतेम गेजटाह्यंछे दुःखजेमनांएवाथयासताक्ष्मीजि
 येजुक्तनेअमारांजेकष्टतेमनाहरनाराएवाजेतमेतेतमानेनमस्कारकरियेछइये॥१४॥ ॥अग्निरुवाच॥ ॥श्लोकः
 गीर्वाणदानवनराधुपजीवनान्नयन्निर्मितंहिचवतैवततोबुधास्तु॥यज्ञेषुतेनयजनंतवकुर्वतेऽगोत्वच्छेषमन्यदिवि
 षद्भ्यउपानयंति॥१५॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेअग्निदेवजेतेनगवानतेमनिस्तुतिकरेछेहेनगवन्देवतादानवनेमनुष्यआ
 दिकतेमनेजीहवरूपवुं जेअन्रतेजेतेजेकारणपणामाटेतमेजेतेमणेजानेमाणकरुंछे तेजकारणमाटेज्ञानिएवा
 जे पुरुषतेजेतेतोपोतानाजीहवरूपएवुजेतेअन्रतेणेकरिनेयज्ञनेविषेतमारुयजनकरेछे अनेतेकेडेबिजाजेदेवतेम

विवेक
॥ ६२ ॥

नेतमारुयजनकरतांशपरयुंएवुजंहविषरूपअन्नतेनुअर्पणकरेछे नेतेकेडेपांतेपणगेदादाजाएदरूपएवुजेअन्नतेने
जमेछे ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ काम्यपुकर्मसुरताअपियाज्ञिकास्तेतत्कर्मबंधनतआशुविमुच्ययांति ॥ ब्राह्मीगतिं
तदितरेतुज्वंतिचाराःश्रीयज्ञपूरुपमहंप्रणमामितंत्वाम् ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ एरित्येतमांनेनिवेदनकरतांशपरयुं
एवुंजंहविषान्नतेणकरिनेअन्यदेव-जेयजनकरेछे एवाजेयज्ञनाकरनारातेजेतेकाम्यएवांजेकर्मतेमनेविषेप्रीतिव
दाछेतोयपणतेकाम्यकर्मनुजंबंधनतंयकिततकालमुकायिनेतमारुब्रह्मपुरएवुजेधामतेनेपामेछे ॥ अनेतमांनेजेज
-छायाविनाज-छेनेअन्यएवाजेदेवतेम-जुजेयजनकरेछेतेतोचरेथायछे तेमाटेब्रह्मीजियेजुक्तनेयज्ञनाराय
णएवाजेतमेतेतम-नेहुंजेतेअतिशयपणेकरिनेप्रणामकरुंछुं ॥ १६ ॥ ॥ मरुतउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चक्ता
एकांतिकास्तेऽक्षरपरमपदेसेवयातेतुहीनंवासैश्वर्यादिनेच्छत्यतिशयितसुखंनपिकैवल्यमोक्षं ॥ तद्युक्तंस्वात्मनोपे
श्वपचकुलजनुर्मानयंत्युत्तमंवैतंत्वामेकांतधर्माश्रयणमुपगताःश्रीमहारूपंस्मः ॥ १७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेमरु
तदेवजेतेनारायणजेतेमनिस्तुतिकरेछे हेअगवन्तमाराएकांतिकए-जेअक्ततेजेतेतोतमारुअक्षरछेनामजेनुनेस
र्वथकिश्रेष्ठएवुजेधामतेनेविषेतमारिसेवायेकरिनेरहित एविसाक्षाक्यमुक्तितथासार्ष्टिमुक्तितथासारूप्यमुक्तितेमने
नथिईच्छतातथाअतिशेछे सुखजेनेविषेएवोजेकैवल्यमोक्षतेनेयपणनथिईच्छताअनेतमारु-जेदेवातेणजुक्तएवु
तोपोतानुश्वपचना-खनेविषेजेजन्मतेनेयपणश्रेष्ठमानेछे माटेएकंतिकएवोजेधर्मतेनाआधारनेब्रह्मीजीतेमाणे
जुक्तनेमहारूपएवाजेतमेतेतमांनेअमेजेतेनिश्वेपांम्याछईये ॥ १७ ॥ ॥ सिद्धाउचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नैक

सार

॥ ६२ ॥

ब्रह्मांडसर्गादिकारणत्वात्कारणम् ॥ तत्स्थितं तद्व्यतिरिक्तं च नियन्तारं नमामहे ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसिद्धजं तेज
 गत्वादिद्विजुतिरेहे हेनगवन्अनेकएवांजेब्रह्मांडतेमनिजेउत्पत्तिस्थितिनेप्रलयतेमनाकारणएवानेनधिकारणते
 जेमनुएवानेतेरेह्यजेब्रह्मांडतेमनेविषेअंतर्यामिरूपेकरिनेरत्या नेतेसर्वेब्रह्मांडुथकिव्यतिरंकपणेकरिनेपोतानाधा
 मनेविषेरत्यानेकाद्यमायादिकजेसत्तेमनानियन्ताएवाजेतमेततमं नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १८ ॥ ॥ रु
 द्राऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मायायाः सर्वमोहिन्यामोहनं मोहवर्जितम् ॥ महाकायस्यापिकायं त्वानुमः पुरुषोत्त
 मम् ॥ १९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेरुद्रजेतेनगवाननिस्तुतिकरेछेहेस्वामिन्ब्रह्माआदिकजेअमेसर्वेतेअमानेमोहजेतेनेक
 रतिएविजेमायातेनेमोहजेतेनाकरनाराएवानेमोहजेतेणेरहितने प्रकृतिनेपुरुषतेमनोजेनिरोधतेनाकरनारोएवोजे
 कायतेनापणकायरूपएवानेमहापुरुषएवाजेतमेततमं नेअमेजेतेनमस्कारकरियेछइये ॥ १९ ॥ ॥ आदित्याऊचुः
 श्लोकः ॥ ॥ प्रकाशितायेन वयं जगंति प्रकाशयामो न्नवतारमेश ॥ स्वयं प्रकाशं तमुरुप्रकाशं प्रकाशमूर्तिप्रणता
 न्नवंतम् ॥ २० ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेआदित्यजेतेनगवाननिस्तुतिकरेछे हेक्ष्मीजिनास्वामिन्तमोजेतेमणप्रकाशने
 कस्या एवाजेअजेतेजेतेसर्जगतलेलेलेलेगशवालांकरियेछइये ॥ अनेपोतानिमेलेसर्वेनेप्रकाशकरतानेबहुछे
 प्रकाशतेजेमनेविषेनेतेजोमयछे मूर्ति तेजेमानेएवाजेतमेततमानेअमेजेतेद्विद्वद्वाएरियेछइये ॥ २० ॥ ॥ सा
 ध्याऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शास्तानृपाणां च महोरगाणां दैत्याधिपानां च सुराधिपानां ॥ त्वं वै मनूनां च प्रजाप
 तीनां राजा धिराजाय नमोस्तु तु न्यम् ॥ २१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवेसाध्यदेवजेतेनगवाननेनमस्कारकरेछे हेन

विवेक
॥ ६३ ॥

गवन्मनुष्यनिरक्षानाकरनाराएवाजेराजातेमनेशि क्षानाकरनाराएवा अनेमोटाएवाजेसर्वनागणतथादैत्यनाअ
धिपजेहिरण्यकशिपुष्टा॥६॥अधिपजे॥६॥देवदेवतेमनेशि क्षाकरनाराएवा अनेमनुतथाप्रजापतितेम
नेशि क्षानाकरनाराएवानेपुविरेत्येस्वैराजातेमनाअधिपजे॥६॥जेतेजेतेमनेशि क्षाकरनाराएवा अनेमनुतथाप्रजापतितेम
वसवउचुः॥ ॥श्लोकः॥ ॥नवतिनुवियदायदाऽसुरांशैःप्रथितसनातनधर्मधार्मिकाणां॥ कदनःरुतदातदास्व
यंतित्यवतरतेप्रणमामधर्मगोपूत्रे॥२२॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेष्टाष्टाष्टाजेतेनगवानजेतेमनेनमस्कारकरेछेहेनगवः
नातनएवाजेधर्मनेतेधर्मजेमंछेएवाजेसाधुतेमनेअसुरनाअंशएवाजेअधर्मिना॥६॥जेतेमनेनमस्कारकरेछेहेनगवः
स्वतेजेतेजेजेसमयनेविषेयायछे तेतेमयनेविषेपोतेप्रथविनेविषेअवतारजेतेनेधरताएवानेधर्मजेतेनिरक्षानेकर
ताएवाजेतमेतेतमानेनमस्कारकरियेछइये॥२२॥ ॥चारणाउचुः॥ ॥श्लोकः॥ ॥चरित्रंशुभ्रतेतानेकमूर्त्तैःप्र
बंधैरनेकैर्हिगायंतिभक्ताः॥ यदुश्रोतवक्तुं नाल्येवसद्योवयंतंनताःपुण्यकीर्त्तिभवंतम्॥२३॥ ॥अर्थः॥ ॥हवे
चारणबोलेछेहेनगवन्धारणकरिछे अनेककीर्त्तियोतेजेमणेएवाजेतमेतेतमारुन्नेनएजेचारेत्रतेनेननजने
अनेकएवाजेप्रबंधतेमणेकरिनेगानकरेछे तेचरित्रकेबुंछेतेसांभलनारदेष्टेष्टाष्टाष्टेतेमनेतुरतकायपावेअकरेछे॥
अनेपवित्रछेकिर्त्तितेजेमनिएवाजेतमेतेतमानेअमेजेतेष्टाष्टाष्टाष्टेछइये॥२३॥ ॥गंधर्वाउचुः॥ ॥श्लोकः॥
येकथास्तेविहायान्यगाथाःप्रज्ञोकीर्त्तयंत्यश्रुएवंतिवातेजनाः॥दुःखिताःस्युश्चसंसारपाशैःसितास्तंनताःस्मःशरण्यं
भवंतंवयम्॥२४॥ ॥अर्थः॥ ॥हवेगंधर्वाजेतेबोलेछेहेप्रज्ञोजेजनतमारिजेकथातेमनोत्यागकरिनेअन्यजेदेवा

सार

11 E 3 11

[illegible]

विवेक
॥ ६४ ॥

न जे त्वामहं ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे मूर्ति जे ते दां दे छे ते जगव न जे मने संबंधे करि ने जखी तथा शूद्र ते जे ते तथा दे
वता तथा दिव्य आदि आदि देवाद्या एवा जे जिव तथा पशु पक्षि ते जे ते तथा पाप रूप छे देह जे मना एवा जे जाव ते जे ते प
एसर्वे जे ते जे मने संबंधे करि ने ज मोटा पुरुष जे ते मणे स्तुति ने करि एवि जे उंचि पदवी ते ने पामे छे ॥ अने जे ने संबंधे करि ने
हान एना दोषे दा छे ते ने मध्ये मोटेरा एवा जे देव ते जे ते पण तत्काश जा जे ते ए त्यागक या एवा ग्राह्य केतां जा कर
वा जो ग्यथा तानि ते माटे गोदो क धाम ना पति एवा जे तमे ते तमाने मारा दय ने विषे धारि ने छे ते दा जे जे न करुं
॥ २७ ॥ ॥ सावित्र्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ त्वं सर्ग का संप्रति च रूपं दृष्ट्वा न यो त्याप्यतस्तदात्म
ना ॥ तत्त्वादेच्छद्वाप्यहं दिमानि तैर्नैकान्विराजो ब्रुधाससर्जिथ ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सावित्री जे ते
ति करे छे हे ईशत मे जे ते सृष्टि रमय नो भेषो तानि जे दृष्टि ते ए करि ने प्रकृति ने रूप ते मने उठा डिने ते के डे ते रूप रूपे करि ने
महत्तत्व छे आदि ते जे भां एवां जे आचो न सत्त्व ते ते जे जिने ने ते जे तत्व ते म के करि ने प्रकार ना प्रदेष्टो ते दा
इ रूप एवा जे वैराज रूप ना जे देह ते मने सरज ता हवा ॥ २८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वैराजरूपेण जगत् सत्तां स्वी
कृत्य देवांसुरमां शोरगान् ॥ त्वं स्यावरंजंगम मीश निर्ममे त्वामादं कर्त्तारः पाश्रितोऽस्म्यहम् ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥
॥ अने ते वैराज पुरुष रूपे करि ने जगत जे ते मनु विशेष पणे करि ने जे धारण करवु ते ने स्वीकार करि ने देव तथा असुर तथा
मनुष्य तथा उ गते मने निर्माण करता हवा तथा स्यावरंजंगम रूप जे सर्वे सत्त्व ते ते मने जे ते निर्माण करता हवा एवे प्रका
र सदा आदि देवाद्या छे ते ते दां ने हुं जे ते आश्रीछुं ॥ २९ ॥ ॥ दुर्गोवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रियतम

सार

॥ ६४ ॥

धिक्कयाह चिंतनं विदधते तव येनुविते विन्नो ॥ नपरमेषु सुखं न दिवः सुखं न कमयंति धरैक नरेशताम् ॥ ३० ॥ ॥
 अर्थः ॥ ॥ हवे दुर्गाजे ते स्तवन करेछे ॥ विन्नोनुविने विषे अधिक एविजे तमारे विषे प्रियता तेणिये करिने जे जन पोता
 नाह दयने विषे तमारु चिंतवन के छे तेज ॥ जे ते ब्रह्मनास्थान कनु जे सुखे तेनाथे ईछता तथा देव सो जे सुखने प्रय
 विचक्रवर्त्ति जे राजतेने नथि ईछतानथि ईछता ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ प्रसन्नमर्पितमप्युल्लंघया सुखमिदं स
 मवाप्य च तत्र ते ॥ तदा हृष्टसात्केतुः क्षणं तमुनमामि च सात्वतनायकम् ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तमोजे तेम
 णे ब्रह्मातका करिने आने नथि कोय नितु क्षणाते जेने एजे आब्रह्मनास्थान कआद कनु जे सुखतेने शत्रुयेर हित जे
 क्रिये विषे होय तेम पामिने पगत मारु जे चिंतवन तेनो त्याग करिने ते तमा अक्त जन जे ते क्षमात्र पण ते सुखने विषे
 आसक्त नथि थाता एवा जेतमे सुखना सागरने सात्वत जे अक्त जन तेमना ईश्वर एवा जेतमे ते तमाने अति आनंद जे
 हुं जे तेन मस्कार करुंछुं ॥ ३१ ॥ ॥ नय ऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ वरद नमनमात्रं नाम संकीर्तनं वा विदधति तव
 ये वैज्ञानतोऽज्ञानतो वा ॥ जनि मृति यमजीते स्तानपि त्रायमाणं नरसंख्यया ताः स्मोघ नारायणं त्वाम् ॥ ३२ ॥ ॥
 ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे नद्यो जे ते स्तवन करेछे ॥ हे वरद जे तमाने जाणिने अथवा अजाण केवल नमस्कार मात्र करेछे अथ
 वा तमारु जे नाम तेनु सम्यक प्रकारे करिने कीर्तन जे तेने करेछे एवा जे जन तेमनु जल तट पराण तथा यम राजनि जे बि
 कतेय किनि श्वेजरक्ष गजे तेने करता एवानेन खंडे द्वादश द्वादश द्वादश एवा जे तमे ते तमाने अमे जे ते आसमयने विषे
 पामि युंछईये ॥ ३२ ॥ ॥ देवपत्न्य ऊचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अनुविधृता कृतेर्जन्ममंगलं चारतमुतं लोकपा

विवेक
॥६५॥

वनम् ॥ नवतिनिर्गुणं सर्वमेव तन्नवसिनिर्गुणं ब्रह्मयत्परम् ॥ ३३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे देवपत्नीं जेतुं स्तुतिक
रेछे हंप्रज्ञां प्रथविनविपधारणकरिछे सुंदरमूर्तिते जेमणे एवा जेतमे ते तमारु अ श्रयकारिने लोकने पावन करनारुने
निर्गुण एवुं जेतमारु जन्मतथा सर्वे जे चरित्र ते जेतमंगद तारिछे अने वेद जेतम यिक एरहितने परब्रह्म एवुं जे स्वरू
पनु निरूपण करेछे ते जेतमे छे ॥ ३३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ तव समाश्रयात्तामसाजना आपे च राजः सात्त्विका
श्रय ॥ ननु नवतिनिर्गुणास्ततो वयमुपास्महे त्वां हि निर्गुणम् ॥ ३४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने तमारो जे सम्यक
प्रकारे आश्रय करवां ते यकिसात्त्विकतथाराजसिकने तामसिक ए जे जने ते जेत ए निश्छे छे छे एवा थाये छे ते ज
कारण पणामाटे निर्गुण एवा जेतमे ते तमाने अमे जेतने निश्छे उपासिये छे ईये के तांतमारि मनक्रमवचने करिने अमे जेत
सेवा करिये छे ईये ॥ ३४ ॥ ॥ ऋषिपत्न्युचुः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ आर्त्ता नारु रुजिनैस्त्रिधा च तपैः सर्वाप्य
शमनमेकमेव विष्णोः ॥ पादाब्जंतव नवतीति तद्वयं वै प्राप्ताः स्मः शरणमनंतदेवदेव ॥ ३५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने
ऋषिपत्नीयुं जेतुं स्तुतिक रेछे हवे देवदेव बहु प्रकारनं जे पोतानं पाप तथा अध्यात्म अधिभूतने अधिदैव एवा जेत ए यत्र
रना ताप ते मणे करिने पिडा ता एव छे संसारि जने ते मनां सर्वे जे कष्ट ते मनुना श करनारु तातमा चरणरूपे करिने थयुं ए
वु जे कमल ते ज एक छे ते कारण पणामाटे हे अनंत विष्णु एवा जेतमे ते तम रुशरणरूप एवु जेत चरण सरोज तेने ज अने जे
ते पामियुं छे ईये ॥ ३५ ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ पूर्णशारदसुधाकराननं शारदाब्जदसदीर्घसोचनम् ॥
श्रीवियोगवधार्त्तिमोचनं वासुदेवमहमेकमाश्रये ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे प्रथवि जेतुं स्तुतिक रेछे हे तादि

सार

॥६५॥

पूर्ण एवोने शरदऋतुने विषेथयो एवोजे चंद्रमाते सरस्वच्छे मुखते जेमनुने शरदऋतुने विषेथयु एवुंजे कमलतेना जे दक्षते
सरस्वांछे विशालद्योचनते जेमनां एवाने लक्ष्मीजिनोजे वियोगतेणे करि ने बहु प्रकाश्याति एविजे पाइ तेथ किअमं ने
मुकावनारा एवा जेतमे वासुदेवते तमाने जहुं जेते आश्रीछुं ॥ ३६ ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नयने
ममायुगल ॥ गिरिमुखी तरोचि पिचको रतांगते ॥ नहि गच्छतो न्यत इतीय मेव मे हृदि मूर्तिरस्तु सततं न हीतरा ॥
॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे सरस्वती जे ते स्तुति देहे छे हेष्टायुगला नेत्र जे ते सुंदर एवोजेत मारामुख रूप चंद्रमा तेने वि
षे अतिस्रोहे करि ने चकोरणे पांम्यांछे जेतमा मूर्ति ने मुकिने अन्य एवांजरूप ते प्रत्ये गतिकर तांन थिए प्रकार निजे
आतमारि मूर्ति ते जमार हृदये ने विषेर होने ईतर एविजे गिते जे जे ॥ ३७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ श्लोकः ॥
इति स्तुतोऽखिलैर्दैवैः सोऽन्नितं यद्दृशौ वतान् ॥ प्राहश्चि यं शुभं पश्य देवादीन् तत्प्रदिष्टां प्रति ॥ ३८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे
स्कंद जे ते सार्वाणि प्रत्ये कहे छे जे ए प्रकारे समग्र एवा जे देव ते मणें स्तुति ने कस्या एवा जे नारायण ते जे ते पोतानि जे दृष्टि ते
णिये करि ने जेत ज सर्वे देव ता जे ते मन आनंद जुक्त करि ने लक्ष्मी जि जे ते मन प्रत्ये कहे ता हवा जे ते शुभे राशि ऐरेत्या एवा ने
देव छे आदि ते जे मां एवा जे आसर्वे तमना प्रत्ये तमे जे ते जुवो एरित्ये लक्ष्मी जि जे ते मन पोते के हेता हवा ॥ ३८ ॥ ॥ श्लो
कः ॥ ॥ ततः समीक्षिताः प्रीत्या तथा मधुरया दृशा ॥ त्रिलोकीवासिनः सर्वे भूधा आसन्यथापुरा ॥ ३९ ॥ ॥ अर्थः
अने ते वारपछे ते लक्ष्मी जि जे ते मणें प्रीति ये कारे जे जे निअमृत चरि एविजे दृष्टि तेणिये करि ने सम्यक् प्रकारे करि ने जो
या एवाने स्वर्ग मृत्युने पाताळ ए त्रिलोकिने विषेर त्या एवा जे देवदानवने मनुष्यादिक ए सर्वे जे ते दुर्वासा ऋषिनोजे शाप

विवेक
॥६६॥

[illegible]

सार

FILED

लक्ष्मीणां ते ह्ये आदिते जेमने एवाजे ए सर्वे ते मने पृथक् पृथक् पणो करिने अमुह्य एवां जे वसत थार लते मणे करिने ज
 हित एवां जे आचूषण ए रूप जे पेहेरामणिते ने प्रितिये करिने आपता हवा ॥ ४४ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ जामा स्तुष्टये
 स्वस्थ तद ए न्यस्तदां बुधेः ॥ नासीत्किमप्यदेयं वै घनवद्भनवर्षिणः ॥ ४५ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने मे पजे मजसनिष्ट
 ए जे तेने के छे ते मद्रव्य जे तेने आपता एवाजे ए अंबुधिते मने पोताना जामात्र एवाजे नगवान ते माने जे प्रसन्नता ते
 अर्थे ते नगवान ना एवाजे ए देव ॥ ४५ ॥ ते मने न आपवा जो ग्य एवुं कां यन होतु हवु सर्वे य आपवा लाय कज होतु हवु ॥ ४५ ॥
 श्लोकः ॥ ॥ नगवान पित इत्तं यौतकं च धनं बहु ॥ ब्राह्मणे न्यः प्रदायैव श्रिया सह तिरोदधे ॥ ४६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥
 अने नगवान जे नारायण ते रत्ना करते ए आप्यु ए ने वर कन्याने आपवा जो ग्य एवु जे पारिवर्ह रूप जे बहु धन तेने ब्राह्म
 ण जे ते मने अ पिने लक्ष्मी जि जे ते मणे सहित तिरोधान थाता हवा ॥ ४६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ लक्ष्मी नारायणा न्यां ते
 च शमानां दत्ताः सुराः ॥ इंद्रादयो दिवं जग्मुः स्वस्वंधामाः परे ययुः ॥ ४७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने देव श्री विदेवा य
 एत ए आनदे ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥
 अने अप जे म पात य ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥ ए जे ते ॥ ४७ ॥
 र्वे ते जे ते पोत पोताना धाम प्रत्ये जाता हवा ॥ ४७ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अधिकं च संप्राप्य यथा र्वं निजं निजम् ॥ स
 र्वे पि स्विनो जाताः प्रसादात्कमखापतेः ॥ ४८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ते द्रादि कस र्वे जे ते नदा पाति जे नाराय ण ते
 माने जे पो ताते विदेवा च ताते थे के र्वने अतिक्रम एन काने पोत पोताना अधिकारने पामिने सुखे जुक्त थाता हवा ॥
 ॥ ४८ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ मंदरं च गिरिं ताक्ष्यः पुनर्नगवदा तया ॥ स्वस्थानं स पानीयस्थ पयामास लाया ॥ ४९ ॥

विवेक
॥६७॥

अर्थः ॥ ॥ अनेताक्ष्यजंगरुडजितं जेतं विजिवारनिजं नगवाननिआज्ञातेणियं करिनेमं द्राचसएवेनामे करिनेजे
गि द्विं लिखामात्रं करिनेपांतानु जेस्थानकतेप्रत्यं पमा निं दं स्यात्तदो दे षेतेमं द्राचसपर्वतजेते स्थापनकरताहवा
॥४९॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ एवमिंद्रेण ब्रह्मर्षेण पृथग्यथा शापतः ॥ उपलब्धा पुनः संपन्नारायण प्रसादतः ॥ ५० ॥
अर्थः ॥ ॥ हेसावर्णिमुनेदुर्वासानोजेशापतेणे करिनेनाशजेतेनेपामि एविजेसंपत्तितेजेतेनारायणनीजेप्रसन्नता
तेणे करिनेइंद्रजेतेणेपाछिआविरित्येपांमतिहवि ॥५०॥ ॥ पंचमस्कंधेच ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नतस्य कश्चित्त
पसाविद्ययावानयोगवीर्येण मनीषया वा ॥ नैवार्थधर्मेः परतः स्वतो वा कृतं विहंतुं तनुं नृद्वि नूयात् ॥ ५१ ॥ ॥ अर्थः ॥
हवेपंचमस्कंधनेविषेब्रह्माजेतेप्रियव्रतराजाप्रत्येकहेछे जेहेप्रियव्रतएजेनगवानश्रीकृष्णतेणेजेकरवानुधासुंहोय
तेनेकोईदेहधारिजीवजेततपेकरिने विद्यायेकरिनेयांगैश्वर्येकरिनेबुद्धिबलेकरिनेधनेनदं देतेधर्मेकरिनेनेकोइकथ
दवाननेआशरेकरिनेपोतानेपुरुषप्रयत्नेकरिनेविजिरित्येकरवानेअर्थंसमर्थनथिथातो जेमन्नगवानेधासुंहोयतेम
जयायछेमाटेतमारिपासेन्नगवाननेराज्यकराववुंछेतेअन्यथाथावानुनथि ॥५१॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ ईशान्नि
सृष्टं त्यवरुं ध्महेगदुःखं सुखं वा गुणकर्मसंगात् ॥ आस्थाय तत्तदयुं क्त्वा नाथश्चक्षुष्मतां धाड्वनीयमानाः ॥ ५२ ॥ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ हेप्रियव्रतजीवुंनेकर्मनाफलनेआपनाराएवाजेश्रीकृष्णन्नगवानतेजेतेसत्त्वादिकगुणनेअनुसरतां
एवांजेकर्मतेनासंगथकि जेदेवमनुष्यादिकनादेहप्रत्येआपणनेजोडताहवा तेतेदेहनोस्वीकारकरिनेआपणसर्वेजे
तेन्नगवानेआप्युंएवुं जेसुखरूपफलअथवादुःखरूपफलतेनेजोगवियेछुइये जेमयसधियानेतेनोधणि ॥५२॥ ॥

सार

॥६७॥

[illegible]

विवेक

[illegible]

HECH

योतिः ॥ ततो न तद्रयाद्भिः जत्याद्दृष्टोर्नरः सुधीः ॥ २ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने विष्णु धर्मोत्तरनाम ग्रंथने विषेणते
 मजकं छेजे चक्रजे मना हाथ मांछे वाजे जग- न तेजे ते जत जनानि रक्षा कर नारा छे ते हरि जतने ज न जे ते शुंकरे
 छे केतां काई दुःख दर्ई सकतानथि ॥ ते कारण पणामांटे रुढा छे- द्विजे नि एवो जे मनुष्य ते जे ते ते ज न नि धे के करि ने जग
 नानि जे जाते नो क्यारि एखा पद छे ॥ २ ॥ ॥ ग्रंथांतरे च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ श्वः कायमघकुवांत धिक्कि पाप
 राक्षसः ॥ ना प्रतीक्षते मृत्युः कृतवा स्य न वा कृतः ॥ ३ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने- लिधर्म संबंधिकाम जे ते तकाक्ष कर
 एम वाजा ग्रंथमं कत्युं छे जे आवता दी एः एः एः एः- जे धर्म संबंधिकाम ते जे ते अघ केतां प्रथम ने दी व स ज कर- नो दि व
 सना पाछु ह्या पोरे ने विषे करवानु जे काम ते जे ते आग ह्या प्रहरने विषे करि ले- केतां धर्म करवानो मन- बोयाय ते सम
 य मां ज धर्म संबंधिकाम जे ते त र त करि ले वुं पण स- जे कर शुं के स वारे कर शुं एवो मन सुबोरा खवोना- के म जे मृत्यु जे ते आ
 पुरुषे आट सु काम कर शुं छे ने आट सु नथि कर- एम वाट जो तो नथि केतां आपुरुष ने आट सुं का- करवानु छे ते पुरुषा शो तारे
 ए- लेई जाइ श एम वार कर तो नथि ॥ ३ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ चंदनं शीतलं लोके चंदनादपि चंद्रमाः ॥ चंद्रचंदनयोर्मध्ये
 शीतलासा- संगतिः ॥ ४ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने संतना समागमने विषे अतिशे सुख शांति छे एम कत्युं छे जे आश्लोक
 ने वि- एलि एः एः एः एः जे ते आश्लोक ताने करे ए- छे ने ते चंदन थ कि पण चंद्रमा जे ते अति शीतल पणाने करे एवो छे ॥
 अने ते चंदन ने चंद्रमाने मध्ये पण सा- जन नो समागम जे ते अतिशे शीतल ताने करे एवो छे केतां चंदन ने चंद्रमा तो आदेह
 ने- पेउ परा- ए ज एः क शीतल ताने करे एवा छे ने साधु ने समागमे करि ने तो जीवनां अध्यात्म अधिदैवने अधिभूत एन

અનેરસગંગાધ નામેજેઘંથતેનેવિષેપણસર્વપાપનેટાલનારોનેકહ્યાણનોકરનારોએવોસત્સંગછેએમકહે ॥ જેસંત
 ગુણદોસદા ગમજેતેજીવનેપાપ દહાદિહોદુહિતેદેહુદરેછે કેતાંસત્સંગેકરિનેમનુષ્યદિદ્વિપાપનોત્યાગકરિનથ
 મન વામં પ્રવર્તેછેનેચિ જેતેનેનિર્મલકરેછેનેપૂર્વનાંજેબદ્ધકાલનાજેપાપતેનેઆચમનકરિજાયછેકેતાંજીવનાઅ
 નતજન્મનાજેપાપના ગણતેનેનાશકરેછે ॥ અનેસર્વજૂતપ્રાણિમાત્રનેવિષેકરુણાજેતેનેવ કરેછેકેતાંસત્સંગે
 સર્વજીવપ્રાણિમાત્રનાઉપરઅતિરેદ્યાદ્યાદેછેદાદેસંતુરુષનોસંગજેતેશાશામંગલનેનથિવિસ્તારતોકેતાંસત્સંગ
 તોસર્વસંગદત્તેવેતારેછે ॥ ૭ ॥ ॥ અનિયુક્તજનેનોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ કોર્થા પ્રાપ્યનગર્વિતોવિષયિ
 કસ્યાપદોઽસ્તંગતાઃ સ્ત્રીન્નિઃકસ્યનર્વંહિતંત્રુવિમનઃકોનામરાજ્ઞાંપ્રિયઃ ॥ કઃકાલસ્યનગોચરાંતરગતઃકોર્થીગતોઘૌર
 વંકોવાદુર્દલાપુણસ્તુપતિઃક્ષેમેષ્યાતઃપથા ॥ ૮ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અનેઅનુન્નવેજુક્તજેવિવેકિમનુષ્યતેમણેક
 ત્યુંછેજેદ્રવ્યનેપાંમિને ગર્વેજુક્તનથયોએવોકોણમનુષ્યજેતેછેકેતાંદ્રવ્યાદિકસન્નદિયેકરિનેતો જગવાનનાએકાંતિ
 કન્નકવિના વિજાસર્વેદુષ્ટાલોભ્યથઈજાયછેનેકાંણવિષયિજનનેઆપદાયુનથિપ્રાપ્તથઈકેતાંપંચવિષયનેવિ
 ષેઅતિશેઆસત્તેવાજે જનતેતોનિરંતરદુઃસ્વેકરિનેસહેલાકુતરાનિપેઠેહેરાંણથાતાફરેછેનેપ્રથવિનેવિષેસિયુંજેતેમ
 ણેકોણપુરુષ મનનથિસ્વંડનકર્યુંકેતાં સ્ત્રીરૂપાજેજગવાનનિમાયાતે મેંકરિનેજેનામનમાંમોહનથિઉપજ્યોએવોકો
 ણેરુષછેઆતોપદારદાપાપાદાદે તેવિનાવિજોકોઈનથિનેરાજાજેતેમનેકોણજનવાલોછેકેતારાજાકોઈ
 નામિત્રનથિ ॥ અનેકાલનાચારામાંનઆવેએવોકોણજનછેકોઈનથિનેઘૌરવપણેજેતેવોજેજનતેનેકોઈઅર્થમ

विवेक
॥७०॥

द्व्यांछेनयिमद्व्यांकतां कोईनुआजं पणुनकरनेअतिअनघपणेरतोएवोजेजनतेनेकोइपदार्थनिसिद्धिथातिनयिने
दुर्जनरूपजेचांमडानिवाधरडितेमां पड्यांकेतां संगिजननेविषेहेतेकरिनेबंधायोएवोकोणमनुष्यजेतेकद्व्यांणनेक
रेएवोजेमार्गतेणेकरिनेचाखेछेकोइनयिचाखतो॥८॥ ॥विश्वेश्वरहृत्तौच॥ ॥श्लोकः॥ ॥द्वावेवसमवीर्यौ
तुसुरातांबूलमेवच॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनतंबूलंवर्जयेद्यतिः॥९॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेहवेविश्वेश्वरपद्धतिनेविषेसं
न्यासिनेवर्तवानिरित्यकहेछेजेदारुनेतांबूलएबेजवस्तुजेतेजीवनेनरकमांपोचावानेविषेबरोबरखेछेसामर्थ्यजेम
नेएवांछे॥ तेकारणपणामाटेसंन्यासिजेतेसर्वप्रकारेकरिनेतांबूलजेनागरवेखिनांपानतेनोत्यागकरेकेतांसंन्यासिने
तोदारुपिधाबरंज्ज्यापदागेछेमाटेओषधमांपणपाननखावुं॥९॥ ॥श्लोकः॥ ॥वराटकेपियतिनासंगृहितेदिने
दिने॥ गोसहस्रवधंपापंश्रुतिरेषासनातनी॥१०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेसंन्यासिजेतेएवराटकजेफुटकीकोडीतेजेते
पणग्रहणकरेदेतेसंन्यासिजेतेमनेदिवसदिवसनेविषे हजारगायुंभास्यानुपापदागेछेएजेवेदनिश्रुतितेजेतेना
तनछे॥१०॥ ॥श्लोकः॥ ॥यस्तुप्रव्रजितांभूत्वापुनःसेवेतमैथुनम्॥ षष्टिवर्षसंसाणिविष्ठायांजायतेकृमिः
॥११॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेजेपुरुषसंन्यासिथैनेपाछोमैथुननेसेवेछेकेतांप्रथमतोस्त्रीनाविषयस्वनोत्यागकरिनेसं
न्यासिथयोनेपाछोतेविषयनेजोगवेछेतथातेविषयजोगनिमनमंलास्यराखेछे॥ एवोजेसंन्यासितेजेतेतोमने
रात्रहृत्तौचषसुधिविष्ठानेविषेकृमिजेतेयायछे॥११॥ ॥नारायणेनोक्तः॥ ॥श्लोकः॥ ॥जातेपिसाक्षात्का
तुस्वपरब्रह्मरूपयोः॥ लोभ्यव्यंमामकैर्नै शब्दादिविषयेकचित्॥१२॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेनारायणजेतेमणेतोमंजाव

सार

॥७०॥

नेपांम्योजेः कपुरुषतेनेपणपंचविषययिछेदरे पणआपणतोसिद्धययाछदये माटेएपंचविषयआपणनेशुबाधक
रनाराछेएमजांणितेदोएएएआंखोआवुंनहिएमकखुंछे जेपोतानुंस्वरूपनेपरब्रह्मनुंजेस्वरूपतेनोसाक्षात्कारयैयेस
तेपणकेतां पोतानोआवात्मासाक्षात्कारेखातोहोयनेपरमात्मापणसाक्षात्काखेखातातेएदोएएएएएजेअक्त
जनतेमणेशब्दस्पर्शरूपरसनेगंधएजेपंचविषयतेमनेविषेक्यारेयखोआवुंनहि॥ १२॥ ॥ ग्रंथांतरेच ॥ ॥ श्लोकः ॥
पंडितोपवरंशर्नःखोहेतकारकः॥ वानरेणहतोराजाविप्रचोरेणरक्षितः॥ १३॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेबिजाग्रंथने
विषेसारानरतामः प्यनाजेगुण दोषतेजेतेकल्याछे जेपंडितजनजेतेपोतानोशत्रुहोयतोपणतेश्रेष्ठछेनेः स्वजनजेते
पोतानो॥ हेकारितोयरेखांपोताजोपिदएतेएएरेयोहोयतोपणतेसारोनथि॥ केमजेएकएएएएएतेएएएनेमित्र
करिनेपोतापासेचोकिमांराख्योहतो तेवानरेराजानेमारितोहवोकेतांते । जानेमारवातरवास्यताणिनेतयारथयोता
रेविप्ररूपजेचोरतेणेतेराजाजेतेरक्षानेकस्यो देतांदेराजानाभरणांचोरेदेरांपेकरिनेचोरिकरवापेछेजेनेरस्यपाए
एतेणेतेराजानिरक्षकरि॥ १३॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यतीनांकांचनंदद्यात्तांबूलंब्रह्मचारिणाम्॥ दस्यूनामन्नयदद्याद्वा
तापिनरकंब्रजे॥ १४॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेसंन्यासिनेजेसोनातुलंघ्याएछेदेएएएएजेपानबिहुंआपेछेने
चो जेतेमनेजेनिर्नयपणुआपेछे केतांचोरपासेचोरिकरएछेदेदेखोएदिरक्षाकरेछेएवोजेदातारमः प्यतेजेतेनरक
प्रत्येजायछे केतांतेदाननोदेनारोनरकमांपडेछेतारेतेसंन्यासिब्रह्मचारिनेचोरतेमनितोशिगतिथाशेतेकांईजणातुन
थि॥ १४॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ उद्यमेनास्तिदारिद्र्यंजपतोनास्तिपातः॥ मौनेनकलहोनास्तिनास्तिवै॥ एदोएए

विवेक
॥ ५१ ॥

म॥१५॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने दुष्ट जे तेने उद्यम करते ते ते दासिद्रपणु जे तेना शपां मे छे तेने जपने करतो एवो जे मनु
प्यते तेने पाप जे तेरे तुन थिने मान पणु जे राखवुं तेणे करिने कलह जे ते तथा तो नथि ने जपने करतो एवो जे जन तेने क्यारे च बि
जे तेरे ति नथि ॥ १५ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ धने पुजीवित व्येषु यो पासु न्नो जनेषु च ॥ असंतुष्टा जनाः सर्वे याता
यास्यंति यंति च ॥ १६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने धने विषे ते य जाववा विषे ते थासी ने विषे ते था जमवाने विषे ॥
असंतोषे जुक्त एवो जे रवे जने ते जे तेना शपां मता हवाने केटला कना शपां मे छे तेने केटला कना शपां मशे ॥ १६ ॥ ॥ ज्ञा
गवते च ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सर्वे वेदाश्च यज्ञाश्च तपो दानानि चानघ ॥ जीवाऽन्यथा ज्ञानं प्राप्य न विदुः ॥ १७ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ हवे ज्ञागवतने विषे विदुर जाले ते ते त्रेयः निप्रत्ये के हे छे जे हे अनघ के तां निर्दोष एवामै त्रेय मु
ने सर्वे वेद ज्ञावात थाय ज्ञ करवात था तप करवुं तथा दान देवां ए सर्वे जे ते जीवने अन्न दान देव के तां जा ने जन्म मरण
थकि का विने जगवानना धाम मां लेई जावा तेने निकला जे शोख मो ज्ञागतेने पणन करतां हवां के तां जीवुं ने धर्म ज्ञानने
वैर ज्ञे ॥ ॥ ज्ञागवाननि ज्ञागवतने रवे पाप मार्ग नो त्याग करवो एवो रुने ज्ञे करिने जगवान सन्मुख करवात
पजे परोपकार तेने बिरोध स्थ कोई न्यथा तुं नथि ॥ १७ ॥ ॥ एकादश योगेश्वरा अतिजनक वचनः ॥ ॥ श्लोकः ॥
दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणजंगुरः ॥ तथापि दुर्लभं मन्ये वै त्वं प्रियदर्शनम् ॥ १८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ हवे एकादश
ने विषे नव योगेश्वर प्रत्ये जनक जा जे ते के छे ॥ जे क्षण मात्र मां ना शपां मे एवो जे मनुष्य नो देह ते जे ते देह धारि जे ते मने
दुर्लभ छे एवो छे के तां बहु जन्मनां जे पुण्य ते मणे करिने प्राप्त थाय छे ॥ अने जगवाननि उपासना क विते म उपयो

सार

11 99 11

कछेमाटेदुर्लभं न छे ॥ अनेदुर्लभं एवो जे आमनुप्यदेहतेने विषे पणवैकुंठनाथ जे हरिते मने प्रिय एवा जेतमसरखासंतते
मनु जे दर्शन तेने जे ते दुर्लभं एवुमांनुछुं ॥ १८ ॥ ॥ दशमेश्वरचरणे पुचुं देवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ सध्या
जनो दुर्लभं नमत्रमा पंकयंचिदव्यंगमयत्नतो न घ ॥ पादारविंदनं न जत्यसन्मतिर्गृहांधकूपे पतितो यथा पशुः ॥ १९ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अने दर्शन दोहे पे श्रीकृष्ण नम्रगवानप्रत्ये मुचुकुंदराजानुवचनछे ॥ जे हे अनघ के तां ने दोष ति एवा नम
वान अ जन जे ते आनंद दोहे पे दुर्लभं न से सर्वे अंगे संपन्न एवुं जे आमनुप्यदेहतेने प्रयत्न कर्यावे ना को करीत्येत
मारि कृपाये करि ने पांमिने तमारा चरणारविंदने नथी न जतो के मजे असत्य ए जे पंचविषय संबंधे म ॥ ये करु स्यतेने
विषे छे बुद्धि जे ना ए ॥ ए ज नथ यो छे माटे तमारा चरणारविंदने नथी न जतो ॥ अने ते विषय सुखने पांम वा सा रु घर रूप
जे अंध ॥ पतेने विषे पड़े छे ने महा दुःखने पांमे छे के नीपे ठतो जे म पशु जे ते तृण मां सो जाई ने अंध कूपने विषे पड़े छे ने महा दुः
खने पांमे छे ते म ए ज न नीप ग संस्था थाय छे ॥ १९ ॥ ॥ पंचमेश्वरचरणे पुचुं देवचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नाथं देहो दे
हं न जानुं लोके कष्टान्कामानर्हते विदुजां ये ॥ तपो देव्यं पुत्रकायेन रत्नं शुद्धोद्यस्माद्ब्रह्मसौख्यं त्यक्तं न तम् ॥ २० ॥ ॥ अ
र्थः ॥ ॥ अने पंचमने विषे पोताना प्रत्ये कृष्ण देव नम्रगवाननुवचनछे ॥ जे हे पुत्रो आनर लोकने विषे जे देह धारि जी
वने आमनुप्यदेहतेने तपो देव्यं तिकष्टनादेनाराने विष्ठाना खानारा जे नुं ते मने पण छे एवा जे विषय नो गते
मने नो गवाजो ग्यन थि ॥ ने आमनुप्यदेहतो उल्लुष्ट एवुं जे तपते करवाजो ग्य छे जे तपे करि ने आजीवन अंतःकरण जे ते
शुद्ध थाय छे ने जे अंतःकरण शुद्ध थाय कि अंत ए जे ब्रह्म सुख ते जे ते पमाय छे ॥ २० ॥ ॥ चतुर्थे विदुरं प्रति मैत्रेय मुनि

વર્મનુષ્યનેસત્સંગકરવોનેજસંગનોત્યાગકરવોએવિરિત્યેસ્કંદપુરાણમાંનારદમુનિપ્રત્યેનારાયણનુવચનછે ॥ જેબ્રહ્
 મણક્ષાત્રિવૈશ્યનેદ્રાણ્યારેયવર્ણનાછેદુષ્ટલેહોલેહાધુજનનોજે સમાગમતેનેકરેપણઅસત્પુરુષનોજેસંગતેનેતોપા
 રેયનકરે ॥ કેમજેસત્સંગજેતેમુક્તિનેપમાહેએવોછેનેકુસંગજેતેનરકનેપમાહેએવોછેકેતાંસત્પુરુષનેસંગેકરિનેપણાક
 જીવજન્મમરણથિમુકાર્દનેજગવાનનાધામનેપાંમેછેનેઅસત્પુરુષનેસંગેકરિનેપણાકજીવજન્મમાંજાયછે ॥ ૨૩ ॥
 ॥ ૨૩ ॥ ॥ હંસગીતાયાંચોક્તમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ ગલિસંતંત્રેલેહોલેહાસંતંત્રેસ્વિનંયદિવાસ્તેનમેવ ॥ વા
 સોયથારંગવશંપ્રયાતિતથાસતેષાંવશમન્યુપૈતિ ॥ ૨૪ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અનેજેવામનુષ્યનોપ્રાણછેતેજેવોપોતે
 ગનોકરનારોપણથાયછેએમહંસગીતામાંકત્યુંછે જેજોસંતનેસેવેનેજોઅસત્પુરુષનેસેવેનેજોતપસ્વિનેસેવેનેજોપો
 નેસેવેતોતેસેવાકરનારોમન્યુજેતેતેમનાવશપણાનેપામેછે ॥ કેતાંજેસંતનોસગાપ્રાણછેલેહોલેહાસંતજેવોથાયછે નેજેદુ
 ર્જનનોસમાગમકરેછે તેદુર્ગાપ્રાણછેનેજેચોરનિસોવતકરેછે તેમનુષ્યચોરનિપેઠેમોરકરેછે ॥ તેનિકેનિપેઠેતો
 જેમનાપ્રાણલેહોલેહાગનાવશપણાનેપાંમેછે તેનિપેઠે ॥ કેતાંજેમધોધુનાપ્રાણલેહોલેહાગલિનારંગમંબોલેતોકાધુથાયછે નેજોકં
 રુબાનારંગમાંબોલેતોલાલથાયછે નેજોહલદરમાંબોલેતોપિલુથાયછે નેજોગુલાબિરંગમાંબોલેતોગુલાબિયુંથાયછે
 તેમજેમનુષ્યલેહોલેહાપ્રાણલેહોલેહાસંતજેવોપોતેથાયછે ॥ ૨૪ ॥ ॥ સપમેપ્રહ્લાદવચનમ્ ॥ ॥ શ્લોકઃ ॥ ॥ શ્રવણંકી
 ર્તનંવિષ્ણોઃસ્મરણંપાદસેવનમ્ ॥ અર્ચનંવંદનંદાસ્યંસહ્યમાત્મનિવેદનમ્ ॥ ૨૫ ॥ ॥ અર્થઃ ॥ ॥ અનેજ્ઞતિનાંજે
 નવલક્ષણતેનાપ્રતિપાદનનેઅર્થેસપ્તમસ્કંધનેવિષેપ્રહ્લાદજિનુવચનછે જેજગવાનનિકથાસંજલવિતથાજગવાન

विवेक
॥७३॥

नांकथाकोत्तनकरवांतथाऽन्नगवाननिमूर्त्तिनुस्मरणकरवुंतथाऽन्नगवाननाचरणारविंदनीसेवाकरवितथाऽन्नगवान
निपूजाकरवितथाऽन्नगवाननेदनाकरवितथाऽन्नगवाननुदासपणुकरवुंतथाऽन्नगवाननुसखापणुकरवुंतथाऽन्नग
वाननेपोतानोदेहअणकरिदेवो एरित्येन्नक्तजनजंतेमनेन्नगवाननिनवप्रकारनिजेन्नक्तितेनिरंतरकरविमसर्व
शास्त्रपुराणनोसिद्धांतछे ॥ २५ ॥ ॥ नारतेचोक्तम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यावंतोरोमकूपाःस्युःस्त्रीणांगात्रेषुनिर्मिताः
तावद्वर्षसहस्राणिनरकंपर्युपासते ॥ २६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेन्नारतनेविषेपरस्त्रीसंगनोअतिशेदोषकत्योछे जेपर
स्त्रीनाशरीरनेविषेजेद्वारुंवाडं नाछिद्रनिर्म्याछे तेएकएकछिद्रप्रत्येएकएकहजारवरसपरजंततेपरस्त्रीनासंगनोकर
नारोपुरुषजेतेनरकनेन्नोगवेछे ॥ २६ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ नहिमांसंतणाल्काष्ठादुपलाद्वापिजायते ॥ जंघाताद्भवे
न्मांसंतस्मादोषोऽस्तिन्नक्षणे ॥ २७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेवद्विन्नारतनेविषेमांसन्नक्षणेनेविषेदोषकत्योछे हेराजन्
मांसजेतेतरणथकिनथिथातुंतथाकाष्ठथकिनथिथातुंतथापाशाणथकिनथिथातुंमांसतोजंतुनछाएकिजथाय
छे तेमाटेमांसन्नक्षणेनेविषेदोषोछे एविरित्येसर्वशास्त्रपुराणनोसिद्धांतछे ॥ २७ ॥ ॥ नारतेचोक्तम् ॥ ॥
॥ श्लोकः ॥ ॥ तस्मात्प्रमाणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसाऽनूतेन्यो धर्मो न्योज्यायसीमता ॥ २८ ॥
॥ अर्थः ॥ ॥ अनेन्नारतनेविषेहिंसानानिषेधनेअर्थेन्नीष्मपितानुवचनछे जेजेकारणमाटेकोइजीवप्राणिमात्रनि
हिंसातोभ्यरेयनकरविमधर्ममूर्त्तिएवाजेमनुतेकेताहवातेकारणपणामाटेविशेषकरिनेसर्वशास्त्रनासिद्धांतनेजा
णनारोजेपुरुषतेणेसर्वशास्त्रनाप्रमाणथकि अहिंसारूपजेसूक्ष्मधर्मतेजेतेकरवो ॥ केमजेसर्वेन्नूतनीजेअहिंसाते

सार

॥७३॥

सर्वधर्मयकिश्रेष्ठमानिछे ॥ केतं कोइजीएह ॥ एहिआदिगोहंसाजखविदेजएई धर्मशास्त्रनाक दाराजेमोलएापैते
माणेसर्वधर्मकरतांमोटोधर्ममांन्योछे ॥ २८ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ महतामपि ग्राह्याका
क्षेनक्षीयतेफलं ॥ ज्ञातान्नयदानस्यक्षयएवनविद्यते ॥ २९ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेभारतनेविषेणतेमज्जरुंछे
जेमोटाएवापणजेरुंछे फलजेतेकाक्षेकरिनेनाशपांमेछे ॥ अनेजन्ममरणथिवितोएवोजेजनतेनेअन्नयदानेजे
देवुंतेमांथियुं जेफलतेनोक्षयजेतेनथिजयातोकेतांजीवनेकाक्षनान्नयथिमुकाववोतेनुजेफलतेक्यारेयनाशपांम
तुनथि ॥ २९ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ यथोपश्रयमाणस्यन्नगंवतंविज्ञावसुं ॥ शीतं न्यस्तान्नोप्येतत्साधूंसंसेवतस्तथा ॥ ३० ॥
अर्थः ॥ ॥ हेएवदरदोहेहेहे जिप्रत्येश ॥ ३० ॥ नगवानजेतेकहेजे रक्षार्थेएवाजेथिदेदोसापि पेठेआश्र
यनेक तोएवोजेमनुष्यतेनिटाढ्यनेअंधकारजेतेनाशपांमेछे तेमसाधुनिसेवाकरतोएवोजेपुरुषतेनेजन्ममरणनि
बिकनेअज्ञानजेतेनाशपांमेछे ॥ ३० ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ निमज्ज्योन्मज्जतांधोरेन्नबाध्यौपरमायणम् ॥ संतोब्रह्म
विदःशांतानौर्हीद्वाप्सुमज्जतान् ॥ ३१ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अनेनिचजातिनेपं मिनेवल्लिउंचजन्मनेपांमताएवाजेज
नतेमनेअन्नकरे एवोजेजन्ममृत्युरूपिसमुद्रतेनेविषेपरमएवोजेआश्रयतेरूपनेशांतनेपरब्रह्मनाजांणनाराएवासंत
जेतेछे जेमज्जनेविषे डताएवाजेजनतेमनेहृदयेदेहादेहेदेहाश्रयछेतेम ॥ ३१ ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अन्नं
हिप्राणिनंप्राणाआर्त्तानांशरणंत्वहं ॥ धर्मोवित्तंनृणांप्रैत्यसंतोऽर्वाक्विच्यतोऽरणम् ॥ ३२ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अ
नेजेमप्राणधारिजेदेहादेअन्नजेतेजी नछे जेमआर्त्तजनजेतेमनोहुंजेतेरक्षाकरनारोछूं अनेजेमनुष्यजेतेमनेपर

विवेक
। ५४ ॥

लोकनेविषेधर्मजंतेवित्तछे तेमजन्ममरणथकिविताएवाजेमुमुक्षुजनतेमनेसंतजेतरक्षाकरनाराछे॥३२॥ ॥श्लो
कः॥ ॥संतोदिशंतिचक्षुंषिबहिरर्थःसमुत्थितः॥देवतावांधवाःसंतःसंतआत्माहमेवच॥३३॥ ॥अर्थः॥ ॥अ
नेवक्षिसंतजेतेमनुप्यजेतेमनेसतनेअसतनाविवेकरूपीजेनेत्रतेनेआपेछे जेमसारिपेठेउग्याएवाजेसूर्यतेजेतेसर्वेने
बास्यप्रकाशरूपीनेत्रआपेछेतेम॥ अनेसंतजेतेदेवाछेदेवाचाबंधुछेनेसंतजेतेजमुनेमाराआत्मानिपेठेवाहालाछे
माटेजेममारिसंवापूजाकरवितेमजतंसाधुनिपणसंवापूजाकरवि॥३३॥ ॥एकादशेचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥
कृतादिषुप्रजाराजनकलाविच्छंतिसंभवम्॥कलौखद्युन्नविश्वंतिनारायणपरायणाः॥३४॥ ॥अर्थः॥ ॥अने
एकादशस्कंधनेविषेजनकराजाप्रत्येयोगेश्वरनुवचनछे जेहेराजनसब्दत्रेत्यानेद्वापरएत्रएययुगनेविषेथइयुं एवि
जेप्रजातेजेतेकलियुगनेविषेपोतानोजन्मजेतेनेइछेछे शामाटेतोतेकलियुगनेविषेनारायणतेजछेअष्टपामव
जोग्यस्थानतेजेमनेएवाघणाजनजेतेनिश्चेथाशेकेतांपृथ्वीनेविषेअवतारनेधरसेएवाजेनारायणनितेमनां
आश्रितयैनेजन्ममृत्युनांजेबंधनतेथिमुकांणायकातेनारायणमुनिनुजेधामतेनेघणाकजनजेतेपांमशेतेजकारण
पणामाटेसर्वेगुनिप्रजातेजेतेकलियुगनेविषेजन्मनेइछेछे॥३४॥ ॥द्वितीयस्कंधेच॥ ॥श्लोकः॥ ॥कि
रातहूणांधपुलिंदपुल्कसाञ्जीरकंकायवनाःखसादयः॥येऽन्येचपापायदुपाश्रयाश्रयाःशुद्धातितस्मैप्रन्नविष्णवे
नमः॥३५॥ ॥अर्थः॥ ॥हवे।द्वितीयस्कंधनेविषेआगद्यथवानोजेनारायणनोअवतारतेनेसुखवतायक।क
देवजिजेतेनमस्कारकरेछे जेकिरातहूणअंधनेपुलिंदएजेसर्वेन्निलनिजातियुंतथाचांडालतथाआहिरकमठियवनने

सार

॥ ५४ ॥

सोऽपि एवादि कजे मनुष्य ॥ तथा विजापण घण कपापि जनते जे ते जे मना आश्रित एवाजे साधु पुरुष ते मनो ॥ आश्र
 य जे मने ए ॥ यथाशुद्धयाशे ॥ केतां निचउंच जातिना सर्वे म ॥ यजे ते जे मना साधु ने समागमे करि ने मोक्ष ने पां मशे एवे
 प्रतापे जुक्त आगल्यथाशे एवाजे तमे ते तमने हुं जे ते ते एव र करुं छुं केतां आगल्य कलि गने विषे प्रगल्यथ इने असंख्य
 जीवनो उद्धार करशे एवाजे प्रगट प्रतापे जुक्त नारायण मुनि ते मने हुं जे ते न मस्कार करुं ॥ ३५ ॥ ॥ सुरास्पर्शनि
 षेधे पराशर मुनि वचनम् ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापि सुरां स्पृष्ट्वा त्रिवर्णजः ॥ प्रयाति नरकं घोरं या
 वच्चंद्रदिवा करौ ॥ ३६ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने सुरा जे दारुते ना स्पर्शना निषेधने विषे पण पराशर मुनिनु वचन जे ते छे
 जे त्रण वर्णनो जन जे ते अ ॥ नथ कि अथवा ज्ञान थ कि केतां जां एये अजां एये पण जो राने अडे तो ते जन राने अडिने
 महाघोर नरक मां पडे छे ते कयां सुधितो ज्यां सुधि चंद्र माने सूरज तपे त्यां सुधि एविरित्ये दारुने स्पर्श करि ने पण नरक निप्रा
 मिथाय छे तारे राने मघना पानने विषे तो पणां कदुःखरत्यां छे तथा दोषरत्यां छे माटे कोइ मनुष्य ने सुराने मघना पानम
 करवुं ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मांडपुराणे तममुद्रादिधारणं चोक्तः ॥ ॥ श्लोकः ॥ ॥ शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारयेद्ब्राह्मणो यदि ॥
 श्रान्नाहं कर्मार्हं त्येषां परमाश्रुतिः ॥ ३७ ॥ ॥ अर्थः ॥ ॥ अने ब्रह्मांडपुराणे ने विषे तो छाप ऊर्ध्वपुंड्र तिलक ने तु
 लसिनि कंठि एट लां वानां जे ए धार्या होय ते ज ब्राह्मण श्राद्धादिक सर्व कर्म कराववाने योग्य थाय छे एम कथ्युं छे जे ब्राह्म
 ण जे ते जो शंखचक्र गदाने पद्म तथा ऊर्ध्वपुंड्र तिलक तथा तुलसिनि जे बेवडी कंठि ते मने धारण करे तो ते ब्राह्मण जे ते श्राद्ध
 तथा यज्ञ तथा विवाहादिक सर्व कर्म कराववां ते मने अर्थ योग्य एवो थाय छे ए प्रकार नि एसवो परिश्रेष्ठ एवी वेदनी श्रुति

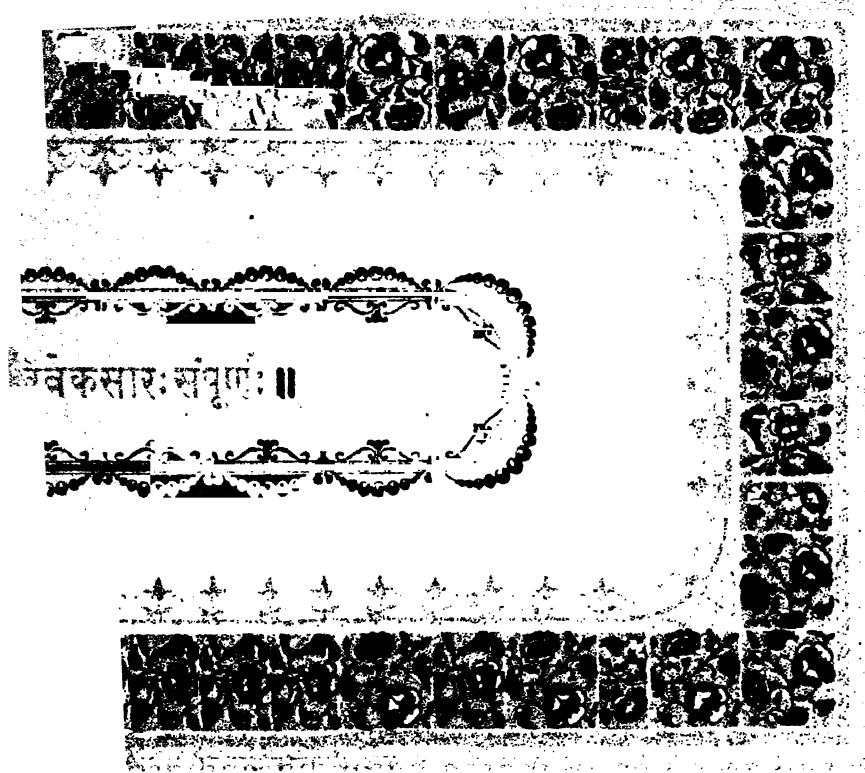
विवेक
॥ ७५ ॥

जेतेछेकतांएविरीत्येसर्ववेदपुराणशास्त्रनेसर्वआचारजनोरिद्धंतछेमाटेब्राह्मणादिकवर्णनेछापऊर्ध्वपुंड्रतिलकने
तुलसीनिमाळातेअवश्यपणेकरिनेधारवां॥३७॥ ॥सारसंग्रहेअविष्योत्तरपुराणवचनम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥
यज्ञोदानंतपोहोमोजनंपितृतर्पणम्॥चक्रलांछनहीनस्यविप्रस्यनिष्फलंचतत्॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेतप्तमुद्रायेर
हेतजेप्रतेनिनिंदानुकेनारुसारसंग्रहनेविषेअविष्योत्तरपुराणुद्धृततेजेयइकरवोतथादानदेवुंतथातपकरं
तथागेमकरवोतथाब्राह्मणजमाडवातथापितरिनुतर्पणकरवुं॥एवैलेतेप्रमाणान्छुएएपजेचिद्धतेणेरहितए
जेविप्रतेनुनिष्फलतेकर्मथायछे॥३८॥ ॥ऊर्ध्वपुंड्रधारणेहरिभक्तिविलासेपद्यपुराणवचनम्॥ ॥श्लोकः॥
॥ऊर्ध्वपुंड्रविहीनस्तुकिंचित्कर्मकरोतियः॥इष्टापूजादिकंसर्वनिष्फलंस्यान्नसंशयः॥३८॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेऊ
र्ध्वपुंड्रतिलकधारणकरवानेविषेहरिभक्तिविलासनामेजेग्रंथतेमांपद्यपुराणनुवचनछेजेकपालनेविषेऊर्ध्वपुंड्रतिल
केरहितएवोजेमनुष्यतेजेतेयज्ञकरवोतथावाव्यकुवाकराववाएआदिकजेककर्मतेनेकरेछेतेसर्वकर्मजेतेनिष्फ
लथायछेतेमांकांइसंशयजेतेनयिमाटेसर्वमनुष्यनेऊर्ध्वपुंड्रतिलककरंएमसर्वग्रंथनोसिद्धांतछे॥३९॥ ॥स्कंद
पुराणेचोक्तम्॥ ॥श्लोकः॥ ॥हारिद्रेणतुचूर्णेनकुंकुमेनसुगंधिना॥ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतुलक्ष्मीस्थानंप्रकल्पये
त्॥४०॥ ॥अर्थः॥ ॥अनेस्कंदपुराणनेविषेतोचंदलेसहितऊर्ध्वपुंड्रतिलककरवांएवुंछेजेवैध्नवजनजेते
हलदरनेखारमांपकविनेतेनुकरेदुएवुनेफिणचुरणनेसुगंधिमानएवुजेकुंकुमतेणेकरिनेऊर्ध्वपुंड्रतिलकनामध्यने
विषेक्ष्मीजिनास्थानकरूपजेचांदलातेनेकरे॥४०॥स्कंदद्वारकामाहात्म्येतुलसीमाळाधारणमुक्तम्॥ ॥श्लो

सार

॥ ७५ ॥

कः॥ ॥ निवेद्य केशवे माझांतुलसाकाष्ठं जवां॥ वहते योनरो ज्ञत्त्या तस्य नैवास्ति पातकः॥ ४१॥ ॥ अर्थः॥
अने वैष्णव जनने कंठने विषे लसीनिबे वडी कंठिधारवानुंस्कंद राणमांदार कामाहात्म्यने विषे करुंछ जजे मनुष्य
लसाना काः मांथियई एवि माझा केतांतुलसीनिबे वडी कंठितेने जगवानाने दिकरा विने पोताना कंठने विषे धार प
करे छे ते मनुष्यने कोई जात्य प पजे तेन थिजरे तुके तांतेनां सर्वे पाप जे तेना शपां मे छे॥ ४१॥ ॥ श्लोकः॥ ॥ वि
वेक सारो रचितो मया ऽसौ सद्धं थसारं समुधृत्य तुष्ट्यै॥ हरेः सतां ते मन्यितुं क्षीमस्ततस्तदा यांघ्रिसरोजः॥ ४२॥ ॥
इति श्री विमलैकांत धर्मप्रवर्तक श्री सहजानंद स्वामिशिष्य बक्षराम दास मुनि नासदुरु श्री गुणातीतानंद व्याख्यायक
श्री विवेक सारे प्रकरणार्थ निरूपणं ॥ ६८ ॥ दशं प्रकरणम् ॥ १५॥ ॥ अर्थः॥ ॥ अने सर्वे संयोजे सार तेना
सद्धारकार ने ते श्रीहरीना जे संत ते मनितुष्टिने अर्थ केतां ते मनि प्रसन्नताने अर्थ मे बक्षराम दास निय आ विवेक सार
नाम ग्रंथ जे ते कस्यो छे ॥ ते कारण पणामाटे ते श्रीहरि ने ते मना जे संत जन ते जे ते ते मना चर गार विंदनो दास एवो जे हुं ते
मार विषे तुष्टिने पां मो केतां आग्रंथ नु जे करवुं तेणे करि ने ते सर्वे मारा उपरूखा जिह्यालो ॥ ४२॥ ॥ गविरित्य श्री निर्मल
एवो जे एकांतिक धर्म तेना प्रवर्त्तावनारा एवा जे श्री सहजानंद स्वामि ते मनोशिष्य एवो जे बक्षराम दास नामे निते एसे
दुरु श्री गुणातीतानंद व्याख्यानये करि ने कयो एवो जे विवेक सारे ग्रंथ तेने विषे प्ररण अर्थ निरूपण
कस्युं तेना मे पंधर प्रकरण जे तेथ युं॥ १५॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥ ॥ ७३॥

विवेकसारः संवृणः ॥

